

Отд.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

позрѣ

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

abs 3210
ARISTOPHANIS
COMOEDIAE.

AD
OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM
ACCVRATE EDITAE.

TOMVS III.

LIPSIAE

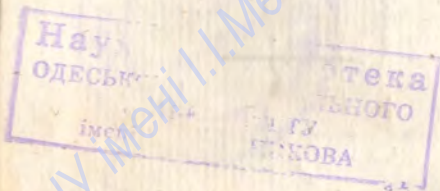
EXCVDIT CAROLVS TAVCHNITZ

1814.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

Ἐκκλησία ὑφίστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερό, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξάπτοντας, Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέχθη παρυσάγεται. τοῦτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, απεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Ἀάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρῶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χερσὶ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντας, ὡς ἐσπεύσμενον τοῖς πολεμικωτάτοις καταλύσειν ὀρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξίνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογῆσθαι, ἐφ' ᾧτε, εἰ μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λίγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσθαι, ἰλθὼν ὡς Εὐρυπύδην, πτωχικὴν στολὴν αἰτεῖ· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου βαρύνουσι, παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οἷα ἁχαρίτως καθάπτειν Περικλίου τοῦ τε Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἰνισταμένων δὲ ἐτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηκότος αὐτοῦ, ἐπιφανεὶς Ἀάμαχος θορυβεῖν πει-

ρᾶται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ, κατενιχθεὶς ὁ
 Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν, καὶ πρὸς τοὺς δι-
 καστὰς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τι-
 νῶν διαλίγεται. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ'-
 ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παι-
 δία ἑαυτοῦ, δισκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν
 σάκκῳ πρᾶσιμα, παργγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ
 Βοιωτῶν ἑτέρος, ἐγγίλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνί-
 θων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπι-
 φανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὰς
 ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις, καὶ βάλλων εἰς σάκκον,
 τοιούτον τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίτροτον ἐξάγειν ἐκ τῶν
 Ἀθηνῶν παραδίδωαι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειό-
 νων, καὶ δεσμίων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυ-
 περηφανεῖ. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ
 ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον ἄγγελος,
 παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ
 τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπό-
 λιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις ἐπὶ
 δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας
 καὶ κακῶς ἀπαλλάττων, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνη-
 κὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύνων ἐπανήκει. τὸ δὲ
 δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς
 τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἰδιδοῦσθαι ἐπὶ
 Εὐθυμένους Ἀρχοντας ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστρά-
 του· καὶ πρῶτος ἦν· δεῦτερος Κρατῖνος Χιμαζο-
 μένοις. εὖ σώζεται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονται τινες
παρὰ τε βασιλείῃς, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν·
οἱ μὲν στρατιῶν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες· οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἶδσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλῆα
οὐκ τῶν Λακωνίων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς, λύσειν τε τῶν ἐφιστάμενων καυχῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ *Αθηναίων παρὰ βασιλείως ἤκοντες*

ΦΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ *Δικαιοπόλειδος.*

ΘΥΓΑΤΗΡ *Δικαιοπόλειδος.*

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΑΝΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑΙ *θυγατέρες τοῦ Μεγαρίως.*

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Λαμάρχου.*

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΤΞ,
ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ,
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δίδηγμαί τὴν ἱμαντοῦ καρδίαν,
ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνν δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήσθην, ψαμμοκοσιογάραρα.
φίρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρεθόνοσ;
ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κίαρ εὐφράνσθην ἰδὼν,
τοῖς πάντα ταλάντοις, οἷς Κλίων ἐξήμισε.
ταῦθ' ὥς ἐγανώσθην, καὶ φιλῶ τοὺς Ἰππίας
διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήσθην ἔτερον αὖ τραγωδικόν,
ὅτε δὴτ' ἐκαχίνη προσδοκῶν τὸν Αἰαχύλον·
ὁ δ' ἀνείπεν· Εἰσαγ', ὦ Θίογι, τὸν χορόν —
πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

ἀλλ' ἔτιερρον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὶ
 Αἰξιδίῳ εἰσῆλθ' ἄσόμενος Βοιώτιον·
 τῆτες δ' ἀπὶ θάνατον καὶ διαισινάφην ἰδὼν,
 ὅτε δὴ παρίκνυφε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 ἀλλ' οὐδὲ πώ ποτ', ἐξ ὅτου ἔγω ῥύπτομαι,
 οὕτως ἰδὴ χθὲν ὑπὸ κορίας γε τὰς ὀφρύς,
 ὡς νῦν, ὁπότ' οὖσης κυρίας ἐκκλησίας
 ἰωθινῆς, ἱρημος ἢ Πινυξ αὐτῇ.
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κῆρυ καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
 οὐδ' οἱ Πρωτάνεις ἤκουσιν· ἀλλ' ἄωρίαν
 ἤκοντες, εἴτα δ' ὠπτιοῦνται, πῶς δοκεῖς,
 ἔλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
 ἀφρόοι καταρρόντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται, πρῶτιμῳσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις,
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστίων κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 στήνω, κίχνηα, σκορδινῶμαι, κίρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρτίλλομαι, λογιζομαι,
 ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἱρῶν,
 στρυγῶν μὲν ἄστιν, τὸν δ' ἱμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὅς οὐδὲ πώ ποτ' εἶπεν **ΑΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ**·
 οὐκ **ΟΞΟΣ**, οὐκ **ΕΛΛΙΟΝ**, οὐδ' ἦδη **ΠΡΙΩ**·
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χῶ **ΠΡΙΩΝ** ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρασκευασμένος
 βοᾶν, ὑπακροῦειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 εἴαν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 ἀλλ' οἱ Πρωτάνεις γὰρ οὗτοι μισημβρινοί.

οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἵκεῖν' οὐ γὰρ ᾗ λεγαν·
 ἰς τὴν περὶ οὐδρίαν πῶς ἀνήρ ὥσπερ ζέται.

ΚΗΡΥΞ.

πάρειτ' ἰς τὸ πρόσθεν,
 παρίθ', ὥς ἂν ἐντὸς ᾗτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἤδη τις εἴπε;

ΚΗΡΥΞ.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

τίς ὦν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἀμφίθεος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἄνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐκ,

ἀλλ' ἄθᾶνατος. ὃ γὰρ Ἀμφίθεος Ἀήμηρος ἦν,
 καὶ Τριπτολίμου· τοῦτου δὲ Κελεὺς γίγνεται·
 γαμῆ δὲ Κελεὺς Φαιναρίτην τήθην ἐμῇν,
 ἰς ἧς Λακίνος ἐγίγνετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
 ἄθᾶνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σκοπῶς ποιῆσθαι πρὸς Λακιδαιμονίους μόνω.
 ἀλλ' ἄθᾶνατος ὦν, ὧ ἄνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδῶσιν οἱ Περσῆες.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ τοξόται —

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ὦ Τριπτόλεμε, καὶ Κίλει, περιόψεσθί με;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμῶσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡΥΞ.

κάθησο σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐκ
ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃ μοι.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ παρὰ βασιλῆος πρίσβεις —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποῖον βασιλῆος; ἄχθομαι γὰρ πρίσβεσι,
καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

ΚΗΡΥΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαβαῖάξ, ὦ ἑβράτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἐπίμωσθ' ἡμᾶς ὡς βασιλεία τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

ἐπ' Εὐθυμίνους Ἄρχοντος —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷμοι τῶν δραχμῶν

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆτ' ἰτρυχόμεθα διὰ τῶν Καῦστρίων
πεδίων ἀδοσπλανῶντες ἰσκηνημίνοι,
ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γ' ἄρ' ἰσώζομην ἐγὼ,
παρὰ τὴν ἱπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξενίζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομι
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κρανναῖ πόλις,

ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγμων τῶν πρίσβεων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους,
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφάγειν καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δὲ, λαικαστίας τε καὶ καταπύγονας.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔτι τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὄχετο, στρατιὰν λαβὼν,
ἄγχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσου δὲ τὸν προκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τῇ πανσελήνῳ· κατ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἴτ' ἐξίνιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πώποτε

βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ, ναὶ μὰ Αἴ', ἦρην τριπλάσιον Κλειωνύμου
παρίσθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φίλων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαργάβαν,
τὸν βασιλίῳς ὀφθαλμόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκκόψιμέ γε

κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ πρίσβιως.

ΚΗΡΥΞ.

ὁ βασιλίῳς ὀφθαλμός —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ "ναῖς Ἡράκλεις·

πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκρην κάμπτων, νειώσοικον σκοπεῖς;
ἄσχωμ' ἔχεις πού περὶ τὸν ὀφθαλμόν καίω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπιμψεν, φράσον,
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαργάβα.

ΨΕΥΔΑΡΓΤΑΒΑΣ.

ἰαργαμὰν ἔξαρχ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξυνήκαθ', ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πέμψεν βασιλεῖα φησὶν οὖν χρυσίον.

λέγε δὴ σὺ μείζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΓΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπερκι' Ἰαοναῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὥς σαφῶς.

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' αὖ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄ τι; χαυνόπρωκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀχάντας ὁδὲ γε χρυσίου λέγει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποῖας ἀχάντας; σὺ μὲν ἀλαζδὼν εἶ μίγας.

ἀλλ' ἄπειθ'· ἐγὼ δὲ βασανῶ τοῦτον μόνος.

ὅγε δὴ σὺ φράσον ἱμοὶ σαφῶς, πρὸς τοῦτον!

ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

βασίλειός ὁ μίγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;

(ἀντινέμει ὁ Ψευδαργύρας)

ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρίσβρων;

(ἐπινεύει ὁ Ψευδαργύρας)

Ἑλληνικόν γ' ἐπίνευσαν ἄνδρες οὗτοι.

οὐκ ἴσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθύνδ' αὐτόθεν.

καὶ τοῖν μὲν εὐνοῦχον τὸν ἔτερον τοῦτον!

ἐγὼ δ', ὅς ἐστι Κλεισθήνης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ θερμοβουλον πρῶκτον ἐξευρημένον·

τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,

εὐνοῦχος ἡμῖν ἡλθες ἐσκευασμένος;

ὁδὲ δέ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτιον;

ΚΗΡΥΞ.

σίγα, κύθιζε.

τὸν βασιλῆως ὀφθαλμὸν ἢ βουλὴ καλεῖ

ἐς τὸ Πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;

ἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὲ στραγγεύομαι;
 τοῦσδε ξινίξιν οὐδεποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
 ἄλλ' ἰργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μίγα.
 ἄλλ' Ἀμφίθεος μοι ποῦ 'στιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐτοσὶ πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔμοι σὺ, ταῦτασὶ λαβὼν ὅκτ' ὀδραχμῆς,
 σπονδὰς ποίησαι πῶδες Λακεδαιμονίους μόνω,
 καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.
 ὑμεῖς δὲ πρὸςβεῦσαθε, καὶ κιχῆνατε.

ΚΗΡΥΞ.

προσίτω Θίωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὁδὲ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἕτερος ἀλαζῶν οὗτος εἰσκηρύττεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἔνι ἡμεῖς ἐν Θράκη πολὺν —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δὲ οὐκ ἔνι, εἰ μισθὸν γὰρ μὴ ᾗ φερες πολὺν.

ΘΕΩΡΟΣ.

εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
 καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὅπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
 ὅτ' ἐνθαδὲ Θίωγνις ἡγωνίζετο.

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπεινον τὸν χρόνον·
 καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
 ὕμῶν τ' ἰραστής ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
 ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.
 ὁ δ' υἱὸς, δὴν Ἀθηναῖον ἱπεποιήμεθα,

ἤρα φαγεῖν ἑλλάντος ἐξ Ἀπαιουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρει·
ὁ δ' ἔμισε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
σιρσιῶν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους λρεῖν·

Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσίρχεται. —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι,
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρακῶν ἔθνος
ἐπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τούτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ θρακῆες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτί τί ἐστι τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὀδομάντων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίων Ὀδομάντων; εἴκ' ἱμοί, τουτί τί ἦν;

τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πῖος ἀποτίθρακε; τίς;

ΘΕΩΡΟΣ.

τούτοις ἴαν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῶ,
καταπελάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοισοδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπὸ πωλημένοις;

ὑποστίτοι μὲν τ' ἂν γ' ὁ θρανίτης λεῶς,

ὁ σωσίπολις οἴμοι τάλας, ἀπὸ λλνμαι,

ὅπθ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ' ;

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μόχθηρε σὺ,

οὐ μὴ πρόσσι ταῦτοισιν ἰσχοροδισμένοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παντὲ περιεῖδεθ' οἱ Πρωτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων,
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μεσθοῦ· λίγω δ' ὑμῖν, ὅτε
διοσημὲ' ἴσιν, καὶ ῥανὲς βέβληκέ με.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς Θραῖκας ἀπιέναι, παριέναι δ' εἰς ἔννην.

οἱ γὰρ Πρωτάνεις λύνουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τάλας, μυτιωτὸν ὕσον ἀπώλεσα.

ἀλλ' ἐκ Λακαδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδὶ.

χαῖρ' Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω, πρὶν ἂν γε σιῶ τρίχων.

δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἴσιν ;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρον
ἱσπανδον· οἱ δ' ὠσφροντο πρισβύται τινες
Ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γίροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες· ὦ μαρῶτατε,
σπονδὰς φέρετε, τῶν ἀμπέλων τετμημένων ; —
κᾶς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·

ἰγὼ δ' ἴφινυγον· οἱ δ' ἐδίδωκον, κῆβρόων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἰγὼ γε, φημί, τρία γε ταυτὲ γεύματα.

πῦται μὲν εἰσὶ πεντήτεις. γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰβοῖ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τέ ἴσται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρείσκουσιν μ', ὅτε

ὄξουσι πίττης, καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ τασοῖ τὰς δεκτίεις γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄξουσι χ' αὐται κρέσσειον ἰς τὰς πόλεις

ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταῖς σπονδαί σοι τριακοντούτιδες,

κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Διονύσια.

αὐται μὲν ὄξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,

καὶ μὴ ἴπιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,

κἔν τῷ στόματι λίγουνσι· Βαῖν' ὅποι φίλοις.

ταύτας δέχομαι, καὶ σπίνδομαι, καὶ πίομαι,

χαίρειν κτελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνίας·

ἰγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,

ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διανύσια.

ΑΡΙΣΤΟΤΗ. ΤΟΜ. ΙΙΙ.

В

Научное
библиотека

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἰγὼ δὲ φεύξομαι γε τοὺς Λακωνίας.

ΧΟΡΟΣ.

τῇδε πᾶς ἔπου, δέωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,
εἴ τις οἷδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὃ τὰς σπονδὰς φέρων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἐκπέφυγ', οἴχεται
φροῦδος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

οἴμοι τάλας,
τῶν ἱτῶν τῶν ἱμῶν.
οὐκ ἂν ἐπ' ἱμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ' ἰγὼ φέρων
ἀνθρώκων φορτίον
ἠκολούθουν φασῖλλὰ τρέχων,
ὥδε φανύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος, ὅπ' ἱμοῦ δε-
ωκόμινος, ἐξέφυγεν,
οὐδ' ἂν ἑλαφρῶς ἂν ἀπιπλίζατο.
νῦν δ' ἐπειδὴ σιγῆρόν ἤδη τοῦμον ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ Λακκατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

διωκτίος δέ· μὴ γὰρ ἐγγάνοι ποτὲ,
μηδέτις γιγνόντας ὄντας, ἐκφυγὼν Λακωνίας,
δοσις, ὦ Ζεῦ πάτερ
καὶ θεοί, τοῖσιν ἰ-

χθροῖσιν ἰσπίσαστο,
 οἷσι παρ' ἱμοῦ πόλεμος
 ἐχθροποδὸς αὖξεται
 τῶν ἱμῶν χωρίων·
 ποῦκ' ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὖ-
 τοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὄξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπί-
 κωπος, ἵνα μήποτε
 πατώσ' ἔτι τὰς ἱμᾶς ἀμπέλους.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήναδε,
 καὶ διώκειν γῆν παρὰ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτε·
 ὥς ἐγὼ βάλλων ἱκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΔΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ,
 ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ,
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΑΜΑΧΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΔΙΣ.

Εὐφημῶτε, εὐφημῶτε.

ΧΟΡΟΣ.

σίγα πᾶς. ἤκούσατ' ἄνδρες ἄρα τῆς εὐφημίας;
 οὗτος αὐτὸς ἴσται, ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῖρα πᾶς
 ἱκποδῶν· θύσων γὰρ ὠνὴρ, ὥς τοικ', ἐξίρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἴφημεῖτε, εὖφημεῖτε.

πρόϊθ' ἴς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φάλλον ὕρσθον στησάτω.

ΓΥΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἔν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

ὦ μήτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἱνίχουσιν,
ἔν' ἔτνος καταχίω τοῦ ἑλκῆρος τουτουῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστι. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κίχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἱμέ
πέμψαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχερῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαγθίεντα· τὰς σπονδὰς δ' ἱμέ
καλῶς ξυνανεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥΝΗ.

ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
οὔσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος,
δοτὶς σ' ὀπύσει, κἄκποιήσεται γαλῶς
σοῦ μηδὲν ἤτιον βδεῖν, ἐπειδὴν ὕρστος ἦ.
πρόβαινε, κἂν τῷ ἥλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μὴ τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἔστιν ὕρστος ἐκπῖος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.

ἰγὼ δ' ἀκολουθῶν ἔσομαι τὸ φαλλικόν·

σὸ δ', ὦ γύναι, θεῷ μ' ἀπὸ τοῦ τέλους, πρόβα.

Φαλῆς, ἱταῖρε Βακχίου,

ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-

τε, μοιχῇ, παιδεραστή,
ἔκω σ' ἔτι προσεῖπον, ἐς
τὸν δῆμον ἰλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἱμαν-
τῷ, πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
καὶ λαμάρχων ἀπαλλαγίς.

πολλῷ γὰρ ἴσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
κλίπτουσιν εὐρόνθ' ὠρεῖκην ὕληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου θοῇτιαν ἐκ τοῦ Φελλίως,
μίσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
Φαλῆς, Φαλῆς.

ἴαν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐν κραιπάλῃς
ἰώθεν εἰρήνης ῥοφῆσεις τρυβλίον·
ἢ δ' ἄσπερ ἐν τῷ φειφάλῳ κρεμῆσεται.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος αὐτός ἐστιν, αὐτός.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μισγόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἡράκλεις, τοῦτ' ἐστὶ; τὴν χίτραν ξυντρίψετε.

ΧΟΡΟΣ.

σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλῇ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ ἡχαρνίων γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐρωτῆς; ἀναί-
σχυτος εἶ καὶ βδελυρὸς.

ὦ προδότα τῆς πατρίδος,
ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, ἔπειτα δύ-
νασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧν ἰσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολεῖ.
κῆτ' αὖ σὺ χύσομεν τοῖς λίδοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσῃ· ἀλλ' ἀνάγκαισθ', ὦ
ἄγαθοί,

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχίσσεται·
μηδὲ λίγ' ἔτι σὺ λόγον·
ὥς μεμίσσηκά σε Κλέ-
ωνος· ἔτι μᾶλλον, ὃν ἔ-
γω γε κατατεμῶ τοῖσιν ἐπικεύσιν ποτ' ἐς
κατύμκτα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λίγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κροῦς,

ὅστις ἰσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἰάσατε·
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἰσπει-
σάμην.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λίγοις ἂν, εἴπερ ἰσπείσω γ' ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πῖστις, οὔθ' ὄρεος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ὑπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ὑπάντων, ὦ πανούργε; καὶ ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ὑπάντων, οὐχ ὑπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λίγων ὅδ' ἐ
πόλλ' ἂν ἀποφύναμι' ἐκένους ἔσθ' ἢ κἄδικουμέ-
νους.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἤεν γε μὴ λίξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν δίεην ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧς δημόται,
μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἀνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπιζέσεν.
οὐδ' ἀκούσειςθ', οὐδ' ἀκούσειςθ' ἐτιόν, ὦ χαρνητῆδαι;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινά γ' ἄρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄξιολοίμην, ἣν ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ χαρνηκοί.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς τιθνήξων ἴσθι νυνί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δίξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

ἐνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλετάτους·
ὡς ἴχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάζω λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἴπ' ἱμοί, τί ταῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἀνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μὲν ἔχει του παιδίου
τῶν πυρόντων ἔνδον εἰρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βάλλειτ', εἰ βούλεισθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τε κήδετα.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμασθ'. ὁ λάγκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἱμός.
ἀλλὰ μὴ δράσης, δ' μίλλεις* μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ἀποκτενῶ, κίκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπολεῖς ἄρα τὸν Ἥλικα τόνδε φιλανθρακία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἰδ' ἱμοῦ λίγοντος ὑμεῖς ἀγρίως ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νῦν λίγ', εἰ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακιδαι-
μόνιον αὐτὸν ὃ τι τῷ τρόπῳ σου 'στὶν φίλον·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδῶσω ποτὶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοὺς νῦν μοι λίθους χαμαῖς πρῶτον ἐξεράσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοιτ' σοι χαμαί, καὶ σὺ κατὰ θου πάλιν τὸ
ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρέβωσιν ἐγκάθηνται πονεῖσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἰκασίεσται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ
βίλος.

ὣς ὅδε γε σειστός ἅμα τῇ σιροφῇ γίνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἱκέλλειτ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν μετὰ βοῆς,
ὀλίγον τ' ἀπίθανον ἄνθρωπος Περσάσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρτίης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
θεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πιτυκίαι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
ἰθίλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φίρον
ἱμοῦ θίλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου λίγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀπανθ', ὅσ' ἂν λέγω·
καὶ τοι φιλῶ γε τὴν ἱμῆν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν οὐ λέγεις, τοῦπίζηνον
ἰξενιγκῶν θύραζε,
ὅ τι ποί', ὧ σχίτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἱμέ γε πόθος,
ὅ τι φρονεῖς, ἔχει.

ἀλλ', ἥτις αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
οἷς δεῦρο τοῦπίζηνον, ἰγχαίρει λίγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΙΙΣ.

ἰδὸν θειᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὲ·
 ὃ δ' ἄνθρωπος ὃ λῆξων οὔτοσσι, τυννουτοσί,
 ἀμίλει, μὰ τὸν Δι' οὐκ ἐνασπιδώσομαι·
 λῆξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ.
 καὶ τοι δίδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους
 τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
 ἴάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
 ἄνθρωπος ἀλαζών, καὶ δίκαια κᾶδικα·
 κἄνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι.
 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχάς, ὅτι
 οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακτεῖν·
 αὐτὸς τ' ἐμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον,
 ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσσι κωμῳδίαν.
 ἐλογκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
 διεβάλλε, καὶ ψευδῇ κατηγλώττιζέ μου,
 κᾶκυκλοβόρει, κᾶπλυνεν· ὥστ' ὀλίγου πάνυ
 ἀπώλομην, μολυνοπραγμονούμενος.
 νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λίγειν, ἱάσατε
 ἐναπεινάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτα στρίφει, τεχνάξεις τε,
 καὶ πορίζεις τριβάς;
 λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνικα
 παρ' Ἰερωνύμου
 σκοτοᾶσσυπυκνότριχά
 τιν' Αἰῶδος κυνῆν·

εἴτ' ἰξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
 ὥς σκῆψιν ἂν ἄγων οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦρα ἄτιν ἦδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἰστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ, παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς σῦτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἵστ' Εὐριπίδης;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἰστὶν, εἰ γνῶμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὁρθῶς, ὦ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγωδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,

θεῖ' ὁ δοῦλος αὐτοῦ σοφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὁμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδην, Εὐριπίδιον,

θπάκουσον, εἴπερ δέηποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἰγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐριπίδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λήλασας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιῆς,

ἱξὸν καταβαίδην* οὐκ ἐπὶς χωλοὺς ποιῆς.

ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

ἰσθῆτ' ἰλιμνήν; οὐκ ἐπὶς πτωχοὺς ποιῆς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη.

δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ πύλαιου δρᾶμκτος.

δεῖ γάρ με λῆξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν*

αὕτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λῆξω, φέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρέχῃ; μῶν ἐν οἷς Οἰνύς ὁδὲ

ὁ δύσποτμος γιγαιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ Οἰνύως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοίνικος, οὐκ·

ἀλλ' Εὐρος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποιᾶς ποθ' ὦν ἤρ' λακίδας αἰτεῖται πίπλων;

ἀλλ' ἦ φιλοκίττου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστίτερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἦ τὰ δυνάπινῃ θέλεις πεπλώματα,

ὦ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χῶλος οὐτοαί;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κῆκεῖνος μὲν ἦν
χῶλος, προσσιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ναί, Τήλεφον.

τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σ', ἔμοι τὰ σπάργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.

κίτται δ' ἄνωθεν τῶν Θυγατέρων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Τροῦς.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ζεῦ διόπτι καὶ κατόπτι πανταχῇ.

Ἰνσκηνώσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἔχωρῶσα ταδί,

κῆκεῖνά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,

τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
 ΔΕΙ ΓΑΡ ΜΕ ΔΟΣΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕΙΝΑΙ
 ΤΗΜΕΡΟΝ,
 ΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΟΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ
 ΔΕ ΜΗ.

τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἴμ' ἐγώ·
 τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρονέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΕΥΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ, ΤΗΛΕΦΩ Δ' Α' ΓΩ ΝΟΩ.

εἰ γ', ὅσον ἤδη ῥηματίων ἐμπύπλωμαι,
 ἅταρ δέομαι γὰρ πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' λαβὼν ἀπέλθε λαΐων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ θυμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
 πολλῶν δεόμενος σκευυρίων· νῦν δὲ γινοῦ
 γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐρεπίδης,
 δός μοι σπυρίδιον διασκεκαυμένον λύχνῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλίκους χρίτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χρίτος μὲν οὐδέν· βούλομαι δ' ὅμως λαρεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὦν, κἀποχώρησον δόμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φεῦ·

εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτὶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπιλθε νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὴ, ἀλλὰ μοι ὅς ἐν μόνον
κοτυλίσιον, τὸ χεῖλος ἀποκικρουσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φίρου λαβὼν ταῦτ'· ἴαθ' ὅκληρὸς ὢν δόμοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὖπω, μὰ Δί', οἷαθ' οὐ' αὐτὸς ἐργάζεαι κακά,
ἀλλ' ὧ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ, τοῦτ' ἐν μόνον
ὅς μοι χυτρίδιον, σφογγῇ βεβυσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαίρησι με τὴν τραγωδίαν,
ἄπιλθε ταυτηνὲ λαβὼν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπύχομαι.

καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, οὐ μὴ τυχόν,
ἀπολωλ'. ἀκουσον, ὧ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ·
ταυτὲ λαβὼν ἄπειμι, καὶ πρόσιμ' ἔτι.
εἰς τὸ σφυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπολεῖς μ'. ἴδού σοι, φρουδὰ μοι τὰ δράματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' εὐκίτ', ἀλλ' ἄπειμι καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν
ὅκληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἶμοι κακοδαίμων, ὧς ἀπόλωλ', ἐπελαθόμεν,
ἐν ᾧ πῦρ ἴσθι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδην γλυκύτατον, ὧ φιλότατον,
νάκιστ' ἀπολοίμην, εἰ τί σ' αἰτήσῃμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τοῦτ' ἐν μόνον, τοῦτ' ἐν μόνον.

σκάνδικά μοι δός, μητροόθεν δεδεγμένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ νῆρ ὑβρίζει· κλέϊε πακτὰ δωμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἔμπορευτῖα.

ἄρ' οἷσθ' ὅσον τὸν ἄγων' ἀγωνιεῖ τάχα,
μῆλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γράμμῃ δ' αὐτῇ.
ἔστηκας; οὐκ εἰ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπήνεσ'· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεις, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἔθι, χώρησον, ἄγ', ἐμὴ καρδία.

ΧΟΡΟΣ.

τί δράσεις; τί φήσεις;

ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος

ὦν, σιδηροῦς τ' ἀνὴρ·

ὅστις παρασχῶν τῇ πόλει τὸν αὐχίνα,
ἄπασσι μίλλεις εἰς λέγειν τάναντία.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.

εἰά νυν, ἰπειδήπερ

αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Μὴ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὦν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μῆλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε χ' ἢ τρυγῶδία.
ἐγὼ δὲ λίξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.

οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτε
 ξίνων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτοὶ γὰρ ἱσμεν, ὅππῃ Αἰθναῖοι τ' ἀγών.
 κοῦπω ξίνει πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι
 ἔχουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἱσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιπετισμένοι·
 τοὺς γὰρ μεταίκοις ἄχυρα τῶν ἀσπῶν λέγω.

Ἔγωγε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
 καὶ τὸς δ' Ποσειδῶν, ὅππῃ Ταινάρῳ θιὸς,
 σείσας ἅπασιν ἱμβάλοι τὰς οἰκίας·
 καὶ μοι γάρ ἴστιν ἀμπέλια κακομμένα.
 αἰτῶρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (οὐχὲ τὴν πόλιν λέγω·
 μέμνησθε ταῦθ', ὅτι οὐχὲ τὴν πόλιν λέγω·)
 ἀλλ' ἀνδράρεια μοχθηρὰ, παρακακομμένα,
 ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
 ἰσχυροφάντει Μεγαρίων τὰ χλανίσκια·
 καὶ παυ αἰκνον ἔδοιεν, ἢ λαγῶδιον,
 ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἄλλος,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, καπέπρατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, καπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
 νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοπότταβοι·
 καὶ θ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφουσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 καὶ ντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεβῆ ἀγῇ
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 Αἰστωρην. Τον. 111.

ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλῆς ὀυλύμπιος
 ἥστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σχολιὰ γεγραμμένους,
 οἷς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ, μῆτ' ἐν ἀγορᾷ,
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μῆτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρεῖς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας*
 κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἔριτ' τις; οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν; εἴπατε.
 φίρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῦ*
 καὶ κάρτα μὲν τ' ἂν εὐθείως καθεῖλκετε
 τριακοσίας ναῦς* ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλεῖα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ δεδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοῦς στεναχούσης, σιτίων μετρομένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κῆδους ὠνουμένων,
 σκορόδων, ἑλαῶν, κρομύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τριχίδων, ἀθλητρίδων, ὑπωπίων*
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αἰλῶν, κελυστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων,
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδράτε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ
 ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ. ΝΟΥΣ ΑΡ' ΥΜΙΝ ΟΥΚ
 ΕΝΙ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἄληθες, ὦ 'πίτριπτε, καὶ μισαρώτατε ;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν ;
καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνείδισας ;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Πουειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοῦδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εἴτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρήν ;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς, οὐ μινεῖς ; ὥς, εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρδήσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀστραπᾶς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανεῖς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλίτα,
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος, ἢ στρατηγός,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας ;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν ; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν ;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σώγματος ;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ' ἤρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων —

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἔπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῦρόθει ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει,
εἰ πτωχὸς ὢν εἰπόν τι, κἄστωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ οἶδά πω·

ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἐλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγν' ἐμοῦ τὴν Μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράθες νῦν ὑπὲρ αὐτὴν ἐμοί,

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κεῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρει νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τουτὶ πτεῖλον σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ.

ἦν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτεῖλῳ μίλλεις ἐμεῖν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πτεῖλον γὰρ ἔστιν, εἰπέ μοι, τί νος ποτέ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὄρνιθός ἔστιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄρα κομπολακύνθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἷμ', ὥς τεθνήξει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε.

οὐ γὰρ κατ' ἰσχὺν ἔστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐχειροτόνησαν γὰρ με —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κόκκυγες γε τρεῖς.

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἱσπευσάμην,
ὄρων πολιούς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
νεανίας δ', οἶους σὺ, διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς
δραχμας,Τισαμενοφαινέππους, Πανουρεγιππαρχίδας·
ἐτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χαόσι
Γερητοφροδώρους, Διομειμαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, καὶ ἐν Ἰέλα, καὶ ἐν Καταγίλα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτονήθησαν γάρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί,

ὕμῃς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τωνδὲ δὲ μηδέν'; ἔτεδν, ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρίσβευκας σὺ πολὺς ὢν ἐν, ἦ οὐκ;
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἔστι σῶφρων κῆρυγᾶτης.
τί δαὶ Δράκυλλος, κ' Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;
οἷδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν', ἢ τοὺς Χαόνας;
οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῶν ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ΕΞΙΣΤΩ παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δῆτ', ἴαν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
αἰὲ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσί, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ νῆρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετα-
πείθει

περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀνα-
παίστους ἐπλώμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τραγικοῖς ὁ δι-
δάσκαλος ἡμῶν,
οὕτω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λείων, ὡς δεξιὸς
ἔστι·

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
ταχυβούλοις,

ὥς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον κα-
θυβρίζει,

ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὲ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
βούλους.

φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἷτιος ὑμῖν ὁ
ποιητὴς.

καύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶ-
σθαι,

μήτ' ἡδισθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνο-
πολίτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων
ἐξαπατῶντες,

πρῶτον μὲν **ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ** ἐκάλουν· κᾶπειδ' ἂν
τοῦτό τις εἴπῃ,

εὐθὺς διὰ τοὺς **ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ** ἐπ' ἄκρων τῶν
πυγιδίων ἐκάθησθε.

εἰ δέ τις, ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, **ΛΙΠΑΡΑΣ** καλέ-
σειεν **ΑΘΗΝΑΣ**,

εὗρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς **ΛΙΠΑΡΑΣ**, ἀφύων τι-
μὴν περιάψας.

ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας ὑμῖν γεγί-
 νηται,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὥς δη-
 μοκρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν
 ἀπάγοντες
 ῥῖξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
 ἄριστον,
 ὅστις παρεικνύνενυσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δι-
 καια.
 οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς πόλεως ἤδη πόρῳ κλέος
 ἦκει,
 ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
 βασανέζων,
 ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ
 κρατοῦσιν·
 εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ
 πολλὰ.
 τοῦτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
 γεγενῆσθαι,
 καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
 ἔχοντας.
 διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
 καλοῦνται,
 καὶ τὴν Αἰγίναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
 ἐκείνης
 οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν
 ἀφείλονται.

ἀλλ' ὑμεῖς μὴ ποτε δείσηθ', ὥς κωμωδήσῃτε τὰ
 δίκαια·
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥς εὐδαί-
 μονας εἶναι,
 οὐ θωπεύων, οὔθ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὔτ' ἱξά-
 πατύλλων,
 οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
 τιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
 καὶ πᾶν ἐπ' ἱμοῖ τεκταινέσθω.
 τὸ γὰρ εὖ μετ' ἱμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
 ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μήποθ' ἄλλῳ
 περὶ τὴν πόλιν ὦν, ὥσπερ ἱκεῖνος,
 δειλὸς καὶ λακκαπαύγων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δεῦρο Μοῦσ' ἔλθῃ, φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
 χουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική.
 οἶον ἔξ ἀνθρώπων πρηνέων
 φέψαλος ἀνήλατ', ἱρε-
 θμζόμενος οὐρία ῥιπίδι,
 ἦνίκα ἂν ἱπανθρακίδες ᾧσι παρακείμεναι·
 οἱ δὲ Θασίαν ἀνακνῶσι λιπαράμπυκα,
 οἱ δὲ μάττωσιν· οὐ-
 τω σοβαρὸν ἔλθῃ μέλος
 εὐτονον, ἀγροικότερον,
 ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γέροντες οἱ παλαιοί, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
 γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 οὔτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς,
 ὑπὸ νεανίσκων ἰᾶτε καταγελῦσθαι ῥητόρων,
 οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηνημένους,
 οἷς Πρωσιδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
 τονθορῶζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 οὐχ ὄρωντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.
 ὃ δὲ νεανίας ἐαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
 ἐς τάχος καίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
 κἄτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν,
 ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταραττων, καὶ
 κυκῶν.

ὃ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρῶζει, κἄτ' ὄφλων ἀπέρχεται·
 εἴτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
 Οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρ-
 χομαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολί-
 σαι, πολὺν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
 πολλὰ δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ
 θερμὸν ἀπομορξάμενον
 ἀνδρικὸν ἰδρωτὰ διη καὶ πολὺν,
 ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν·
 εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·
 νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
 ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
 κἄτα προσαλισκόμεθα.

πρὸς τὰδε τίς ἀνταρεῖ Μαρψίας;

ΧΟΡΟΣ.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλέκον Θουκυδίδην,
 ἐξολίσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 τῷδε τῷ Κηφισοδῆμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
 ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην, ἰδὼν
 ἄνδρα πρεσβύτεν ὅπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 ὅς, μὰ τὴν Δῆμητ', ἐκείνος ἦνίκα' ἦν Θουκυδίδης,
 οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιῶν ῥαδίως ἠνέσχετο·
 ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέικα,
 κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
 περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
 γενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ εἶδ' ὕπνου τυχεῖν,
 ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἢ
 τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νεωδὸς ὁ ξυνήγορος·
 τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος, χῶ Κλεινίου.
 κἀξελαύνειν χρὴ τολοιπόν· κἢν φύγη τις, ζημιούν
 τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ,
ΣΤΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

"Οροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οὔδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
ἔφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμέλῳ δὲ μὴ.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἐμῶντας ἐκ λεπρῶν.
ἐνταῦθα μὴτε στυκοφάντης εἰσάτω,
μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνὴρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμι, ἵνα στήσω φανεράν ἐν τῇ ᾧ ῥοῆ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορὰ ἢ Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
ἐπόθουν τυ, καὶ τὸν Φίλιον, ἔπειρ ματέρα.
ἀλλ', ὦ πόνηρα κόριά γ' ἀθλίον πατρός,
ἀμβάτε ποτιὰν μάδδαν, αἶ χ' εὐροίτέ πα.
ἀκούετον δὴ, ποτίχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρῶσθαι χρήδδεν', ἢ πεινῆν κακῶς.

ΚΟΡΑΙ.

πεπρῶσθαι, πεπρῶσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἰγώνγα καὶ τὸς φάμι. τίς δ' οὕτως ἄνους,
 ὅς ὑμέ κ'ι πέλαιτο, φανεράν ξαμίαν;
 ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 χοίρους γάρ, ὑμέ σκευάσας, φασὶ φέρειν.
 περίθεςθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων.
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθῆς ὁδός·
 ὥς, ναὶ τὸν Ἑρμῆαν, εἴπερ ἴξεται οἰκαδὶς,
 τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίδεςθε καὶ ταδί τὰ ῥυγχία,
 κῆπειται ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
 ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε, καὶ κοῖξετε,
 χ' ἥσειτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν,
 ἰγών δὲ καρυξῶ γὰ Δικαιοπόλιν. ὅπα
 Δικαιοπόλις; ἦ λῆς πρέσθαι χοιρία;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγοράσοντες ἤχομεν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

διαπεινῶμεν αἰεὶ ποτιὸ πῖρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἡδύ τοι, νῆ τὸν Αἰ', ἦν αἰλὸς παρῆ.
 τί δ' ἄλλο πράττεσθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶα δὴ;

ὅκα μὲν ἰγώνγα τηνόθεν ἐπορευόμαν,
 ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τῇ πόλει,

ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὢνιος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

παρ' ἡμὶ πολυτίματος, ἔπειρ τοὺ θεοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔλας οὖν φίρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐχ ἡμῖς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδὲ σκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ποῖα σκόροδ' ἡμῖς ὦν ἔειδ,

ὅκκ' ἰσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,

πάσσαυε τὰς ἀγλῖθας ἰξορύσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ φίρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοίρους ἰγώνγα μυστικᾶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς λίγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μάν καλαί.

ἔντεινον, αἰ λῆς· ὧς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτί τί ἦν τὸ πρῶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοῖρος, ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λίγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ,

*Μεγαρικά.**ἢ οὐ χοῖρος ἴσθ' ἄθ';*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

*οὐ δεινὰ; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·**οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἤμιν. ἀλλὰ μὲν,**αἱ λῆς, περιίδου νῦν μοι περὶ θυμειτῶν ἄλων,**αἱ μὴ 'στίν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμος.*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

*ναὶ τὴν Διοκλίαν,**ἰμάγα. τὸ δὲ νιν ἤμιναι τίς δοκαῖς;**ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθιγγομένας;*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

*νῆ τοὺς θεοὺς,**ἔγωγε.*

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

*φώνει δὴ τὸ ταχίως, χοιρίον.**οὐ γρη῏σθα σιγᾶς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα·**πάλιν τὴ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμῆν, οἴκαδ' ἰς.*

ΚΟΡΑΙ.

κοῦ, κοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

αὐτὰ 'στὶ χοῖρος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.

ἀτὰρ ἑτραφεῖς γε, κύσθος ἴσται, πέντ' ἐτῶν.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι, ποτὶν ματὶρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κίρκον οὐκ ἔχει.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

νῖα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δειφρακούμενα

ἔξεῖ μεγάλην τε, καὶ παχεῖαν, κίρκου θράν.

ἀλλ' αἰ τράπην λῆς, ὕδρι τοι χοῖρος καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατίρα.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὁμοματρία γάρ ἐστι, κῆκ τῶνιῳ πατρός.

αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κῆναχνοανθῇ τῇ τριχί,

κᾶλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτα θύειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνῃ γὰρ δαιμόνων.

καὶ γίγνεται γὰρ τᾶνδε τῶν χοίρων τὸ κρῆς

ἄδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἱμπεπαρμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίσουσιν ἄν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

καὶ τὸν Ποσειδαν, καὶ ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἰσθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

*πάνθ', ἃ καὶ διδῶς.**αὐτὸς δ' ἰρώτη.*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χοῖρε, χοῖρε.

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρώγοις ἄν ἔρεβλίνθους;

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας;

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί σύ; καὶ τρώγοις ἄν αὐτάς;

ΚΟΡΗ Β.

κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

*ὥς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κειράγατον.**ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων**τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί,**οἶον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις;**ποδαπὰ τὰ χοιρῶ'; ὥς Τραγασαῖα φαίνεται.**ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.*

ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΟΜ. III.

D

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀστείω γε τὼ βοσκήματε.
ποσὸν πρίωμαι σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τὸ μὲν ἔτερον τούτων, σκοροδῶν τροπαλλίδος·
τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὠνήσομαι σοι· περὶ μιν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ταῦτα δὴ.

Ἐρμᾶ ἔμπολαῖς, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὴν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τὰν τ' ἐμυτιῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄνθρωπε, ποδαπός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοιροπώλας Μεγαρικός,

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὲ
πολίμα, καὶ σί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τούτ' ἐκεῖν' ἔχει πάλιν,

ἔθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἡμῖν ἔφν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Δικαιοπόλι, Δικαιοπόλι, φαντάζομαι
ὑπὸ τεν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φάνων σ' ἐστίν; ὦ ῥοσανόμοι,

τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γάρ φανῶ τοὺς πολεμίους;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ ἴέρωσε συκοφαντήσεις ἑών.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

θάρ' ἔρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδι' ἀπίδου
κιμῆς, λαβὲ τανυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πολλὰ γ'.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πολυπραγμοσύνης νυν· ἐς κερφαλὴν τρέποιτ' ἔμοι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὦ χοιρίδια, πειρησθε, κῆνες τῷ πατρὸς,
παίειν ἐφ' ἁλίταν μάδδαν, αἴκα τις διδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ὧν ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας, οἷ προ-
βαίνει

τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γάρ
ὧν ἦρ

ἐν τῇ ἴγορᾷ καθήμενος·

κῆν εἰσὶν τις Κτησάας,

ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἷ-

μῶζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται

οὐδ' ἰξομόρξεται Πρίπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·

οὐδ' ὥστιαι Κλειωνύμῳ·

χλαῖναν δ' ἔχων φανήν, δίδει·

κοῦ ξυντυχῶν Ὑπέρβολος

δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἰντυχῶν ἐν τῇ ᾗ γοῦρᾳ πρόσσεισί σοι βαδίζων

Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μὲν μαχαίρα·

οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτίμων,

ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,

ᾧ ζῶν κακὸν τῶν μασχαλῶν

πατὴρὸς Τραγασαίου·

οὐδ' αὐθις αὐτὸν σκώφεται Παύσων ὁ παμπόνηρος.

Ἀνσίστρατος τ' ἐν τῇ ᾗ γοῦρᾳ, Χολαργίων ὄνειδος,

ὁ περιαιλουργὸς τοῖς κακοῖς,

φίγων τε καὶ πεινῶν ἀεὶ

πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας

τοῦ μηνὸς ἐκάστων.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡ-
ΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑ-
ΧΟΥ, ΚΗΡΤΞ, ΓΕΛΩΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΤΜ-
ΦΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

Ἴτιω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Τσμηνία·
ὕμεις δ', ὅσοι θείβαθεν ἀύληται πάρα,
τοῖς ὁστένοις φουσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσίπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύηλοι;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τὸν Ὑόλαον, ἐπιχαρίτως γ' ἄν, ὧ ξίνε·
θείβαθε γὰρ φουσάντες ἐξόπισθί μου,
τᾶνθις τᾶς γλάχωνος ἀπίκιξαν χαμαί.
ἀλλ', εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλέων, ἢ τῶν τετραπτερυλλέδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 θρίγανον, γλαῶν, ψιάθως, θρυαλλίδας,
 νάσσας, κολοιδῶς, ἄτταγᾶς, φαλαργίδας,
 τροχίλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥσπερ εἰ χειμῶν ἄρα
 θρνιθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὲν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελοῦρος, πυκτίδας,
 ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγγέλεις Κωπαῖδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
 δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρῆσβειρα πεντήκοντα Κωπαῖδων κορᾶν,
 ἔκβαθι, τῷδε κήπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
 ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῶδικοῖς χοροῖς,
 φίλῃ δὲ Μορῷχω. δμῶες, ἐξενέγκατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
 σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγέλυν,
 ἤκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει ποθουμένην·
 προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
 ὑμῖν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἱμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἱμοί.

ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώνγα ταῦτα πάντα,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φίρε, πόσον λέγεις;

ἦ φορτί' ἔτερ' ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσ' ἄξις ἰών;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀφύας ἄρ' ἄξις περιάμενος Φαληρικᾶς,

ἦ κέραμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας ἦ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·

ἀλλ' ὅ τι παρ' ἁμῖν μή 'στι, τᾷδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,

ὥσπερ κέραμον, ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τῷ σιῶ,

λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος, ἀγαγὼν, καὶ πολὺ,

ἔπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὁδὲ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικκός γα μᾶκος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ταυτὲ τίνοσ' τὰ φοιτ' ἱστί;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τῷδ' ἱμοῦς

Θεῖβαθεν, ἔτιω Ζεύς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τοίνυν ὁδὸν

φύινω πολέμια ταῦτα.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί καὶ κακὸν παθὼν

ἐρναπειλοῖσι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σὲ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδικειμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ φράσω σοι τῶν περισιωτῶν χάριν.

ἐκ τῶν πολέμων εἰσάγεις θρυαλλίδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νιῶριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νιῶριον θρυαλλίς;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίτι τρόπος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐνθαῖς ἂν ἐς τέφην ἀνήρ' Βοιωτίας,

ἥψας ἂν ἐσπέρψειν ἐς τὸ νιῶριον

δι' ὕδρорόας, βορίαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῖρ ἄπαξ,
 σιλαγοῖντ' ἂν εὐθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κέκιστ' ἀπολούμενε,
 σιλαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τέφρης τε καὶ θρναλλίδος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδίσας φέρῃ,
 ὥσπερ κίραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξίφει καλῶς
 τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
 ἂν μὴ φέρον καταΐξῃ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ φοφεῖ
 ἅλῳν τε καὶ πυροβόλῳ,
 καὶ ἄλλως θεοῖσιν ἰχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάγχρηστον ἄγος ἔσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνούχους, καὶ κύλιξ
 τὰ πρῶγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
 γεῖν τοιούτῳ χρώμενος, καὶ οἰκίαν

τοσόνδ' αἰὲ φοφοῦνται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ γὰρ, ὥστ'

οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ-

περ ἐκ ποδῶν κατωκῆρα κρέματό γε.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλλω γέ τοι θερέδδεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ', ὦ ξένων βίβλιστε, συν-

θίμειξε, καὶ τοῦτον λαβὼν,

πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων

πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

αἶφρον λαβὼν τὸν κέραιμον, ὦ Βοιώτιε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἴθι δὴ θ', ὑπόκνυτε τὰν τύλαν, Τρμῆνιχε,

χῶπως κατοίσσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάντως μὲν οἷσαις οὐδὲν ὕγιές· ἀλλ' ὅμως

κἂν τοῦτο κερδάνοις ἄγων τὸ φορτίον·

εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαιοπόλι,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ἐστι; τί με βωστροεῖς;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅτι

ἐκίλευσε Λάμαχος σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κυχλῶν·
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκίλευε Κωπαῖδ' ἔγχελυν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὁποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὁ δεινός, ὁ ταλαύρειος, ὅς τὴν Γοργόνα
πᾶλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἄν, μὰ Δί', εἰ δολή γ' ἔμοι τὴν ἀσπίδα·
ἄλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολεγαινῇ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἔμαντῶ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
εἴσιμ' ΥΠΑΙ ΠΤΕΡΥΓΩΝ ΚΙΧΛΑΝ ΚΑΙ

ΚΟΦΙΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ.

εἴδες, ὦ, εἴδες, ὦ

πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ἐπίρσοπον,
οὗ ἔχει σπεισάμενος ἱμπορικά χρήματα διεμπολῆν,
ὣν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ

χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ·
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῦγμα, τάδε τὰ πτερὰ πρὸ
τῶν θυρῶν.

αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται,
οὐδέποτε' ἐγὼ πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι·
οὐδὲ παρ' ἔμοι ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἕσσεται
ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παρόλνιος ἀνὴρ ἔφνυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπεκωμάσας,

εὐργάσατο πάντα κακὰ, κινέειρρεπε, καὶ ξέχει,
κἂμ' ἀχέτο, καὶ προσέει πολλά προκαλουμένους·

Πῦνε, κατὰ κείσο, λαβὲ τήνδε φιλοκτησίαν. —
τὰς χάρακας ἤπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῇ πυρὶ,
ἰξίχει θ' ἡμῶν βίαν τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε διαλλαγῇ,

ὥς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἰλάνθανεις.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σὶ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβῶν.
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γιγόντιον ἴσως γενόμικας με σύ;
ἀλλὰ σε λαβῶν, τοῖα δοκῶ γ' ἂν εἴτε προσβαλεῖται.
πρῶτα μὲν ἂν ἐμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συγκίδων·
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὃ γέρον ὁδῶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἱλαῖδας ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεισθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἄμ', ταῖς νουμη-
νίαις.

ΚΗΡΥΞ.

ἀκούετε λιβ'· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάας
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπλή-
γρωτιστος, ἀσκήν Κτησιφώντος λήψεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί ὁρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἰξοπτῶτε, τρίπετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῶα, ταχίως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.

φίρετ τοὺς ὀβελίσκους, ἔν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡΟΣ.

ζήλω σε τῆς εὐβουλίας,

μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,

ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δῖτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας

ὀπιωμίνας ἔδητε;

ΧΟΡΟΣ.

οἴμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λίγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ πῦρ ὑποσκάλενε.

ΧΟΡΟΣ.

ἔκουσας, ὥς μαγειρικῶς,

κομπῶς τε, καὶ δειπνητικῶς

αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἵμοι τάλας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἄνδρ' ἀκακοδαίμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπον,

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνω,

μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντε ἔτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἔπετρίβην ἀπολίσσας τῷ βόει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόθεν;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἅπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρεσκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμύχει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

καὶ ταῦτα μέντοι, νῆ Δέ, ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολέτοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόλωλα τῷ ῥ'θαλμῷ, δακρύων τῷ βόε.

ἀλλ', εἴ τι κῆδει Δερκίου Φυλασίου,

ὑπάλειπον εἰρήνη με τῷ ῥ'θαλμῷ ταχύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ', ὦ πόνηρ, οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

εἴθ' ἀντιβόλῳ σ', ἦν πως κομίσωμαι τῷ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

εὐ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα

εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἂν στριβικιόγξ· ἀλλ' ἀπὼν οἴμωξέ ποι.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι καποδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοῖδίοιν.

ΧΘΡΟΣ.

ἀνῆρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς

σπονδαῖσιν ἡδύ· κοῦκ ἴοι-

κιν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλε.

τὰς σπηλίας σιάθεις.

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅππῃτε τάγγελλαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄποκτεναῖς λιμῷ με καὶ

τοὺς γείτονας, κνίσσῃ τε καὶ

φωγῇ, τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅππῃτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιοπόλι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὐτοσί, τίς οὐτοσί;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἔπειμψέ τίς σοι τὰ κῆρα ταῦτα νυμφίος

ἐκ τῶν γάμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἐκίλινε δ' ἐγγίαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,

ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βειροίη μένων,

ἔς τόνδ' ἀλάβαστρον κύαθον εἰρήνης ἔνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφευ', ἀπόφευγε τὰ κῆρα, καὶ μὴ μοι δίδου,

ὥς οὐκ ἂν ἐγγίαιμι χιλίων δραχμῶν.

ἄλλ' αὐτῇ, τίς ἐστίν;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεύτρια *

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λίσσαι μόνω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φίρε δὴ, τί σὺ λίγαις; — ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,

τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,

ὅπως ἂν οἴκουρῇ τὸ πῖος τοῦ νυμφίου.

φίρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἔν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,

ὅτι γυνή 'στι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἄξια.

ἔπεχ' ὥδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον, ὦ γύναι.

οἷσθ' ὥς ποιῶται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

ὅταν στρατιώτας καταλείψει, τοντῶ

νύκτωρ ἀλειφίτω τὸ πῖος τοῦ νυμφίου.

ἀπόφερε τὰς σπονδὰς* φέρε τὴν οἰνίφυσιν,

ἔν' οἶνον ἐγχέω λαβρῶν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὁδὶ τις τὰς ὄφρ' ἀνεσπακῶς,

ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπαίγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

εἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

εἶναι σ' ἐκίλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,

ταχίως λαβόντια τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους*

πᾶσιτα τηρεῖν νικηθέντων τὰς εἰσβολάς.

ἐπὶ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσι τις

ἔγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

εἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δεινὰ μὴ 'ξιῖναι με μηδ' ἐφορτάσαι;
 ἰὼ στράτευμα πολέμοιλα μαχαῖκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἶμοι κακοδαίμων * καταγελᾶς ἤδη σὺ μου;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπύλῳ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

αἶ, αἶ*

οἶαν ὃ κήρυξ ἀγγέλλαν ἤγγειλ' ἱμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶ, αἶ* τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγέλων;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

Δικαιοπόλε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἐστίν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἐπὶ δεῖκνον ταγὺ

βύδιξε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοῦ.

ὃ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερὸς μεταπίμπεται.

ἄλλ' ἐγκόνηι * διεπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παροικευσμένα,

κλῖναι, τραπέζαι, προσηφάλαια, στρώματα,

στίφανοι, μύρον, τραγήμιθ', αἶ πόρναι πάρα,

ἄμυλοι, πλακοῦντες, σήσαμοῦντες, ἱερία,

ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.

ἄλλ' ὥς τάχιστα σπεῦδε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Τυργόνη.
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνασκευάζετω.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ, φέρε' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἱμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, φέρε' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἱμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄλλας θυμύτας οἶσι, παῖ, καὶ κρόμυνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἱμοὶ δὲ τιμάχῃ· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Θοῖον ταρίχους οἶσι δεῦρο, παῖ, σαπρωῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κῆμοι σὺ δὴ, παῖ, Θοῖον· ὑπὲρ σὺ δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔνεγκε δεῦρο τῷ πτερῷ τῷ 'κ τοῦ κράνου,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἱμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σιρουθοῦ πτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρίας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ἄνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὀπλῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κῆμοι λεκάνιον τῶν λαγῶων δὸς κρεῶν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνου τὴν μέμαρχν κατίδομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ἄνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἐγὼ γὰρ παῖς ἱερίζομεν πάλαι.

βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρίψαι λαμιάῳ,

πότερον ἀκρίδες ἤδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμ' ὥς ὑβρίζεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἴξω φέρε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλντρον.

ἴχ', ἀντίχου, παῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντίχου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τοὺς κιλίσβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κρεβαντίας ἔκφερε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὺς κύκλον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἔστιν ἀνθρώποις πλατύς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' οὐ πλακοὺς δῆτ' ἔστιν ἀνθρώποις γλυκύς;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.

ἔνορῳ γίροντα δειλίας φευξοῦμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατάχει σὺ τὸ μῆλι. κἂνθάδ' εὐδηλος γίρων

κλάειν κελεύων Λάμυχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

γίρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἄμοι τὸν χοῦ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολέμους θωρήξομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

ἐγὼ δ' ἱμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος*

ἐγὼ δὲ θειμάτιον λαβὼν ἐξίρχομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.

νίφει. βάβαιῶξ* χεμίρεα τὰ πράγματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶρου τὸ δεῖπνον* ξυμποτικά τὰ πράγματα,

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε δὴ γαίροντες ἐπὶ στρατιάν.

ὥς ἄνομοιαν ἔρχεσθον ὁδόν.
 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ·
 σοὶ δὲ ἔτιγον καὶ προφυλάττειν.
 τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδείας
 ὠραιστάτης·
 σοὶ δ', ἀνατρεῖν γε τὸ δεῖνα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἀντίμαχον τὸν Φακάδος
 τὸν ξυγγραφεῖ, τῶν μελίων ποιητὴν,
 ὥς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, καθὼς
 ἐξολίσειεν ὁ Ζεὺς·
 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα, Ἀή-
 ναια χορηγῶν, ἀπίλυσ' ἄδειπνον·
 ὅν ποτέ γ' ἐπιδόμιμε τευθίδος
 δεόμενον· ἢ δ' ὠπτημίνῃ
 σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ καίμινῃ,
 ὀκίλλοι· κῆτα μίλ-
 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
 ἀρπάσασα φεύγοι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν·
 κῆθ' ἔτιρον νυκτερινὸν γένοιτο.
 ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
 ἐππασίας βαδίζων,
 εἴτα κατάξειέ τις αὐ-
 τοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρίστης
 μαινόμενος· ὁ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
 βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι.

τῇ χειρὶ σπείλεθον ἀρτίως κεχρισμένον·
 ἐπάξειεν δ' ἔχων
 τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἄμαρ-
 τῶν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΛΑΜΑΧΟΣ,
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ω δμῶες, οἳ καὶ οἶκον ἐστὶ Λαμάχου,
 ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτρίδι' θερμαίνετε·
 ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 ἔρι' οἰσυνηρᾶ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν,
 ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
 καὶ τὸ σφυρὸν παλίνροτον ἐξεκόκκισε,
 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσῶν,
 καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὼν
 πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
 Ω κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν,
 λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκίτ' εἴμ' ἐγώ. —
 τοσαῦτα λήξας, εἰς ὕδρορρόαν πεσῶν,
 ἀνίσταται τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
 ληστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
 ὅδ' δὲ καὶ αὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄτταπαττατά.

στρυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεια.

τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,

δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἄν,

οἰμωκτὸν ἄν γένοιτό μοι.

δικαιοπόλις γάρ, εἴ μ' ἔδοι τετρωμένον,

κατεγγάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἄν τύχαις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄτταλαττατά.

τῶν τετθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,

τὸ περιπεταστὸν κἄπιμανδαλωτὸν αὖ.

τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ἰὼ, ἰὼ

τραυμάτων ἐπωδύνων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰή, ἰή,

ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

στρυγερὸς ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μογερὸς ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῖς Χουσὲ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, Παιῶν, Παιῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιῶνια.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λάβευσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους* παπαί,

προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἱμοῦ δέ γε σφῶ, τοῦ πένους ἄμφω μίσσου,

προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐλιγγιῶ κἄρα λίθῳ πεπληγμένος,

καὶ σκοτοδινιῶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄγῳ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύομαι,

καὶ σκοτοβινιῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θύραξέ μ' ἐξενίγκατ' ἐς τὸν Πιττάλον,

παιωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεὺς;

ὑπόδοτέ μοι τὸν ἄσκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὕστερων ὕδωρτή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔρῳτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙ-
ΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΗΝΕΛΛΑ δῆτ', εἴπερ καλῆς, ὃ πρίσβυ, ΚΑΛ-
ΑΙΝΙΚΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ πρὸς γ', ἄκρατον ἰγχείας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΗΝΕΛΛΑ νῦν, ὃ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τὸν
ἄσκον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπισθε νῦν ἄδοντες ὦ ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙ-
ΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

Τήνελλα καλλίνικον ἔ-

δοντὶς σε, καὶ τὸν ἄσκον.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Φιλοκλίων Ἀθηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἑφοίτα εἰς δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλίων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ, καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθαίρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν, ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ, ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης, ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταί, σφηξίν αὐτοὺς ἀφομοιώσαντες, παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης υποκρίπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνίστηκε, καὶ τὸ θεῶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ᾔνων οὐδὲ οὗτοι. πύρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος, τίνας ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤιτηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος εἶναι τὸ θεῶμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρῶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νοουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νοουθετούμενος, οὐ μεθίει τὸ θεῶμα· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νῖος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ταῦτο ποιεῖν μόνον, καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζειν.

καὶ δύο κύβους παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευ-
κῶς κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρουσιν
συνεχῶς τὴν ψῆφον μίλλων, ἀπάτηθεις, ἄκων τὴν
ἀποδικάζουσιν φέρει ψῆφον. περιίχγει δὲ καὶ δικαιο-
λογίαν τινὲ τοῦ Χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου,
διὰ τὸ σφηξίν ἱμφρεῖς εἶναι τοὺς τοῦ Χοροῦ· ἐξ
ὧν καὶ τὸ δῶμα. οὗ διε μὲν ἦσαν νόμοι, πικρῶς ταῖς
δικαίαις ἐφύδρευον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γιγόνανσι, κεν-
τούσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει τοῦ δράματος ὁ γέρον
ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβρειν τρέπεται, καὶ
κρίνει αὐτὸν ὕβριως ἀκρόπῳλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς
αὐλὸν καὶ ὀρχησθαι τρέπεται, καὶ γελοιοποιεῖ τὸ δῶμα.

Τοῦτο τὸ δῶμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκει-
μένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσαντι γενομένης. πέπλασται
δὲ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικούν-
τας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι δικῶν,
καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν ἐικάζει,
κέντρα ἔχουσι, καὶ πλῆττουσι. δ' αὐτῷ
χαριέντως. ἰδιδάχθη ἐπὶ Ἀρχοντος Ἀμυνίου, διὰ
Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπίων ἦν β', εἰς Αἴθνατα.
καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης προύγων Ἰλευ-
καῖς Πρεσβεῖς ταῖς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἰρξας ἄφρων
 αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκοῦντά γ', ὅπως
 μὴ λανθάνῃ, μὴδ' ἐξέλῃ, διὰ τὴν νόσον.
 ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
 εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
 σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
 ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον εἶναι τισὶ
 φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρον τηρούμενος
 ξυμπιέθεται ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
 ἐπεὶ τὸ δικάζειν κίρκικον ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ	}	οἰκίται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ		
ΒΑΒΥΛΚΛΕΩΝ.		
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.		
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.		
ΠΑΙΔΕΣ.		
ΚΥΩΝ.		
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.		
ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.		

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ,
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν τυκτερινήν διδάσκειν.

ΣΩΣΙΑΣ.

κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι πρῶφειλες μίγμα;
ἄρ' οἶσθας, ὅσον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομνημεῖσαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

σὺ δ' οὖν παραινδύνει', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἱμοῦ
κατὰ ταῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς λίτον, ἢ κορυβαντιᾶς.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸν αὐτὸν ἄρ' ἱμοῖ βουκολεῖς Σαβάζιον,

κἄμοι γὰρ ἄρτίως τις ἐπιστρατεύσατο
Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλήματα νυστακτῆς ὕπνος*
καὶ δῖτ' ὄνσε θάυμαστον εἶδον ἄρτίως.

ΣΩΣΙΑΣ.

κἄγωγ' ἀληθὺς οἶον οὐδεπώποτε.
ἑτάρ σὺ λίξον πρότερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰδούκουν ἅτεόν

καταπιτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μίγαν πάνυ,
ἀναρπάσαντα τοῖς θυξίν ἀσπίδα
φίρειν ἐπὶ χαλκὸν ἀνικὰς ἐς τὸν οὐρανόν*
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλὼν Κλειώνυμον,

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφίρει Κλειώνυμος.
Πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμποσίταις λίγαν,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ θηρίον, κἄν οὐρανῷ,
κἄν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπὲρβαλιν τὴν ἀσπίδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
ἰδόντι τοιοῦτον ἐν ὕπνῳ;

ΣΩΣΙΑΣ.

μὴ φροντίσης.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινόν γέ που 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ἔπλα.
ἑτάρ σὺ τὸ σὸν αὐτὸ λίξον.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστιν μίγα.

περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔσται τοῦ σκάρους ὄλεον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πηνελ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κῆπειτα τούτοις τοῖς προβάταισί μοι ὄοκι·
δημηγορεῖν φάλαίνα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἱμπεπρημένης ὄος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αἰβοῦ.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

παῦε, παῦε, μὴ λέγε·

ᾄξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρῆς.

ΣΩΣΙΑΣ.

εἴθ' ἢ μισρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
ἵστη βοεῖον δημόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι δειλαιοσ·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διειστάνειν.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἰδοῖκε δ' ἱμοὶ Θίωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·

Ὀλῆς; Θίωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὥρθως γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ οὖν ἰκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θάωρος κόραξ
 γιγνώμενος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦκισι'· ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣΙΑΣ.

πῶς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὅπως;

ἄνθρωπος ἦν· εἴτ' ἰγνέει' ἑξαίφνης κόραξ.
 οὐκ οὖν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
 ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς κόρακος οἰκίσσεται;

ΣΩΣΙΑΣ.

εἴτ' οὐκ ἐγὼ, θεὸς δὲ ὁ βολοῦς, μισθώσσομαι
 οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνειράτα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φίρε νυν κατέλω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
 ὧλγα γ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταῦτά·
 μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα·
 μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλημένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστι οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
 δούλω παραδόντες τοῖς θειομένοις,
 οὔθ' Ἑρακλῆς τὸ δεῖπνον ἑξαπατώμενος,
 οὔθ' αὖθις ἀνασπλῆγνόμενος Εὐριπίδης·
 οὔθ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυτιωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμη ἔχον,
 ὅμων μὲν αὐτῶν σὺν δὲ δεξιώτερον,
 κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκλεινοσὲς,
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὲ τοῦ τίγους.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 ἔνδον κυθαίρξας, ἵνα θύραζε μὴ ᾔξῃ.
 νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αἵτου νοσῇ,
 ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνοίη ποτ', οὐδὲ ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιτο ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Ἱερωνάπου φῆσ' οὕτως
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ Δ', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ· ἀλλὰ ΦΙΛΟ μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὲ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Λερκύλον,
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 αὕτη γ' χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νικόστρατος δ' αὖ φησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὁ γ' φιλόξενος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσατε.
 εἰ δὲ πειθυμαίτ' εἰδέναι, σιγάτε νῦν.
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότητος,
 φιληλικατῆς ἔστιν, ὥς οὐδέ τις ἀνὴρ·

ἐρεῖ τε τούτου, τοῦ διαάξειν, καὶ στίγναι,
 ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
 ὕπνου δ' ὀρεῖ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην·
 ἦν δ' οὖν καταμύση κ' ἔν ἄγνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέταται τὴν νύκτια περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθεῖναι,
 τοὺς τρεῖς ξυνίχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομηνία.
 καί, νῆ Δ', ἦν ἰδὼν γί που γεγραμμένον
 τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
 ἰὼν παρίγραψε πλησίον· Κημὸς καλός.
 τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ἤδεν ἐφ' ἱσπίρας, ἔφη,
 ὡς δ' ὡ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀνυπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρέματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κίεραγεν ἱμβάδας·
 κῆπειτ' ἐκείσ' ἰλθὼν, προκαθεύδει πρὸ πάνυ,
 ὥσπερ λιπὺς προσιγῆμενος ἐφ' κλονί.
 ὑπὸ δυσκολίᾳ δ' ἄπασαι τιμῶν τὴν μακρὰν,
 ὥσπερ μέλειτ' ἢ βομφυλίδος εἰστέχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπιπλασμένος.
 ψῆφω δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
 ἐν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
 τοιαῦτ' ἄλλοι· νοσθετούμενος δ' ἀεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
 μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίη.
 ὁ γὰρ υἱὸς σίτου τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παρσமுθεύμενος,
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,

μηδ' ἐξίνααι θύραζ· ὁ δ' οὐκ ἐπείθεται.
 ἔτ' αὐτὸν ἀπείλου, κῆκ' ἀθαιρε, καὶ μάλα
 μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 ἤξας, ἰδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἱμπεσών.
 ὅτε δ' ἡ δὲ ταύταις ταῖς τελευταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διαίπλευσεν εἰς Αἰγιναν· εἴτα συλλαβὸν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κίχλιδι.
 ἰντεῦθεν σὺκέτ' αὐτὸν ἐξεφρερίομεν.
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὕδρορῥόων,
 καὶ τῶν ὁπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένον
 ἐνβύσαμεν ῥακίοισι, κόπαντώσαμεν.
 ὁ δ', ὥσπερ εἰ κολοιδε, αὐτῷ πατιάλους
 ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοίχον· ἔτ' ἐξήλλετο.
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα, τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλίων,
 καὶ μά· λία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδε, Βδελυκλίων,
 ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἶμοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Βδελυκλίων ἀνίσταται.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἕτερος;

ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἱππὸν εἰσελήλυθε,
καὶ μυσπολεῖ τε καταδεδυνκώς. ἀλλ' ἄθροε,
κατὰ τῆς πυλίου τὸ τρημ' ὅπως μὴ ᾠδίσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

ΣΩΣΙΑΣ.

ταῦτ', ὦ δῖσποτα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπηνη ψοφεῖ;
οὔτος, τίς εἴ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καπνὸς ἔγωγ' ἐξίχομαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καπνὸς; φίρ' ἴδω τίος ξύλου σύ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σύνκινου.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δ', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἰσιδρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν. φίρ', ἐπαγαθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ', ὥς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

παῖ, τὴν θύραν ὦθει· πίεζε νῦν σφόδρα
εὖ κήνδρικώς· κἄγώ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
καὶ τῆς κατακλειῖδος ἐπιμαλοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
φύλαττέ θ', ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί δρᾷσει; οὐκ ἐκφρήσει, ὦ μιαιώτατοι,
δικάσοντά μ'; ἀλλ' ἐκφρεύεται Δρακοντίδης.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὁ γὰρ θεὸς

μαντινομένῳ μοι ἔχρησεν ἐν ἀλφοῖς ποτὶ,

ἔτιαν τις ἐκφυγῇ μ', ἀποσπλῆναι τότε.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀπόλλων Ἀποτροόπαι, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφίε' με, μὴ διαρῥάγῃ.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ τὸν Προσιδῶ, Φιλοκλίων, οὐδέποτε γε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατρώξομαι τοίνυν ὅδε' τὸ δίκτυον.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι δειλαιοσ'.

πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος

ἔπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασιίμει κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἀποδοῦσθαι βούλομαι

τὸν θρον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανδηλίαις.

νουμηνία γάρ ἐστιν.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκοῦν καθὺς ἂν

αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὲν Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἶον πρόφασιν καθήκειν, ὥς εἰρωνεῖται,
ἵνα θῷτον ἐκπίμψαις.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασε

ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.

ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἔξάγειν δοκῶ,

ὅπως ἂν ὁ γέρον μὴδὲ παρακύψῃ πάλιν.

κάνθων, τί κλάεις; ὅτε πεπράσῃς τίμερον;

βῆδιζε θῷτον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεται

Ὀδυσσεύϊ τινά γ';

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρεται

κάτω γε τουτονί· τιν' ὑποδευνότα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ποῖον; φέρε' ἴδωμαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτονί.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτέ τί ἦν;

τίς εἴ ποτ', ὦ ἄνθρωπ', ἐττόν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔτις, νῆ Δία.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔτις σύ; ποδαπός;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔτις, μὰ τὸν Δί', οὔτε χαιρέσεων γ' ἔστι.

ἤφιλε θάπτον αὐτόν. ὦ μαρτύρατος,
 ἔν' ὑποδίδυκεν· ὥσι' ἴμοιγ' ἐνδάλ्लεται
 ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλὶφ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰ μὴ μ' εἰάσειθ' ἥσυχον, μαχοῦμεθα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ μάχει νῶν δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ ὄνου σκιάς.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
 νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
 ὑπογάστριον γέροντος Ἑλυστικοῦ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ᾧθει τὸν ὄνον καὶ σαντὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ ξυνδικασταί, καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔνδον κίκραχθε, τῆς θύρας κεκλεισμένης.

ᾧθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
 καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν·
 καὶ τῇ δοκῇ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν,
 ἀνύσας τι προσακύβει γ'.

ΣΩΣΙΑΣ.

οἴμοι δεῖλαιος·

πόθεν ποτ' ἐμπίπτωκέ μοι τὸ βῶλιον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλλέ σοι ποδῖν.

ΣΩΣΙΑΣ.

μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυσόμενός τις οὐτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιαστής ἐροφίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἷμοι κακοδαίμων, στρογυθὸς ὧ' νῆρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται, ποῦ, ποῦ 'σσι μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ, σοῦ, πᾶλιν σοῦ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί', ἥ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
μοῦκ' ἴσθ' ὅπως διαδύς ἄν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπικοιμήθημεν ὅσον ὅσον στείλην;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πόνηρ', ἤξιουσιν ὀλίγον ὕστιστον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὕρθρος βαθύς.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὴν Δί'· ὅπῃ γοῦν ἀνιστήκασι νῦν,
ὥς ἐπὶ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦσάιν γ' αἰεὶ,
λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τούτον.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἦν τις ὀργίσῃ,
τὸ τῶν γερόντων, ἴσθ' ὅμοιον σφηκιῇ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς θαψύς
ὀξύτατον, ὃ κεντούσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέφαλοι.

ΣΩΣΙΑΝ.

μὴ φροντίσης· ἴάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκαδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

χώρει, πρόβαιν' ἐρῶμένως, ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δι', εὖ μέντοι πρὸ τοῦ γ'· ἀλλ' ἴσθ' ἡμᾶς
κύνειος·

τυλὲ δὲ κρείττων ἰστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμῶνδε Κονδυλεῦ, βέλτεστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἂν' ἰστί που 'νταῦθ', ἢ Χάρης ὁ Φλυεύς;
παρεσθ', ὃ λοιπόν ἴσταιν, ἅπανταί, παπαί, παπαιᾶξ,
ἦβης ἱκέτης, ἠνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνήμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κἄτα περιπατοῦντα
νύκτωρ

τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον·
κἄθ' ἤψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἴσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χυμμάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κιδιμῶν ἡμῖν ἐρεῖτ' ἐν ὄρεσιν
ἦκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρῶν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολουμίνους, ὧν ἠδίκησιν. ἀλλὰ γὰρ
παιύδωμεν, ὦ τῶρες Ἰλίκιες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,

μή που λαθὼν ἡμᾶς τις ἐμποδὼν κακὸν τι δράσῃ

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτοὺν φύλαξαι.

ΧΟΡΟΣ.

παῖρ φος χαμάθεν σύ νυν λαβὼν, τὸν λύχνον πρό-
βυσον.

ΠΑΙΣ.

οὐκ· ἀλλὰ τῷδ' ἐμοὶ δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἡ παθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς;

καὶ ταῦτα τοῦλαιόν σπανίζοντος, ὦ νόητε.

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίσθαι.

ΠΑΙΣ.

εἰ νῆ Δί' αὖθις κονδύλοις νοουθετήσῃς ἡμᾶς,

ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμιν οἴκαδ' αὐτοί·

κᾶπειτ' ἔσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ στερηθεῖς.

τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἄττα γῆς, τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν ἰγὼ σου χ' ἀτέρους μείζοντας καλᾶζω.

ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τετιύρων τὸ πλεῖστον

ὑδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνουσι οὐτοῖ' ἄμυκτες·

φιλεῖ δ', ὅταν ἢ τουτέ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μή' ὅτι πρῶμα,

ὑδωρ γενίσθαι, κᾶπιπνεῦσαι Ῥόρειον αὐτοῖς.

τί χρῆμ' ἂν' οἴκῃ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς

πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πληθεῖς;

οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὺς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἤγειτ' ἂν ἔδων Φρυγίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
φιλῶδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ σιάντας ἐνθάδ', ὦ
ἄνδρες,

ἔδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν· ἦν τί πως ἀκούσας
τοῦ 'μοῦ μέλους, ὅφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρον, οὐδ' ὑπακούει; μὲν ἀπολλώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που;
εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντιος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιώη γ'. ἢ μὴν πολὺ δριμύ-
τατός γ'

ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπελθεῖ·
ἀλλ' ὑπὸτ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν
οὕτω,

Λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν
διὰ τὸν χθαρσινὸν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμῶς διεδύετ'
ἐξαπατῶν, καὶ λέγων, ὥς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
τῶν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.

ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀνίστασο, μὴδ' οὕτως

ἔσθιε σπαντὸν, μὴδ' ἀγανάκτει.

καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει τῶν προδόντων
ἐπὶ Θράκης· ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἰχχυρεῖς.

ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε.

ΠΑΙΣ.

ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ

πάτερ, ἦν σου τι δεηθῶ;

ΧΟΡΟΣ.

πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
πὲ, τί βούλει με πρῆσθαι
καλόν· οἶμαι δὲ σ' ἱεῖν ἅ-
στραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχύσας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἄν, μὰ τὸν Δί', εἰ κρέμοισθί γ' ὑμῖς.

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σὲ τολοιπόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἅπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφριτα θεῖ, καὶ
ξύλα, κῶψον· σὺ δὲ νῦν σὺκ' αἰτεῖς;

ΠΑΙΣ.

ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ
τὸ δικαστήριον ὄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὦνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἰλ-
πίδα χρηστήν τινα νῶν, ἥ

ΠΟΡΟΝ ΕΛΛΑΣ ΙΕΡΟΝ;

ΧΟΡΟΣ.

ἅπαπα, φεῦ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν
οἶδ' ὁπόθεν δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ.

τί με δῆτ', ὦ μελῖα μήτερ, ἔτικτες,
ἴν' ἱμὸς πράγματα βόσκειν παρέχης.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνόνητόν σ' ἄρ', ὦ θυλάκιόν γ',
εἶχον ἄγαλμα.

ΠΑΙΣ.

ἦ, ἦ· πάρα νῦν στενάζειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ,
ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ, ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ,
ΚΥΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φθοι, πάσαι μὲν τήκομαι, διὰ τῆς ὑπῆλ-
θ' ὑμῶν ὑτακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἶμ'
ἔδειν. τί ποιήσω; τηραῖμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βοῦλομαί γε πάσαι πάνυ μεθ' ὑμῶν
ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
κακὸν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καὶ μὲ ποιήσου
καπνὸν ἐξαίφνης,

ἢ Προξενιάδην, ἢ τὸν Σέλ-
λου, ταῦτον τὸν ψευδαμάμαξον.
τόλμησον, ἄναξ, χάρισσθαί μοι,
πάντος οἰκτεῖρας· ἢ με κεραυνῷ
διακτινὸς κλέφ' σπόμεσον ταχέως·

κῆπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
 εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θυρμῆν·
 ἦ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
 τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

τίς γὰρ ἴσθ' ὃ παῖτά σ' εἰργων, κῆποκλείων τὰς
 θύρας;

λίξον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐμὸς υἱός· ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
 οὐτοσδὲ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφισθε τοῦ τόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ δ' ἐφίξειν, ὦ μάταιο, ταῦτα δρῶν, σὲ βούλεται;
 τίνα πρόφουσιν ἔχων;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔα μ', ὦ νῦρξ, δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν
 κακόν·

ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὃ μισρὸς χανεῖν, ὃ Δημολογοκλείων,
 δευ λήγεις περὶ τῶν νεῶν τάληθες;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ γὰρ ἔν ποθ' οὗτος ἀνήρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λήγειν,
 εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
 νοιαν,

ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο
 ποιήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἄν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὥς πᾶν ἄν ἔγωγε
ποιοίμην·

οὕτω κίττω διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης πι-
μιλθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν ὅπῃ δῆθ', ἦντιν' ἄν ἐνδοθεν σῶς τ' εἴης
διορύξαι,

εἴτ' ἐκδύναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάντα πέφρακται, οὐκ ἔστιν ὅπῃς οὐδ' εἰ σίεφω
διαδύναι.

ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπῃαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

μύμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλίψας ποτὲ τοῖς
ὀβελίσκοις,

ἔεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δὴ γ' ἡ Νάξος
εἴλω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνω
προσόμειον.

ἦβων γὰρ, κἄδυτάμην κλέπτειν, ἰσχυρόν τ' αὐτὸς
ἱμαντοῦ·

κοῦδεῖς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις

ἄνδρες ὀπλῆται διαταξάμενοι,

κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.

τὸν δὲ δὴ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρία κλίψασαν
τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόμεζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα·
ἕως γὰρ, ὦ μελίττιον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον,
ἢ δ' ἔμοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνώσθον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατίτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδαμῶς·
ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλίων αἰσθῆσεται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν, ὦ τὰν, δέδιθι, μηδὲν ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἴαν
γρύξῃ τι, ποιήσω δακτεῖν
τὴν καρδίαν.

καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
δραμεῖν· ἔν' εἰδῇ μὴ παιεῖν
τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἐξάσας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον, εἴτε
καθίμα

δῆσας σαστόν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησόμενος Διο-
πίθους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄγε νῦν, ἣν αἰσθομένην τοῦτω ζητήτόν μ' ἐκκαλε-
μᾶσθαι,

κἄν' ἀσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε
νυνί.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρηνῶδη θυμὸν ὕπαντες κα-
λέσαντες,
ὥς' οὐ δυνατόν σ' εἰργεῖν· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν
ἡμεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δράσω τολύην, ὑμῶν πίσυνος· καὶ μανθάνει· ἦν
τε πάθω 'γὼ,
ἀνιλόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι
δρυφύκτοις.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὦ βίλτιστε,
καθίει
σαυτὸν θαρσύνων, κἄπευξάμενος τοῖσι πατρώοις
θεοῖσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Λύκε δίσποτα, γείτων ἦρως· σὺ γὰρ, οὐσπερ
ἐγὼ, κηχάρησαι,
ταῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
φυρμοῖς·
ψῆκσας γοῦν ἐπλήθεις ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροῶο,
ἐξβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλύοντα κα-
θῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχουρον·
κοῦ μὴ ποτέ σου παρὰ τῆς κάννας οὐρήσω, μηδ'
ἀποπαρδῶ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος, ἰγείρου.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί τὸ πεῖγμ' ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὥσπερ φωνή μί τις ἰγκεύκλωται.

ΣΩΣΙΑΣ.

μῶν ὁ γέρον ὅδε πῇ διαδύεται ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δ' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθεμὴν

εὐτόν δήσας.

ΣΩΣΙΑΣ.

ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς ; οὐ μὴ καταβῆσαι ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτίραν, καὶ ταῖσιν φυλάσσει παῖτε,

ἣν πῶς πρύμναν ἀνακρούσῃται. πληγὴς ταῖς εἰρ-
σιώναις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ

οὐ ξυλλήψισθ', ὅπως οἱ δίκαι τῆτις μέλλουσιν
ἵσασθαι,

ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φι-
ρίδειπνε ;

πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρῆξέ τι μοι, πρὶν μ' εἴσω
μᾶλλον ἄγεσθαι ;

ΧΟΡΟΣ

εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
ἦν περ, ἥνικ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν ;

νῦν ἐκείνο, νῦν ἐκείνο τοῦ ξύθουμον.

ἢ κολαξόμεσθα, κίντρον
ἐνέεται ὅξυ.

ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες, ὥς τάχιστα, παιδιά,
θεῖτε, καὶ βοῶτε, καὶ Κλίωνι ταῦτ' ἀγγίλλετε,
καὶ κηλεύετ' αὐτὸν ἤκειν,
ὥς ἐπ' ἄνδρα μισόπολεν
ὄντα, κἀπολούμενον,
ὅτι λόγον τόνδ' εἰσφίρει,
ὥς δίκας χερὶ μὴ δικάζειν.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ γὰθοί, τὸ πρῶγμ' ἐκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ Δέ', εἰς τὸν οὐρανὸν γ'· ὥς τόνδ' ἐγὼ οὐ με-
θήσομαι.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ, καὶ τυραννὶς ἐστὶν ἐμφανής;
ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόλεις, καὶ θεῶρου θεοσιχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

*Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρεξ, ὦ δίσποτα;

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γοργίου;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σέ γ' αὐτίς ἐξολοῦμιν· ἀλλ' ἅπας ἐπλάτρεφε
δεῦρο, κἄξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἔεσο,
ξυσταλὴς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὥς ἂν εὖ εἶδῃ τὸ λοιπὸν, σμήνος οἷον ὄργισιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη, νῆ Δέ', εἰ μαχοῦμεθα·

ὧς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δίδοικα τὰς ἰγκεντρίδας.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χιλῶνας μακαριῶν σε τοῦ δόγματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰα νῦν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκας ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργι-
σμένοι·

οἱ δὲ τῷ 'φθαλμῶν κύκλῳ κινεῖτε καὶ τοὺς
δακτύλους.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Μίδα, καὶ Φρύξ, βοηθοῦμετε, καὶ Ἀσωντίτα·
καὶ λάβεσθε ταυτοῦτ', καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, 'ν πίδασι παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὧς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ μὴ ταῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παρήσεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Κίρκουρ ἤρωσ ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Ἀρακοντίδη,
πριουῆς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρού-
μενον,

οὓς ἐγὼ 'δίδασκα κλάειν τέταρ' ἐς τὴν χοίρικα;

ΧΟΡΟΣ.

εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρα κακὰ
θιλαδί; καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δισπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν, κέξωμίδων, ὧς οὗτος αὐτοῖς ἡμποῖα,
καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
ἵστε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκίστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔν,
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἱμβάδωνι

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
 οὐδ' ἀναμνησθεῖς, ὅθ' εὐρὼν τοὺς βότρυς κλί-
 πτοντά σε,
 προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἑλάν, ἐξέδειξ' εὐκύνδορικώς,
 ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀγάριστος ἦσθ' ἄρα.
 ἀλλ' ἄγες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-
 δραμεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσιτον καλὴν δέκην,
 οὐκίτ' ἰς μακρὺν, ἔν' εἰδῇθ', οἶόν ἐστ' ἀνδρῶν
 τρόπος
 ὀξυθέμεν, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

παῖε, παῖ', ὦ Σανθία, τοὺς σφίγας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ δρῶ τούτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐχὶ σοῦσθ' ἰς κόρακας; οὐκ ἀπέσθες; παῖε τῷ
 ξύλῳ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
 ἔρ' ἐμέλλομίν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβῆσαι τῷ χρόνῳ.

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ ἐφείδως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
 εἴπερ ἔτυχον τῶν μεγάλων τῶν Φιλοκλείους βεβρωκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 τοῖς πένησεν, ἡ τυραννίς
 ὅς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπισῦσ';

εἰ σὺ γ', ὦ πόνη πονηρὲ, καὶ κομηταμυνία,
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπαίργεις, ὅν ἔθηκεν ἡ πόλις·
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
 οὔτε λόγον εὐτράπειλον,
 αὐτὸς ἄρχων μόνος.

ΒΑΒΑΥΚΛΕΩΝ.

Ἰσθ' ὅπως ἄνιν μάγης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
 ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ διαλλαγάς;

ΧΟΡΟΣ.

σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
 καὶ μοναρχίας ἱρασιῶ,
 καὶ ξυνῶν Βρασιῶ, καὶ φορῶν
 κρήσπεθα στεμμάτων, τὴν θ' ὅ-
 πῆνῃν ἄκουρον τρέφων;

ΒΑΒΑΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δ' ἢ μοι κρείττον ἐκστήναι τοπαράπαν τοῦ
 πατρὸς
 μάλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὀσημίραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σιλήνῳ που ἴσθιν, οὐδ' ἐν πη-
 γάνῳ·

τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοεινίκων ἐπῶν.
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγείς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 ταυτὰ ταυτιά σου κατανέλῃ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.

ΒΑΒΑΥΚΛΕΩΝ.

ἄρά γ' ἄν, πρὸς τῶν θυῶν, ὑμεῖς ἀπαλλα-
 χθεῖτέ μου;

ἢ δίδονται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμῖρας.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδέποτε γ'· οὐχ, ἕως ἂν τέ μου λοιπὸν ᾗ·
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὥς ἔκτανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἦν τε μεῖζον, ἦν τ' ἔλαττον πρῶτά τις κατηγορεῖ.
ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πενήτηκοντ' ἐκὼν
νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα·
ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
ἦν μὲν ὠνήκαί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θίλῃ,
εὐθὺς εἶρηχ' ὁ πωλὼν πλησίον τὰς μεμβράδας·

Οὗτος ὁφυνεῖν ἔοικ' ἀνθρώπος ἐπὶ τυραννίδι, —
ἦν δὲ γήτειον προσαιεῖ τις ἀφύαις ἡδυμᾶ τι,
ἢ λαχανόπωλις παραβλήσασα φησὶ θατίφῃ·

Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα; —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὲ γ' ἢ πόρην χθὲς εἰσελθόντα τῆς μισημβρίας,
ὅτι κλητίσθαι ἔκλενον, ὅξυνθηθεῖσά μοι,
ἦρετ', εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε. καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλαχθέν-
τα τῶν

ὀρθροφειτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίαν γενναίαν, ὥσπερ Μόρσχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δοῦν, ξυνωμότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννίδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νὴ δὲ ἐν δόκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνέθων γάλα

ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστρεφείς·
οὐδὲ χαίρω βαπτίσιν, οὐδ' ἐγγίλυσιν· ἀλλ' ἡδίων ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδε πεπνι-
γμένον.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

εἰ δ' εὐθίσθης γὰρ ἡδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἰὼν αἰγῶν ἀνάσχη, καὶ μάθης ἅ' ὅς γ' ἔγω,
ἀναδιδάξῃς σ' οἶομαί γ', ὥς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

Φ Ι Α Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔξῃ μαρτάνω δικάζων;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

καταγελώμενος μὲν οὖν
οἷ' κ' ἱπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονοноῦ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λήληθας.

Φ Ι Α Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

πάνη δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐ σὺ γ'· ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
οἰόμενος ἄρχεω· ἔπειθ' ἐδάξον ἡμᾶς, ὃ πάτερ,
ἤ τις ἢ τιμὴ 'στέ σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.

Φ Ι Α Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

πάνυ γε· καὶ τοῖσι σὺν ἐπιτρέψαι θείῳ.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μὴν ἐγώ,
ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξέφος γ' ἱμοὶ δότε,
ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπλοῦμαι τῷ ξίφει.
εἰπέ μοι· τί δ', ἦν, τὸ δαῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ' μμένης;

Φ Ι Α Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὲ τὸν ἐκ θήμετιρον
 γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
 καινόν, ὅπως φανήσῃ —

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

(ἐνιγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα

ΧΟΡΟΣ.

ἅταρ φανεῖ ποῶς τις ὢν,
 ἦν ταῦτα παρακλιεύη.)
 μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γάρ, ὡς
 σοὶ μέγας ἴσ' ἀγῶν,
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἴπωρ, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
 οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λίξῃ γ' ἀπλῶς, μνημόσυνα γρά-
 ψομαι ἔγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὲ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
 χρήσιμος ἴσ' οὐδ' ἀκαρῆς.
 σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
 ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις
 θαλλοφόροι καλοῖμεθ', ἀν-
 τομοσιῶν κελύφῃ.

ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-
 γήσιν

τῆς ἡμετέρας, νυνὲ θαρρόων πᾶσαν γλῶττιαν βα-
σάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας, ὥς οὐδιμιᾶς ἤτιων ἴσθιν βασι-
λείας.

τί γὰρ εὐδαιμόν γ', ἢ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἴσθι
δικαστοῦ,

ἢ τρυφερώτερον, ἢ θεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γίροντος;

ὅν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
δρυφάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπῆχεις· κῆπειτ' εὐθύς
προσιών τις

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
κεκλοφυῖαν·

ἐκτεύουσίν θ' ἐποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἴκτρο-
χοοῦντες·

Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς
πώποθ' ὕφειλου,

ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
ράζων. —

ὅς μ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προ-
τίραν ἀπόφρευξιν.

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

τοῦτ' περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἴστω τὸ μνημόσυ-
νόν μοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἴτ' εἰσελθὼν, ἀντιβοληθεὶς, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
 μορχθεὶς,
 ἔνδον, τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πε-
 ποίηκα·
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἑνῶν εἰς ἀπόφρευξιν.
 φίρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐν-
 ταῦθα δικαστῆ;
 οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πέναν αὐτῶν, καὶ προστι-
 θίασι
 κακὰ πρὸς τοῖσιν γ' οὔσιν, ἵως ἂν παρισώσῃ τοῖσιν
 ἱμοῖσιν·
 οἱ δὲ λίγουσιν μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι
 γέλοισιν·
 οἱ δὲ σκόπτουσ', ἐν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν
 κατὰθωμαι.
 κῆρ μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τά γε παιδάρι' εὐ-
 θὺς ἀνέλκει,
 τὰς θηλείας, καὶ τοὺς νέεϊς, τῆς χειρὸς· ἐγὼ δ'
 ἀκροῶμαι·
 τὰ δὲ συγκύπτουσθ' ἅμα βληγᾶται· κῆπειθ' ὁ πα-
 τὴρ ὑπὲρ αὐτῶν,
 ὥσπερ θεὸν, ἀντιβολεῖ με, τρίμων, τῆς εὐθύνης
 ἀπολύσαι·
 Εἰ μὲν χαίρεις ἄρνος φωνῇ, παιδὸς φωνῇ
 ἰλεήσαις· —
 εἰ δ' αἶ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
 πιθίσθαι.

χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς θυγῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνείμιν.

ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχή, καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·

καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ', ὥχεις, φάσκων τὴν Ἑλλάδος ἀρχήν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάριστε θεῶσθαι.

κῆν Οἰαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν

ἐκ τῆς Νισόβης εἴπῃ (ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπολίξας.

κῆν αὐλητῆς γε δίκην νικῶ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρμα ἰν φορβεῖα τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν ἠϋλησ' ἀπιοῦσι.

κῆν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,

κλέειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν ἐπὶόντες τῇ διαθήκῃ.

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση.

ἰδομεν ταύτην, ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέιση.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρωμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν ἀρχήν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τούτῃ γάρτοι σιμνὸν τούτων, ὃν εἴρηκας, μα-
καρίζω.
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυ-
λιάζων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἴτε δ' ἡ Βουλὴ, ἧς δῆμος, ὅταν κοῖναι μέγα πρᾶγμα
ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παρα-
δοῦναι.
εἴτ' Εὐαθλος, ἧς μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπι-
δαποβλήης,
οὐχὲ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
μαχεῖσθαι.
κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνέκησεν,
ἰὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρώτιστα μίαν δικά-
σαντας.
αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς αὐ-
περιτρωγε.
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας
ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαντοῦ
πώποτ' εἴρηκας.
ἀλλὰ θέωρος, καίτοι ἅτιν' ἀνὴρ Εὐφημίου οὐ-
δὲν ἱλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδε' ἡμῶν
περικρανεῖ.

ακίφαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις καὶ
κατερύκεις,
ἦν δουλείαν οὔσαν ἱφασκες χυπηρεσίαν ἀπο-
δείξειεν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰμπλήσο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὶ κῆ-
ναφανήσει
κρωκτὶς λουτροῦ περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισίμου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ δέ γ' ἡδιστον τούτων ἰστέν πάντων, οὐ γὰρ πι-
λελήσμεν·
ἔταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κῆπειθ' ἤκουθ'
ἕμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τὰ γούριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-
γάτηρ με
ἀπονίζῃ, καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα
φιλήσῃ,
καὶ παππάζουσα ἕμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκ-
καλαμάται·
καὶ τὸ γυναιὸν μ' ὑποθωπεῦσαν φυσίην μᾶζαν
προσενέγκῃ,
κῆπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ·
Φάγε τουτί.
Ἔντραγε τουτί — τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, καὶ μὴ
με δεήσει,
εἰς σὲ βλίψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὅπῃτ' ἄριστον πα-
ραθήσῃ,

καταρασάμενος, καὶ τονθορούσας, ἄλλην μὴ μοι
ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελίων
ἄλεωρήν.
κἄν οἶνόν μοι μὴ ᾔχῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὕνον τόνδ'
ἱσκεικόμισμαι
οἶνου μεστόν· κἄτ' ἰγγίομαι κλίνας· οὗτος δὲ
κεχηνώς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατίον
κατέπαρδεν.

ἄρ' σὺ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἱλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ', ἅπερ ὁ Ζεὺς;
ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων·
Οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
ὃ Ζεῦ βασιλεῦ. — κἄν ἀστράψω,
πομπύζουσιν, κἄγκεχόδασί με
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας· ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα,

ΧΟΡΟΣ.

οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λίγοντος.

ΦΙΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ἔρεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγήσειν.

καλῶς γὰρ ἔδειν, ὥς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς δὲ πάντ' ἐπιλήλυθε,
κοῦδὲν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠύξανόμην ἀκούων·
κῆν Μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἰδοῖα νήσοις,
ἠδόμενος λέγοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὥσθ' οὗτος ἤδη σκροδινᾷται, κῆστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκῦτη ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

δεῖ δὲ σε παντοίας πλίκειν
εἰς ἀπόφρευξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, καὶ
νεόκοπτον,
ἦν μὴ τι λίγης, ἢ τις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατιρεῖξαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

χαλεπὸν μὲν, καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μερίζονος, ἢ
ἔπλ' ἐργαστοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντατοκυῖαν.
ἀλλ', ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦσαι, καὶ μὴ πατίριζε.
εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω γὰρ, τοῦτ' ἐταχίως με δι-
δάξεις,

Η 2

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει, καὶν χορῇ υπλάγχων
μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον·

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαῦλος, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρὸς,

τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήβδην τὸν
προσιόντα·

κἄξω τούτου τὰ τέλη χωαίς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκα-
τοστάς,

πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ
δημιόπρατα.

τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἑγγὺς δισχιλία γίγνεται
ἡμῖν.

ἀπὸ τούτων νῦν μισθὸν κατέθες τοῖσι δικασταῖς
ἐνιαυτοῦ,

ἑξ̄ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέναυσθαι,
γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τά-
λαντα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδ' ἢ δεκάτῃ τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ'
ὁ μισθός.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δι' οὐ μέντοι· καὶ ποῦ τρέπεται δὴ πείτα τὰ
χρήματα τᾶλλα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔς τούτους τοὺς — Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοιυρτόν,

ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεὶ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σὺ γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχιν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περι-
πεφθεῖς.

ἤθ' οὕτω μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἱπαπειλοῦντες τοιαυτῇ, κἄνα-
φοβοῦντες·

Δώσεται τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρίψω. —

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργιλόφους
περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἥσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα
τὸν ἄλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ
μηδὲν,

οἱ μὲν ἡγούνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δω-
ροδοκοῦσιν

ἕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σῆσμα,
προσκιφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἱκνώματα,
πλουθυνγέειαν.

σὺ δὲ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
ὕψος πετυλεύσας,

οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἱψητοῖσι δίδωσι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δέ, ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καυτὸς τρεῖς
ἀγλῖθας μετίτρεψα

ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποραίνων ἀπο-
κνύεις.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν .

οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στίν, τούτους μὲν ἅπαντας
ἐν ἀρχαῖς
αὐτοὺς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων,
μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἦν τίς γε διδῶ τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς· οὓς
αὐτὸς ἐλαύνων,
καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω, πολλὰ
πονήσας;
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστα
μ' ἀπάγγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπνυον, Χαιρίου
υἱὸς,
ὦδ' διαβὰς, διακινήθῃς τῷ σώματι, καὶ τρυφε-
ρανθεῖς,
ἤκειν εἶπη πρῶ, ἀν' ὥρα, δικάσονθ'· ὥς ὅστις ἂν
ὑμῶν
ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομι-
εῖται.
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, καὶ
ὑστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτίρω τινὲ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ,
ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθίγῃς τὸ
πρῶγμα δὴ ὄντι,

Ισπουδάκατον· κἄθ', ὡς πρόων, ὃ μὲν ἔλκει, ὃ δ'
ἀντανέδωκε.

οὐ δὲ χασκάζεις τὸν Κωλακρίτην· τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λήληθε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταυτέ με ποιοῦσ'; οἵμοι, τί λίγεις; ὥς μου τὸν
θῖνα ταραττεῖς,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· κοῖκ οἷδ' ὅ
τι χρῆμά με ποιῆς.

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

σκέψαι τοίνυν, ὡς, ἰξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν
ἅπασιν,
ἐπὶ τῶν αἰετῶν δημιζόντων οὐκ οἷδ' ὅποι ἐγκι-
κύκλησαι·
ὅστις πύλων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδούς,
οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', ὃ φίρεις, ἀκαρίς· καὶ
τοῦτ' ἐρίω σοι
ἐνσιύζουσιν κατὰ μικρὸν αἰετῶν, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὅσ-
περ ἄλευρον.
βούλονται γὰρ σε πίνητ' εἶναι· καὶ τοῦθ', ὃν
οὔνεκ', ἐρῶ σοι·
ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κἄθ' ὅταν οὐτός
γ' ἐπισίξῃ,
ἐπὶ τῶν ἰχθυῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς
ἐπιπηδῆς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ἔαδιον
ἦν ἔν.

εἰσὶν γὰρ πόλεις χίλαιοι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν
ἀπάγουσι.

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταπται
ἐκύστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξω ἀν πάσι λαγώσεις,
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύφω, καὶ

πυαρίτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ ἔν Μαθαθῶνι
τροπαίου.

νῦν δ', ὥσπερ ἰλαιολόγοι, χῶρεϊτ' ἅμα τῷ τὸν μι-
σθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰμοί· τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χαι-
ρὸς καταχρῆται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν; ἀλλ' ἤδη μαλ-
θακὸς εἶμι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὅπόταν μὲν δαίσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
δάσιν

θμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μι-
δίμους

ποριεῖν· ἴδωσαν δ' οὐ πώποτε σοι, πλὴν πρώην,
πίντε μεδίμους

(καὶ τὰντα μόλις, ξενίας φεύγων, ἔλαβες κατὰ
χολνικά) κριθῶν.

ὦν οὐνεκ' ἔγω σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,

βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτους

ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτιχνῶς ἐθέλω παρέχειν,
 ὃ τε βούλει, σοι,
 πλὴν Κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἤκου σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν· Πρὶν ἂν ἀμφοῖν
 μῦθον ἀκούσῃς,
 οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ
 δεδόκησαι·

ἴσθ' ἤδη τὴν ὁργὴν χαλάσας, τοὺς σκίπωνας κα-
 ταβάλλω.

ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξινθιασῶτα,
 πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

μηδ' ἀτινῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.

εἴθ' ὥφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς

εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

νῦν δ' αὖ παρῶν τις ἐμφανῆς σοι τῶν θεῶν

ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,

καὶ δῆλος εὖ ποιῶν· οὐ δ' αὖ παρῶν δίχου.

ΒΑΣΙΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὲν θρέψω γ' αὐτόν, παρέχω

ὅσα προσβύτη ξύμφορα· χόνδρον

λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,

πόρνην, ἢ τις τὸ πῖος τρίψει,

καὶ τὴν ὀσφύν. ἀλλ' ὅτε σιγᾷ,

κοῦδὲν γρούζει,

τοῦτ' οὐ δύναται με προσείσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰνουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.

οἶα γὰρ ἱμαίνειτ' ἀρτίως, ἔγνωκε νῦν*
 λογίζεται τ' ἐκείνα πάνθ' ἄμσρτίας,
 ἂ, σοῦ παρσκελεύοντος, οὐκ ἐπαίθετο.
 νῦν οὖν ἕως τοῖς σοῖς λόγοις πεύθεται,
 καὶ φρονεῖ μίντοι, μεθιστάς ἐς τολοιπὸν τὸν τρόπον,
 πιθόμενός τε σοί γ'.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰὼ μοί μοι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος, τί μοι βοῆς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού.

ΚΕΙΝΩΝ ΕΡΑΜΑΙ· ΚΕΙΘΙ ΓΕΝΟΙΜΑΝ,

ἔν' ὁ κήρυξ φησί· Τίς ἀφήφι-
 στος; ἀνισιάσθω. —

κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,

ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.

σπεῦδ', ὦ ψυχή· ποῦ μοι ψυχή;

ΠΑΡΕΣ Ω ΣΚΙΕΡΑ. μὰ τὸν Ἡρακλῆα,

μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς

κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἰμοὶ πιθοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί πεύθομαι σοι; λίγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ποίου; φέρ' ἴδω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ

Ἐλίδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ᾧ πείσομαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μίνων, δικάζε τοῖσιν οἰκίταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ; τί ληθεῖς;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦθ' ἄπειρ ἐκεῖ πράττεται.

ὅτι τὴν θύραν ἀνέωξεν ἡ σηκὶς λάθρα,

ταύτης ἐπιβολὴν ᾤψατο μίαν μόνην.

πάντως γε κἂν ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε.

καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἦν ἐξίχῃ

εἴλη κατ' ὀρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον

ἴαν δὲ νύκτῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,

ῥοντος, εἴσει' κἂν ἔργῃ μεσημβρινός,

οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κεκλιδί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτέ μ' ἀρίσκει.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς δὲ τοῦτοις, ἦν δίκην

λέγῃ μακρὰν τις, οὐχὲ πεινῶν ἀναμεινῖς,

δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν διαγιγνώσκεις καλῶς δυνησομαι,

ἵσπερ πρότερον, τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πολλῷ γ' ἄμεινον καὶ λίγεται γὰρ τουτογί,

ὥς οἱ δικασταί, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,

μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνά τοι με πείθεις. ἀλλ' ἵκειν' οὐπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παρ' ἑμοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καλῶς,

ὅτι κατ' ἑμαυτὸν, κοῦ μεθ' ἐτίρου λήψομαι.
αἰσχισται γάρ τοι μ' εἰργάσατο Ἀναίστρατος
ὁ σκωπιόλης. δραχμὴν μετ' ἑμοῦ πρώην λαβὼν,
ἰλθῶν διεμερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι·
κἄπειτ' ἐπίθηκε τοῖς λοπίδας μοι κιστρίων·
κἄγώ "νίκαψ". ὀβολοὺς γάρ ῥόμην λαβεῖν·
πᾶτα βδελυγχοῖς, ὁσφρόμενος ἰξέπτυσσα·
κἄθ' εἰλκον αὐτόν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ δέ, τί πρὸς ταῦτ' εἴπῃ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὅ τι;

ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·

Ταχὺ γοῦν καθίψεις ἀργύριον, ἦδ' ὅς λήγων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δρᾶς ὅσονπερ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μίλλεις ποιεῖ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάμενε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δρα τὸ χρημα· τὰ λόγι' ὡς περιμένεται.

ἡκηκόη γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ
δικάσουσιν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κῶν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πῶς ἀνῆρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὡσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ, τί ἔτ' ἱρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
ὡσαυτὴρ γ' ἔφασκον, καὶ πολλῶ πλείονα.
ἀμὲς μὲν, ἦν οἰρητιάσης, αὐτῇ
παρὰ σοὶ κρεμῆσαι ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ πατῆρος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σοφὸν γε τοῦτ', καὶ γέροντι πρόσφορον
ἰξεύρας ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ πῦρ γε τοῦτ', καὶ προσέστηκεν φακῇ,
ῥοφεῖν ἴαν δέη τι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦτ' αὖ δεξιόν.

κῆν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.
ἀτιμὲς τί τὸν ὄσιν ὡς ἐμ' ἰξηνέγκατε;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ', ἦν καθεύδης, ἀπολογουμένου τινός,
ἔδων ἄνωθεν ἰξεύειν σ' οὔτοσί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔν' ἐτι ποθῶ τὰ δ' ἄλλ' ὀρέσκει μοι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸ τί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θῆρῶν εἴ πως ἐκπομίσσεαι τοῦ Αἴνου.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πάρεστι τούτῳ· καὶ τὸς ὦ'ναξ οὐτοσὶ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ δέσποθ' ἤρωε, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλειώνυμος.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκοῦν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἤρωε ὦν ἔπλα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σὺ, θᾶπτον ἂν δίκην
ἐκάλουν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν, ὡς κάθημαι γῶ πάλαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φέρει νυν, τίς αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;

ἢ Θράττα προσκαύσασα πρῶν τὴν χύτραν —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐπίσχεε σῦτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.

ἄνευ θυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὅ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δι' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἐνδοθεν.
τί ποτε τὸ χρεῖμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας. τοιοῦτον ἐτέρειν κύνα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰ δ' ἴσθιν ἱτιόν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γάρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀρπάσας

τροφαλίδα ττροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτίον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφὴν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νοῦτι τί ἐστι;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

χοιροκομεῖον Ἑστίας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἴθ' ἐροσυνλήσας φέρεται;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' ἵνα

ἄφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλήπω.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φέρει νυν, ἐνίγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι, διατρέψεις, κἀπολεῖς τρισημερῶν·

ἐγὼ δ' ἀλοκίλειν ἰδεόμην τὸ χωρίον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νῦν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα δὲ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς οὐτοσὶ

ὁ πρῶτός ἐστιν;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,

ὅτι ἐπ' ἐμελᾶθ' ὁμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐπὶ καδίσκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστήρους.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστε νῦν,

ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἦ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως.

ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,

καὶ μυρήνας, καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,

ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς,

καὶ ταῖς εὐχαῖς, φήμην ἀγαθὴν

λίξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως

ἐν τοῦ πολέμου

καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρῶγμ', δ' μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
ὥς παυσαμένοισι τῶν πλάνων.

Ἥϊε Παιάν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ δῖοι' ἄναξ, γείτον Ἀγνιῦ τοῦ 'μοῦ προ-
θύρου,

δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ' ναξ, ἦν τῷ πατρὶ και-
νοτομοῦμεν·

παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρουφνὸν καὶ
πρίνινον ἤθος,

ἀντὶ σιραίου, μέλιτος μικρὸν τῷ θυμίδῳ παρα-
μίξας·

ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἥπιον αὐτὸν,

τοὺς φεύγοντας τ' ἐλκεῖν μᾶλλον τῶν γραφσμένων,

κἀπιδακρύειν ἀντιβολουμένων·

καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,

ἀπὸ τῆς ὀργῆς

τὴν ἀκαλήφην ἀφελίσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνευχόμεθα, κἀπάδομέν σοι γ' ἐν νίκαισι ἀρχαῖς,

ἔνικα γε τῶν προηλεγμένων.

εὖνοι γὰρ ἐσμέν, ἑξότου

τὸν δῆμον ἑσθόμισθ' αὖ

φιλοῦντος, ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν νῦν γε σοῦ νειωτίων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἴ τις θύραισιν Ἑλισσίδης, εἰσέτω·
ὥς, ἥνέκ' ἂν λίγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς· ἰγρᾶψατο
κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Ἀἰξωνία,
τὸν τυρόν, ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθις
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θάνατος μὲν σὺν κύνιος, ἦν ἅπαξ ἄλω.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὲν ὁ φεύγων οὔτωσι Λάβης πάρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ μισρὸς οὗτος· ὥς δὲ καὶ κλέπτειν βλέπει·
οἶον οἰσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οἶσται.

ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΥΩΝ.

αὖ, αὖ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πάρεισιν. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,

ἀγαθὸς γ' ὕλακτιῶν, καὶ διαλεῖχειν τὰς χύτρας.

ΣΩΣΙΑΣ ὡς κήρυξ.

σίγα, κάθειξε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φίρε νυν, ἄμα τήνδ' ἐγγιγμένος κέγων ἔοφθ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἧς ἰγρᾶψάμην.

ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
 ἔργων δίδρακε καὶ μὲ, καὶ τὸ ῥυππαπαί.
 ἀποδρᾶς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν, τυρὸν πολὺν
 κατισκίλειζε, καὶ νίπλητ' ἐν τῷ σκότῳ, —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
 τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
 ὃ βδελυρὸς οὗτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

κοῦ μετίδωκ' αἰτοῦντί μοι.

καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
 ἦν μὴ τι καὶ μοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν μετίδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἰμοί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θυρμὸς γὰρ ἄνῃρ οὐδὲν ἧτιον τῆς φακῆς.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγλῆνωσκ', ὧ πάτερ,
 πρὶν ἢν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὧ γαστήρ,

τὸ πρῶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βροῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ἔντ' αὐτὸν πολὺ
 κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ,
 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἱμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσαι· οὐ γὰρ ἂν ποτε
τρίφειν δύναιτ' ἂν μία λόχη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγχω διακενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἵαν δὲ μὴ, τοιοῦτον οὐ κεκλάγξομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰὸν, ἰού·

δσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας.

κλέπτον τὸ χεῖμα τάνδρος· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,

ὦ ἡεκτροῶν; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γί τοι.

ὁ Θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

ΞΩΣΙΑΣ ὡς Θεσμοθέτης.

αὐτὸς καθέλου· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἰσκαλῶ.

Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,

δοῖδυκα, τυρόκηστιν, ἰσχάραν, χύτραν,

καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσηκαυμένα.

ἀλλ' ἔτι σύ γ' οἰρεῖς, καὶ καθίζεις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδέπω·

τοῦτον δέ γ' οἶμαι γὰρ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἂν σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,

καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;

ἀνάβαιν', ἀπολογου. τί σεσιώπηκας; λίγε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' ἐμῖνός μοι δοκεῖ πεπονθέναί,

ὅπῃ ποτὶ φεύγων ἔπαυσε καὶ Θουκυδίδης.
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης γίνετο τὰς γνάθους.
πάρειχ' ἰκπεδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

Χαλεπὸν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἵστί διαβαβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γὰρ ἵστί, καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλέπτης μὲν οὖν οὕτως γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
εἰς τε πολλοῖς προβατίοις ἐφιστάναί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν ὄφιλος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅτι σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τὰλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξόγγνωθι. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον, ὦ δαιμόνι', ἱμοῦ τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκησσι, καὶ λέξον μέγα.
σὺ γὰρ ταμιεύουσι ἔτυχες. ἀποκρίναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅ' λαβες.
φησὶ κατακνήσαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἢ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ δαιμόνι', ἰλίμει ταλαιπωρουμένους.

οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλῃ ἰσθίει,
καὶ τὰς ἀκάνθας· κοῦδέποτε ἐν ταυτῷ μένει.
ὁ δ' ἔτιρος οἶός ἐστιν οἰκονεὺς μόνον.
αὐτοῦ μένων γάρ, ἅπ' ἂν εἴσω τις φέρη,
τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αἰβοῦ· τί κακὸν ποτ' ἔσθ', ὅτ' μαλάττομαι;
κακὸν τι περιβαίνει με, κῆναπείσομαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔθ', ἀντιβολῶ σ'· οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ', ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
αἰεῖτε, κῆντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταβήσομαι.

καίτοι τὸ ΚΑΤΑΒΑ τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἔξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθὸν ἔσται τὸ ὁρᾶν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν. γνώμην ἐμὴν,
οὐδ' ἂν ποτὶ γ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ οὐκ ἀποφεύγει δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

χαλεπὸν εἰδέναι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρίπον.
τηνδὲ λαβὼν τὴν ψῆφον, ἐπὶ τὸν ὕστερον

μύσας παρῆξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτα· κισσρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φίρε νυν, σὶ τηνδὲ τὴν ταχίστην περιάγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἦδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αὕτη 'νευθάνι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἰξηπάτηται, κἀπολίλυκεν οὐχ ἰκόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φίρ', ἰξεράσω, πῶς γὰρ ἡγωνίσμεθα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δείξειν ἵσκειν· ἐκπίφρυγας, ὦ Λάβης.

πάτερ, πάτερ, τί πίπονθας;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶμοι· ποῦ 'σθ' ὕδωρ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴπαιρ', ἴπαιρε σαντόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἴπ' ἰκινῶ μοι·

ὅπως ἀπίφυγε;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δ'.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν εἴμ' ἄρα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν ἱμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι.
ἄκων γάρ αὐτ' ἔδρασα, καὶ τοῦ 'μοῦ τρόπου.

ΒΑΒΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
θρίψω καλῶς, ἄγων μετ' ἱμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δαῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ἴσθ' ἡδέως διαγίγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοῦν ἐγγανεύεται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσώμεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταῦτα νῦν γ', εἴπερ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ',
ἡμῖς ταχίως· ὦ μυριάδες δ'
ἄναρτίθμητοι, νῦν μὲν, τὰ μέλλοντ' εἴη λίγισθαι,
μὴ πείσῃ φαύλως χαμᾶς, εὐλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔσσι πάσχειν, καὶ πρὸς ὧμων.
Νῦν αὖτε λεῶ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ κα-
θαρόν τε φιλεῖτε.
μίμψασθαι γάρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
θυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εἴ
πεπονηκώς,
τὰ μὲν οὖ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην
ἐτίθεισι ποιηταῖς,

μιμησόμενος τὴν Εὐρυκλίους μαντείαν καὶ διά-
 νοσαν,
 εἰς ἀλλοτριᾶς γυσιῖρας ἐνδύς, κωμωδικὰ πολλὰ
 χίασθαι.
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ'
 ἑαυτὸν,
 οὐκ ἀλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
 ἠνιοχήσας.
 ἔρθεῖς δὲ μίγας, καὶ τιμηθεῖς, ὥς οὐδείς πώ-
 ποτ' ἐν ὑμῖν,
 οὐκ ἐκτελίσκει φησὶν ἐπαρθεῖς, οὐδ' ὑγκῶσαι τὸ
 φρόνημα,
 οὐδὲ παλαιότρας περιχωμάζειν πειρῶν· οὐδ', εἰ
 τις ἱραστής,
 κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπενδε πρὸς
 αὐτὸν,
 οὐδενὶ πώποτε φησὶ πιδέσθαι, γνῶμην τιν' ἔχων
 ἐπεικῇ.
 ἵνα τὰς Μούσας, αἷσιν χρῆται, μὴ προαγωγούς
 ἀποφήνη.
 οὐδ', ὅτι πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις
 φῆσ' ἐπιθέσθαι·
 ἀλλ' Ἡρακλίους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν,
 θρασείως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχα-
 ρόδοντι,
 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτι-
 νες ἔλαμπον,

ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
 ἑλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλε-
 θρον τετοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
 πρωκτὸν δὲ καμῆλον.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ φησὶν δέσσας καταδω-
 ροδοκῆσαι·
 ἀλλ' ὑπὲρ ὕμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολέμευ'· φησὶν τι
 ματ' αὐτοῦ
 τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι πύρρυσιν, καὶ τοῖς πνι-
 ρετοῖσιν,
 οἳ τοὺς πατίρας τ' ἤγγχον κύκτωρ, καὶ τοὺς πάπ-
 πους ἀπέπνιγον·
 κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν
 ἀπράγμοισιν ὕμῶν,
 ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνε-
 κόλλων,
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πό-
 λίμαρχον.
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξέλακον, τῆς χώρας τῆσδε κα-
 θαρτήν,
 πύρρυσιν καταπροὔδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐ-
 τὸν διανοαίαις,
 ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὕμεῖς ἐποιήσατ'
 ἀναλδεῖς·
 καὶ τοὶ σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὴν
 Διόνυσον,

μὴ πῶποι' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μη-
δὲν' ἀκοῦσαι.

τοῦτο μὲν οὖν ἴσθ' ὑμῖν εἰσχαρὸν, τοῖς μὲν γνοῦ-
σιν παραχρηῖμα·

ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χεῖρων παρὰ ταῖσι σοφοῖς νε-
νόμισται,

εἴπερ ἱλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπινόειαν ξυν-
έτριψεν.

ἀλλὰ τολοιπὸν τῶν ποιητῶν,

ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας

καινόν τι λέγειν, κἄξευρίσκειν,

στίργετε μᾶλλον, καὶ θεραπεύετε,

καὶ τὰ νοήματα σώξεσθ' αὐτῶν.

ἰσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς

μετὰ τῶν μῆλων· κἄν ταῦτα ποιῇθ',

ὑμῖν δέ' ἔτους τῶν ἱματίων

ὀζήσει δεξιότητος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,

ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,

καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μαχιμώ-

τατοι,

πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'

οἵχεται γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ

αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.

ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων

δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ

τούμὸν νομέζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίντους νεανιῶν,
καὶ σχῆμα, κεύρουκρωκτίαν.

ΧΟΡΟΣ.

Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θιαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
εἴτα θαυμάζει μ' ὄρῳν μέσον διεσφηκωμένον,
ἢ τίς ἴσιν ἢ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἑκκεντρίδος,
βαδῶς ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρῶν.
ἴσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεσι τοῦτο τοῦ ἄρ' ἀποκρύβαν,
Ἀττικοί, μόναι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλείεστα τῆνδε τὴν πόλιν,
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἤλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφῳ ἔκασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρ-
πολῶν,

ἔξελεῖν ἡμῶν μενοιτῶν πρὸς βίαν τὰν θορήνια,
εὐθίως γὰρ ἑκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
ἱμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ἠξέλην πεπωκότες,
στάς ἀνῆρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην
ἰσθίῳν.

ὅπῃ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἱσπέρα.
γλαυῆς γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν
δείπτατο.

εἴτα δ' ἰσπόμεσθα θυηνάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
οἱ δ' ἴφρευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρὺς κεν-
τούμενοι·

ἵνα παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἰδρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
 καὶ κατεστρεψάμην γε
 τοὺς ἰναντίους, πλέων ἐκαῖσε ταῖς τριήρεσιν.
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμῖλλομεν τότε, οὐδὲ
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς· ἀλλ' ὅς ἄν ἐρέτης
 ἴσσοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
 Μιήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἰσμέν, ὃν
 κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὐρήσατε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεσά-
 τους.
 πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῆτον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·
 εἴτα τὰλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 ξυλλέγοντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ ἐλὲ τάνθρηνια,
 οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπερ ἔρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔν-
 δεκα,
 οἱ δ' ἐν ᾧδεῖω δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τει-
 χίοις
 ξυμβιβασμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν,
 μόλις,
 ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυτάροις κινούμενοι.
 ἴς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἰσμέν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῖμεν ἄνδρα, κῆκπορίζομεν βίον.
 ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οὐ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωροῦμενοι.
 τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ὅν τις ἀστράτευτος ὢν
 ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
 μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
 ἀλλ' ἔμοι δοκεῖ τοιοῦτον τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
 ὅστις ἂν μὴ ᾔχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
 ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
 ἱπεὶ μόνος μ' ἴσωσε παρατεταγμένον,
 ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπιστρατεύσατο.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγαθὸν ἵσικας οὐδὲν ἐπιθυμῶ παθεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δ', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
 καὶ γὰρ πρότερον ἱπανθρακίδων ἐμπλήμενος
 ἀπιδῶκ' ὀφελῶν τῷ γναφεὶ τριώβολον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπιε γ' ἄπαξ

ἱμοὶ σιαντὸν παραδίδωκας εἴ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν κελύεις ὁρᾶν με;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸν τρέβων ἄφες·

τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἴπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,

ἥθ' οὐδ' οἱ με νῦν ἀποπνέξαι βούλεται;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὲ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτέ το κακὸν τί ἴσται, πρὸς πάντων θείων;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ'· οἱ δὲ καννάκην.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰγὼ δὲ σισύραν ὥομην θυμοικίδα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

κοῦ θαῦμά γ'· ἴς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.

ἴγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰγὼ;

μὰ τὸν Δι' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γ' ἱμοὶ

ἰοικίναί μάλιστα Μορύχου σάγματι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὁφαίνεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πόθεν, ὦ γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις

ὁφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι

ἔριων τάλαντον καταπέπωκε ῥαδίως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκοῦν ἱριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔχ', ὦ γαστήρ,

καὶ στήθεϊ γ' ἀμπισχόμενος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἷμοι θεῖλας;

ὥς θιρόμην ἢ μιαρά τί μου κατήρυγεν.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀναβαλεῖ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ', ὦ γαστήρ,

εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

φίε', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἔθι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κατάθου γε μέντοι καὶ κριάγραν.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

τιή, τί δή;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔν' ἐξέλης με, πρὶν διεξήνηκέναι.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμζάδας,

πασδὲ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λυκωνικάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε

ἔχθρων παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττόματα;

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔνθες πόδ', ὦ τῶν, κῆτα βαῖν' ἐρῶμένως,

εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄδικεῖς γ' ἐμὲ,

εἰς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φίρε καὶ τὸν ἔτιρον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ

πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἰς τῶν δακτύλων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κακοδαίμων ἐγὼ,

ὅστις ἐπὶ γῆρα χέμετλον οὐδὲν λήψομαι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἴτα πλουσίως

ὦδ' προβάς, τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ', ὅτω

μάλιστα' ἴσικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅτω; δοθιῇναι σφόδρον ἡμφισμίνω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε στυλοπρωκτιῶν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νῦν, ἱπιστήσαι λόγους σεμνοῦς λέγειν.

ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔγωγε.

ΑΡΙΣΤΟΤΗ. ΤΟΜ. ΙΙΙ.

Κ

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τίνας δὴτ' ἂν λέγοις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πολλοὺς πάννυ.

πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λαμὴ ἄλουσ' ἐπείρθετο·

ἔπειτα δ', ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα —

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὴ μοιγε μύθους. ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων,

οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δα τοίνυν τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν

ἔκειτον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῇ —

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ω ΣΚΑΙΕ, ΚΑΛΠΑΛΕΥΤΕ, Θεογίνης ἔφη

τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.

μῦς καὶ γαλῆς μιλῆεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποιοὺς τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μεγαλοπρεπεῖς.

ὡς Ξυεθεώρεις Ἀνδροκλαῖ καὶ Κλεισθίνει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πῶ ποτ' οὐδαμοῦ,

πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐν λέγειν χρὴ σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα

Ἐφουδίῳ παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,

ἤδη γέρον ὦν καὶ πολὺς· ἔχων δὲ τοι

πλευράν βαρυτάτην, καὶ χίρας, λαγόνας τε, καὶ

θύρακ' ἄριστον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε, παῖ· οὐδὲν λίγεις.

πῶς δ' ἂν μάχισαιτο παγκράτιον, θώρακ' ἔχων;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὕτως διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.

ἀλλ' ἔτιρον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις

πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λίξαι δοκεῖς

ἐπὶ νεότερος ἔργον ἀνδρικώτατον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἱκίῃν, ἱκίῃν ἀνδριώτατόν γε τῶν ἱμῶν,

ἔτι Ἑργασίῳνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀπαλεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὥς ἢ κάπρον

ιδιώκαθίς ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα

ἰδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·

ὅτε τὸνδρομία φάῦλλον, ὦν βούπαις ἔτι,

αἶλον, διώκων λοιθορίας, ψήφειν δυοῖν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παῦ· ἀλλὰ διενρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε

ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν κατακλίνω, φράζ' ἀνύσας.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰσχημόνως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦδὲ κελεύεις κατακλιθῆναι;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς δαί;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὰ γόναι' ἵκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
 ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
 ἵππει' ἱππαινισόν τι τῶν χαλκωμάτων·
 ὀροφὴν θάσσαι· κρεκάδι' ἀλλῆς θαύμασον·
 ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εὐσφίρειν·
 δειπνοῦμεν· ἀπονεύιμεθ'· ἤδη σπίνδομεν. —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἰστιώμεθα;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλληλοῖς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
 εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλίων,
 ξένος τις ἑταῖρος πρὸς κεφαλῆς Ἀκίσταρος.
 τούτοις ξυνῶν, τὰ σκόλε' ὅπως δέξει καλῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀληθές, ὥς οὐδεὶς γε Διακρίων δεδέξεται.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἴμ' ἐγὼ Κλίων·
 ἔδω δὲ πρῶτος Ἀρμαδίου· δέξει δὲ σύ.

ΟΥΔΕΙΣ ΠΩΠΟΤ' ΑΝΗΡ ΕΓΕΝΕΤ' ΑΘΗ-

ΝΑΙΟΣ —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΟΥΧΟΥΤΩ ΓΕ ΠΛΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΛΕΗΤΗΣ —

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τοντι σύ γ' ἄδιος; παραπολεῖ. βρώμενος
 φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
 καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δέ γε,

εἴαν γ' ἀπειλῇ, νῆ δέ', ἔτερον ἕσομαι.

Ω' ΝΘΡΩΨ', ΟΥΤΟΣ Ο ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ,

ΤΟ ΜΕΤΑ ΚΡΑΤΟΣ,

ΑΝΑΤΡΕΦΕΙΣ ΕΤΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ;

Α Δ' ΕΧΕΤΑΙ ΡΟΠΑΣ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δ'; ὅταν θίωρος, πρὸς ποδῶν κατακείμενος,

ᾗδῃ, Κλίωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,

ΑΛΜΗΤΟΥ ΛΟΓΟΝ, Ω' ΤΑΙΡΕ, ΜΑΘΩΝ,

ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΦΙΛΕΙ.

τούτω τί λίσσεις σκόλιον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾧδικῶς ἐγὼ,

ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΛΩΠΕΚΙΖΕΙΝ,

ΟΥΔ' ΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΦΙ-

ΛΟΝ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μετὰ τοῦτον ἀλοχίνης ὁ Σίλλου διζέται,

ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κῆρ' ἔσεται·

ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΙΑΝ

ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΙ ΤΕ ΚΑΙ-

ΜΟΙ ΜΕΤΑ ΘΕΤΤΑΛΩΝ —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΠΟΛΛΑ ΔΗ ΔΙΕΚΟΜΙΣΑΣ ΣΥ ΤΕ

ΚΑΙ ΓΩ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τοῦτε μὲν ἐπεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι·

ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς φιλοκτίμονος ἔμεν.
παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὶ, συσκεύαζε νῶν,
ἵνα καὶ μεθύσθῶμεν διὰ χρέονου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

κακὸν τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεταί
καὶ θυροκοπήσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν·
κῆπει' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραπάλης.

ΒΑΞΕΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἦν ξυνῆς ἀνδράσι καλοῖς τε κήγαθοῖς,
ἢ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα·
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτοῖς ἀστεῖον τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοισιν, ἢ Συβηρετικόν,
ὧν ἱμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ· κἄτ' ἐς γέλω
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφελὶς σ' ἀκοίχεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μαθητεῖον γ' ἄρ' ἵστί πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δοῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμῶς ἰσχύτω.

ΧΟΡΟΣ.

πολλάκις δὴ ᾤδοξ' ἱμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδὲ πώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μάλλον, οὐκ τῶν Κρωβύ-
λου,
οὗτος. ὅντιν' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ
ῥοῦς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
πεινῇ γὰρ, ἥτερ Ἀντιφῶν.

ἄλλῳ πρεσβεύων γὰρ ἰς Φάρσαλον ἔρχετ'· εἴτ'
ἵκει

μόνος μόνοισι τοῖς Πενί-
σταισι ξυνῆν τῶν Θεττυλῶν,
κ' ἐτὸς πενίστης ὧν ἱλάττων οὐδενός.

Η ΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενις, ὥς σε μακαρίζομεν.
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἔτερον, ἀργαλίον ὥς σοφόν·
εἴτ' Ἀριφραδὴν, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅστιν ἂν ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττιοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

Η ΜΙΧΟΡΟΣ.

εἰσὶ τινες, οἳ μ' ἔλεγον, ὥς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλίῳ μ' ὑπετέρωκεν ἐπικείμενος,
καί με κακλαῖς ἔκνισε· κἄθ', ὅτ' ἀπειδειγμένην,
οἷ' ἐκτὸς ἰγίλων μέγα κεκραγόντα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μίλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατεδὼν, ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἰτα νῦν ἐξηπάτησαν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ, ΦΙΔΟΚΛΕΩΝ,
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ,
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἰὼ χιλῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι, τοῦ 'πὲ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς·
ὥς εἴ κατηρέψασθε καὶ τουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στίγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, καὶ ἢ γέρον,
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἰππύλος, Ἄντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.
εὐθὺς γὰρ, ὥς ἐνεπλήτο πολλῶν κέγαθῶν,

ἐνέλλειτ', ἰσχύεται, ἑπεόρδει, κατεγίλα,
 ὥσπερ καχρύων ἐνίδιον εὐωχημένον·
 κῆτυπτε δὴ μὲ νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
 εἴτ' αὐτὸν ὥς εἶδ', ἦκασιν Ἀυσίστρατος·
 Ἔοικας, ὦ πρῆσβυτα, νεοπλούτῳ τρυγί,
 κλητῆρι τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότα. —
 ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάρονται,
 τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διμυλλᾷσινεν, ὥς δὴ δεξιός.
 ὁ γέρον δὲ τὸν Θούφραστον ἦρατ'. Εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομῆς, καὶ κομῶδες εἴνεκε προσποιεῖ,
 κωμωδολεγχῶν περὶ τὸν εὖ πρῶττοντ' αἰε; —
 τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μίρει,
 σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λίγων
 ἀμαθίστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἰπείτ', ἰπείδῃ ῥέειν, οἷκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὁδὲ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσείχεται.
 ἀλλ' ἐκπροθὼν ἔπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄνιχε, πάριχε·
 κλαύσεται τις τῶν ὑπισθεν
 ἐπακολουθοῦντων ἱμοί·
 οἶον, εἰ μὴ ῥέξῃσθ', ὕμῳς,
 ὦ πονηροί, ταυτητὶ τῇ
 δμῶδὲ φρονκτοὺς σκευάσθω.

ΒΑΒΛΥΚΛΕΩΝ.

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, καὶ σφόδρ' εἰ νεανίας.
 ἄσφοδοί γάρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἴη, εἰς, καλούμενοι,
 ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἀρά γ' ἔσθ'
 ὥς οὐδ' ἀκούων ἀνίχομαι
 δίκων; ἱαιβοῖ, αἰβοῖ.

ταδὲ μ' ἀρίσκει· βάλλε κημούς.
 οὐκ ἄπιτε γάρ; ποῦ σφ' Ἑλισσιῆς; ἐκποδῶν.
 ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόγιον,
 τῇ χειρὶ τουδὲ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
 ἔχου· φυλάττου δ', ὥς σαφὲν τὸ σχοινίον·
 ὅμως γε μέντοι τριβύμενον οὐκ ἄχθεται.
 ὅρα δ', ἐγὼ σ' ὥς δεξιῶς ὑφιλόμην,
 μέλλουσαν ἤδη λισβεῖν τοὺς ξυμπότας·
 ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέρι τωδὲ χάριν.
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιλῆεις, οἶδ' ὅτι·
 ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μίγα·
 πολλοῖς γὰρ ἤδη χ' ἀτέρους αὐτ' εἰργάσω.
 ἴαν γένῃ δὲ μὴ κακῇ νυνὶ γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὴν ὑμῶς νῆδς ἀποθάνη,
 λυσάμενος, ἔξω παλλακὴν, ὧ χοιρίον.
 νῦν δ' οὐ κρατῶ γῶ τῶν ἱμαντοῦ χρημάτων.
 νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
 τὸ γὰρ νῆδειον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
 κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.

ταῦτ' οὖν περὶ μου δίδοικε, μὴ διαφθαρέω.
 πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἱμοῦ.
 ὅδε δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἵοικε θεῖν.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σιῇθι, τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἐν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
 οἷως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυσητρίων.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ οὗτος, οὗτος, στυφιδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,
 ποθεινὴν, ἰρᾶν τ' ἵοικας ὠραίᾳ σοροῦ.
 οὐ τοι καταπρόϊξει, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δοῶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὥς ἡδέως φάγοις ἅν ἐξ ὕξους δίκην;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν ἀνλητρίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλίψαντα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποιῶν ἀνλητρίδα;

τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δι', αὐτὴ που 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' ἐν ἄγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς καλεῖται.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δᾶς ἦδε;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δᾶς διττ'. οὐχ ὁρᾶς ἐστιγμένην;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μίσθ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἡ πάντα δῆπου καομένης ἐξίρχεται.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ δ' ἔπειθ' ἄν, οὐχὶ προκίτος ἔστιν οὐτοσί ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄλλος μὲν οὖν τῆς θαλάσσης οὗτος ἐξίχθι.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί λίγυς σύ ; ποῖος ἄλλος ; οὐκ εἰ δαῖμα σύ ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔ, ἄ, τί μέλλεις ὀρεῖν ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγειν ταύτην λαβών

ἀφιλόμιμός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαρκῶν,
κοῦδ' ἔν δύναισθαι ὀρεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον νῦν ἱμοῦ.

Ὀλυμπιάσι γὰρ ἡνίκ' ἐθιῶρον ἐγὼ,
Ἐφουδίῳ ἱμαχίσαι' Ἀσκώνδε καλῶς,
ἦδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
ὁ πρῆσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπώπεια.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δε' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΟΙΙΣ.

ἔθι, μοι παρὰ στήθε', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὲ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνῆρ ἀπώλεσε,
τῇ θαλάσῃ παίων, κἀξέβαλεν ἔντευθεν
ἄρτους δίκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὀρεῖς ἄ διδρακας πρᾶγματ' αὐτῶν ; δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδαμῶς γ', ἱππῆ

λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἷδ' ὅτι τὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

οὐ τοι, μὰ τὸ θεῶ, καταπροΐξει Μυρτιάς,
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατρὸς καὶ Σωσιγράτης,
οὕτω διαφθείρας ἑμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον, ὦ γύναι, λόγον σοι βούλομαι
λίξαι χαρίεντα.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

μὰ Δία, μὴ μοι γ', ὦ μέγα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἀίσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἱσπείρας
θρῆσαιῶ καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
ἤκουετ' ἑκαῖνος εἶπεν· ὦ κύον, κύον,
εἰ, νῆ Δί', ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαι σ', ἵστις εἴ,
πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιριφῶντα τουτονί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' ἄλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Ἀἰσός ποτ' ἀντιδίδασκε καὶ Σιμωνίδης.
ἱππιδ' ὁ Αἰσος εἶπεν· ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἄληθές, οὗτος;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν,
 γυναικὶ κλητεύειν ἱοικας θανάην,
 Ἴνοι κριμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐδὲ τίς βίερος, ὡς ἱοικεν, ἔρχεται
 καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
 ὕβριως.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὕβριως; μὴ, μὴ καλίστης, πρὸς τῶν θιῶν.
 ἰγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
 ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν προσείσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰγὼ μὲν σὺν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 ἱκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 ἄλλ' ἔλθε δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἑμοί,
 ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
 εἶναι φίλον τολοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

σὺ λίγες, δικῶν γὰρ οὐ δίωμ', οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπισεν ἰξ ἄρματος,
 καὶ πῶς κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
 ἐτύγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἐπικλῆς.
 κῆπειτ' ἐπιστάς εἰπ' ἀνὴρ σὺν φίλος·

Ἔρδοι τις, ἦν ἱκαστος ἂν εἰδείη τέχνην. —
 οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτριχ' εἰς τὰ Πιττάλου.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄμοιρά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν σὺ μίμνησ' αὐτὸς οἷ' ἀπικρίνατο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουε, μὴ φεύγ'. ἐν Συβάρεϊ γυνή ποτε

κατίαξ' ἰχθίνον —

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ταῦτ' ἰγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἰχθίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπιμαρτύρατο.

εἰθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν· Εἰ, ναὶ τὰν κόραν,

τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἴσας, ἐν τάχει
ἐπίδοσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ὑβρίζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Διμήτηρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

ἀλλ' ἀράμενος ἴγωγε —

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί ποιεῖς;

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὃ τι ποιῶ;

εἴσω φίρῳ σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα

κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον οἷ Διλοφαί ποτ' —

ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.

ὃ δ' ἔλαξεν αὐτοῖς, ὥς ὁ κἀνθάρος ποτε —
ΒΑΒΕΛΥΚΛΕΩΝ.
οἴμ', ὥς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθάροις.

ΧΟΡΟΣ.

ἤλῳ σε τῆς εὐτυχίας,
τὸν πρέσβυν, οὐ μετίστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἔτιρα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν,
ἧ μέγα τι πελίσσεται
τρυφερὸν τε καὶ μαλακόν.
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀέ.
καὶ τοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον·
ξυνόντες γνώμῃσι ἐτέρων
μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
πολλοὺ δ' ἐπαίνου παρ' ἱμοῖ,
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,
τυχῶν ἄπεισιν, διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
παῖς Φιλοκλέωνος. οὐ-
δενὲ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπιμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην,
τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τοὺς φύσαντας σεμνοτίροις
κατακοσμεῖσθαι πράγμασι;

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕ-
ΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεικύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γίγων, ὥς ἔπει διὰ πολλοῦ χρόνου,
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὲς τῷ πράγματι,
ῥεχόμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαϊ' ἔκειν', οἷς θέσπις ἡγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν χρόνους
ταῖς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἐπ' ἀλλελοῖσι θύραις θάσσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτέ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ γὰρ δὴ
σχήματος ἀρχὴ —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,

οἶον μυκτὴρ μυκᾷται, καὶ
σφόνδυλος ἀγεῖ —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῖθ' ἑλλέβορον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πλήσσει φρύνιχος, ὥς τις ἀλέκτωρ,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σπίλος οὐράκιόν γ' ἐκλακτίζων,
πρωκτὸς χάσκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κατὰ σαυτὸν ὄρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις
στρίφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ εὔ, μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φίρε νῦν ἀνείπω, κῆνταγωνιστὰς καλῶ.

εἰ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἱμοὶ δεισσοχισόμενος ἐνθάδ' εἰσίστω.

φησὶν τις, ἦ οὐδαίς;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰς γ' ἐκτενοῦ μόνος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

υἱὸς Καρκίνου

ὁ μίσαιτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄλλ' οὐτός γε καταποθήσεται·

ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλων.

Ἰν τῷ ἐνθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄλλ' ὦ'ζυρε,

ἔτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,

ἄδελφὸς αὐτοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δ' ὠψώνηκ' ἄρα.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δ' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους.

προσίρχεται γὰρ ἔτερος αὐ τῶν Καρκίνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτί τί ἦν τὸ προσίρπον; ὄξις, ἢ φάλαγξ;

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ πειννοτήρης οὐτός ἐστι τοῦ γένους,

ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·

ὅσον τὸ πληθὺς κατέπεισιν τῶν ὀρχίλων.

ἀτὰρ καταβατίον γ' ἐπ' αὐτοὺς, ὦ'ζυρε.

ἤλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φίρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχαρήσωμεν

ἅπαντες,

ἔν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυ-
τούς.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἔγ' ὦ μεγαλῶνυμα

τίνα τοῦ θαλασσίου,
 πηδᾶτε παρὰ ψάμιθον,
 καὶ θῖν' ἄλδς ὑτρυγέτιοι,
 καρίδων ἀδελφοί·
 ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
 καὶ τὸ φρυγίχιον
 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
 ἰδόντες ἄνω σκέλος,
 ὥζωσιν οἱ θεαταί.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

στρόβει, παράβαινε κύκλῳ,
 καὶ γάστρυσεν σεαυτὸν,
 ῥίπτει σκέλος οὐράνιον·
 βέμβικες ἐγγενέσθων.
 αὐτὸς γὰρ ὁ ποντομίδων
 ἀναξ πατὴρ προσίρπει,
 ἥσθεις ἐπὶ τοῖσιν λαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
 ἀλλ' ἐξάγεται, εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε.
 ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δίδρακεν,
 ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶδων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Εὐρεπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κα-
τεγορηθεὶς, τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν
ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνη-
σιλόχου κηδεστοῦ προσήλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυσ-
τυχίας προστασίαν λαβεῖν· ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ
παρεῖναι, καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μνησίλοχος,
ἄσμενος καὶ ἐθελοντής, τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ
ὑπίσχετο. καὶ γυναικίαν ἰσθῆτα ἐνδυσάμενος, πρὸς
τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε. καὶ ἐκεῖ ἐν με-
γίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐρεπίδου
γενναίως ὑπίσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν
σχήματι γυναικὸς, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ξη-
μίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις
καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐρεπίδου ἐκείθεν ἀβλαβῆς
ἀπέφυγεν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ *Ευριπίδου κηδεστής.*
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Ἀγάθωνος.*
ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ *Ἀγάθωνος.*
ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΑΘΩΝ, ΧΟΡΟΣ
ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

⁵ Ω Ζεῦ, χελιδὼν ἄρα ποτε φανήσεται ;
ἀπολεῖ μ' ἁλοῶν Ἄνθρωπος ἐξ ἰωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
πιρὰ σοῦ πνέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Ὀρεπίδῃ ;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα
ἔφει παρσιώς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς λίγεις ; αὐθις φράσον.

οὐ δεῖ β' ἀκούειν ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ, ἅ γ' ἂν μίλλῃς ὁρᾶν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ἄρ' ὀρᾷν δεῖ μ' ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ, ἢ γ' ἂν ἀκούειν δέη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς μοι παραινεῖς ; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὐτ' ἀκούειν, οὐθ' ὀρᾷν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὀρᾷν· εὐ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς χωρὶς ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

πλοῦς γὰρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνον κινούμενα,
ὃ μὲν βλέπειν χρῆ, πρῶτ' ἐμμηχανήσατο
ὄφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ·
ἀκοίην δὲ χοάνης ὧτα διειτερήνατο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὀρᾷ ;
νῆ τὸν Δ', ἡδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν.
οἶόν τέ που 'στὶν αἰ σοφαί ξυνουσαίαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν οὖν

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις ἐξεύροίμ', ὅπως
ἔτι προσμάθω, μὴ χολὸς εἶναι τῷ σκέλῃ ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε δευρὶ, καὶ πρόσειχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄρῳ τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

*νῆ τὸν Ἑρακλῆα,**οὔμαί γε.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα νῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

*ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει**ὁ τραγωδοποιός.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος ὠγάθων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἄλλ' ἑτερός τις. οὐχ ἰώρας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπύγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἰώρας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δι', οὐ τοί γ', ὥστε καὶ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ' ἄλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως,
ἄλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὥς ἔξίρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρόντας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐφημος πᾶς ἔστω λείως,
στόμα συγκλείσας. ἐπιδημιῶ γὰρ
θάσος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν διαποσύνων μελοποιῶν.
ἔχίτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ·
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
γλαυκόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβάξ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα. τί λίγεις;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρομῶν
μὴ λυέσθων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μίλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πρᾶμὸς ἡμίτερος —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς.

κάμπτει δὲ νίης ἀψίδας ἱπῶν·

τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ, κἄντονομάζει,

καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,

καὶ χοανεύει —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ λαικάζει.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅς ἐτοιμος σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ

τοῦ καλλιποῦς, διὰ τοῦ θριγκοῦ

ξυγγογγυλίσας, καὶ ξυστήψας

τουτὶ τὸ πῶς χοανεῦσαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔπου νίος γ' ὦν ἦσθ' ὕβριστής, ὦ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἴα χαλρεῖν· σὺ δὲ

Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μηδὲν ἐκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.

καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χιμῶνος οὖν

ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥέδιον,

ἢ μὴ προῖη θύραισι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί οὖν ἐγὼ δρῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

περίμεν', ὥς ἐξίρχεται.

ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοῶ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πνθίσθαι βούλομαι,

τί τὸ πρῶγμα τοῦτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;

οὐ χρεῖν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἑμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προσπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖόν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῇδε θημίρᾳ κριθήσεται,

αἴτ' ἔστ' ἢ ζῶν, εἴτ' ἀπολώλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια

μίλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,

ἐπεὶ τρίτῃ 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μίση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ,

αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύασάν μοι,

κἄν Θεσμοφόροι μίλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τιῇ τέ δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅτι τὴν τραγωδῶν, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω,

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶν καὶ Δία, δίκαι' ἂν πάθοις.

ἀτὰρ τίς ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον

εἰς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δράσοντ'; εἴπ' ἔμοθ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐκκλησιάσονται ἐν ταῖς γυναιξί, ἧ' ἂν δέη,

λέξονθ' ὑπὲρ ἑμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμίτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὡγάθων ἐξίρχεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ πόσος ἔστιν οὗτος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀύκκυκλοῦμενος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω

ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθ' ἂν ᾖντα· Κυρήνην δ' ὄρω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα· μελεθεῖν αὐτὸν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὸν χθονίαις δεξιόμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἑλευθέρῳ
πατρίδι χορεύσασθαι βοᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λίγα νῦν.
εὐπίστως δὲ τοῦμιν
δαίμονας ἔχει σιβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄγε νυν ὀπλιζε, Μοῦσα,
χρυσίων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμωνντίδι γῆ.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε καλλίσταις ἁοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προσφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ.

τὰν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
σι κήραν αἰεῖσαι Ἄρ-
τεμιν ἀγροτέραν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπομαι κλήζουσα σιμὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῇ.

ΑΓΑΘΩΝ.

Λατῶ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυσμ' εὐρυθμα φρυγίων

διανεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ.

σίβομαι Λατῷ τ' ἀνασσάν,

κίθαριν τε ματίρ' ὕμνων,

ἄρσινι βοῶ δοκίμῳ·

τῇ φῶς ἴσσυτο δαιμονίοις ὀμμασιν

ἡμετίρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·

ὦν χάριν ἀνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμῇ.

χαῖρ', ἔλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὡς ἡδὺν τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,

καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωτισμένον,

καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἱμοῦ γ' ἀκρωμένον

ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.

καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἴ, κατ' Αἰσχύλον

ἐκ τῆς Ανκουργίας, ἔρυσθαι βούλομαι.

ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἢ στολή;

τίς ἢ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

μίλει κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;

τί λήκνθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.

τίς δαὲ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;

τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνῆρ τρέφει;

καὶ ποῦ πῖος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;

ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἴτα ποῦ τὰ τιτιθία;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους

ζητῶ σ' ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

ΑΓΛΘΩΝ.

ἦ πρόσβυ, πρόσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν φόγον

ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρισχόμην.

ἐγὼ δὲ τὴν ἰσθμῶν ἡμα γνώμη φορῶ.
 χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
 αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῇ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐκοῦν κλητέξεις, ὅταν φαίδραν ποιῇς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄνδρεῖα δ' ἂν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτρίμεθα,
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅταν Σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἔμελ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦ πισθὲν ἱστυκῶς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄλλως τ' ἄμουςόν ἴσσι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἄγρεῖον ὄντα καὶ θασύν. σέψαι δ', ὅτι
 Ἰβυκος ἱκεῖνος, κἄνακρέων ὁ Τηϊός,
 κἄλκαϊος, οὔτερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἐμειθοφόρουν τε, καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς.
 καὶ Φρύγιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκίχοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπίσχετο.
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αὐτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροὺς ὦν αἰσχροῶς ποιεῖ.
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ.
 ὁ δ' αὖ Θεόγνης ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γὰρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἱμαυτὸν ἰθεράπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
ὣν τηλεκούτος, ἥνίκ' ἡροδόμην ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δ', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδείσεως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὥνπερ οὐνικ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

λίγῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, δοτὶς ἐν βραχείᾳ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντίμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἐκείτης ἀφῆγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦ χρεῖαν ἔχων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μίλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμιρον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λίγω.

ΑΓΑΘΩΝ.

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἴστιν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ πᾶσ'. ἴάν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λύθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκεῖν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξιαις ἀξίως ἔμοῦ.

Μ 2

ΑΓΑΘΩΝ.

Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γινώσκομαι,
 ἔπειτα πολλὸς εἶμι, καὶ πῶγων' ἔχω·
 αὐτὸς δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
 γυναικόφρωνος, ἀπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

Εὐριπλῶδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἐστιν;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἰποβησάς ποτε;

ΧΑΙΡΕΙΣ ΟΡΩΝ ΦΩΣ· ΠΑΤΕΡΑ Δ' ΟΥ

ΧΑΙΡΕΙΝ ΔΟΚΕΙΣ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγωγε,

ΑΓΑΘΩΝ.

μή νυν ἑλπίσης τὸ σὸν κακὸν
 ἡμᾶς ὑφίξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν·
 ἀλλ' αὐτὸς, ὃ γε σὸν ἐστίν, οἰκείως φέρε,
 τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
 φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν σὺ γ', ὦ καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ,
 οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ἐστίν, ὃ τι δέδοικας ἰλθιῖν αὐτόσε;

ΑΓΑΘΩΝ.

κάκιον ἀπολοίμην ἂν, ἢ σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς;

ΑΓΛΑΘΩΝ.

ὅπως;

δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερίαια
κλείπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοὺ γε κλείπτειν· νῆ Δία βενεῖσθαι μὲν οὖν.
ἅτάρ ἡ πρόφασίς γε, νῆ Δί', εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΛΑΘΩΝ.

μὴ δόκει γε σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ τρισκανοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σπαντὸν προδοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτον μὲν μακρὰ

κλάειν κίλει· ἱμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ σπαντὸν ἐπιδίδως ἱμοί,

ἀπόδυσθι τοῦτ' ἐθιμάτιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ δὴ χαμαί.

ἅτάρ τί μέλλεις δοῦν μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποξυρεῖν ταδί·

τὰ κῦτω δ' ἀφρεύειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλὰ πρῶττ', εἴ σοι δοκεῖ.

ἢ μὴ διδόναι γ' ἑμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Διάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
χρησόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΑΘΩΝ.

αὐτὸς λάμβανε

ἐνταῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γενναῖος εἶ.

κάθειξ'· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κίραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἣν μὴ σιωπᾷς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀτταταλ, ἀττατταταλ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.

οὐ γάρ, μὰ τὴν Δῆμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὖν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει,
τὴν ἡμίκραϊραν τὴν εἰτέραν ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀλίγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

*μηδαιμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,**προδῶς με. χώρει δεῦρο.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα σαντόν, κἄν ἀκυπτε. ποῦ στρίφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῦ, μῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἷ μοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

*μὴ φροντίσης· ὥς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.**βούλει θεάσασθαι σαντόν;*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁρᾷς σεαυτόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ μὰ Δῦ', ἀλλὰ Κλεισθένην.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνίστασ', ἔν' ἀφρεύσω σε, κἄγκύψας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἷ μοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

*ἰνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.**ἐπικυπτε· τὴν κίρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔμοι μελήσει, νῆ Δία· πλήν γ' ὅτι κάομαι.

οἷ μοι τάλας. ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γέγονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε πρῶτον τῆς φλογός.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Θάρρει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκίτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.

αἰθὺς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ἔτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιστῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἰμῶξετ' ἄρ', εἰ τις τὸν ἔμὸν πρῶτον πλυναῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγᾶθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδούναι φθονεῖς,

ἀλλ' ἑμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τοῦτο
καὶ στρόφιον. οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὥς οὐκ ἔστι ἱριεῖς.

ΑΓΑΘΩΝ.

λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί οὖν λάβω;

ΑΓΑΘΩΝ.

τί; τὸν προκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἷ τὴν Ἀφροδίτην, ἥδ' ὧ γ' ὄζει ποσθίου.

ΑΓΑΘΩΝ.

σύζωσον ἀνύσας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αἶρε νῦν στρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔθι νῦν κατὰστειλόν με τὰ περὶ τῷ σκίλῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κακρὸν φάλου δεῖ καὶ μέτρας.

ΑΓΛΘΩΝ.

ἡδὲ μιν οὖν

κεφαλῇ περιθείτο, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δι' ἀλλὰ κἄπιτηδεῖα πάνν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤρ' ἀρμόσει μοι;

ΑΓΛΘΩΝ.

νῆ Δι' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τίρ' ἔγκυκλον.

ΑΓΛΘΩΝ.

τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑποδημάτων δεῖ.

ΑΓΛΘΩΝ.

τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἄρ' ἀρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.

ΑΓΛΘΩΝ.

σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ', ἔχεις γὰρ ὣν δίδει,

εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πειράσσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε τοῖνον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, ἦν γε μὴ
ὁμόσης ἐμοί —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί γράμμα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

συσσώσιν ἐμὲ

πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτη κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί μάλλον, ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μέμνησο τοῖνον ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
(ὕλολύξουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔκσπευδε ταχίως· ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

δεῦρο νῦν, ὦ Θραῦτι', ἔπου.

ὦ Θραῦτα, θάσσαι, καομένων τῶν λαμπάδων
 ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνίρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
 ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με
 ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο, καὶ πάλιν οἴκαδε.
 ὦ Θραῦτα, τὴν κίστην κάθειλε, κἄτ' ἔξιλε
 ἐὼ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θιαῖν.
 δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
 καὶ Περσείφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 θύειν ἔχουσαν· εἰ δέ μῃ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν.
 καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρὸς μοι τυχεῖν
 πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου κἄβελτέρου,
 καὶ πρὸς φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
 ποῦ, ποῦ καθίζωμαι 'ν καλῷ, τῶν ἡγήτορων
 ἔν' ἱξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦτι', ἐκποδῶν,
 δοῦλοις γὰρ σὺκ ἔξιστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΤΞ, ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΤ-
ΣΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΜΝΗΣΙ-
ΔΟΧΟΣ, ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΚΗΡΥΞ,

Εὐφημία"στω,

εὐφημία"στω.

εὐχεσθε ταῖν Θεσμοφόροις,
τῇ Ἀθήμῃτῃ καὶ τῇ Κόρῃ,
καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Κυλλιγενείᾳ,
καὶ τῇ Κουροτόφῳ, τῇ Γῇ,
καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,
ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν
κάλλιστα κῆριστα ποιῆσαι·
πολυωφελῶς μὲν πύλει τῇ Ἀθηναίων,
τυχερῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν τ' ἀγορεύουσαν
τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικῶν.

παῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τὰγαθὰ.
ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν· χαίρωμιν.

ΧΟΡΟΣ.

εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος
 λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 φανίντας ἐπιχαρῆναι.
 Ζεῦ μεγαλῶννυμε, Χρυσολύρα τε,
 Δῆλον ὅς ἔχεις ἱερὰν
 καὶ σὺ, παγκρατὺς κόρα,
 γλαυκῶπι, χρυσόλογχε,

πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθ' ἐδεῦρε.
 καὶ πολυώννυμε, Θηροφόνε παῖ,
 Λατοῦς χρυσώπιδος ἕνός·
 σύ τε, πόντις σεμνὲ Πόσειδον
 ἄλιμῆδον, προλιπὼν
 μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
 Νηρείος· ἐνάλιος τε κόρα,
 Νύμφαι τ' ὀρεῖπλαγκτοί.

χρυσία τε φόρμιγξ ἰχθήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
 ἡμετέραις· τελείως δ'
 ἐκκλησιάζομαιεν Ἀθηναίων
 εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡΥΞ.

εὐχασθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
 καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
 καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
 καὶ ταῖσι Δηλίσαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·
 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηρυκεύεται
 Εὐρεπίδῃ, Μήδοις τ', ἐπὶ βλάβῃ τινὶ

τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ, παιδίον
 ὑποβαλλομένης, κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινός,
 προαγωγὸς οὖς, ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν, ἢ ὅν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γράψας γυνή,
 ἢ καὶ δέχεται προδιδούσ' ἑταῖρα τὸν φίλον*
 καὶ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, τοῦ χοῦς,
 ἢ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολίσσθαι τοῦτον αὐτὸν κοίτην
 ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
 εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟΡΟΣ.

ἔννευχόμεθα τέλει μὲν
 πόλει, τέλει δὲ δήμῳ,
 τὰ δ' εὖγματα γενέσθαι*
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
 νικᾶν λεγούσαις* ὀπόσαι δ'
 ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
 σί τε τοὺς ὅρκους
 τοὺς νομιζομένους,
 κερδῶν ἔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 τὰ πόλ' ὀητά τε τοῖσιν ἱ-
 χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,

ἢ Μήδους ἰπάγουσι τῆς
 χώρας ἐπὶ βλάβῃ,
 ἄσεβουσιν, ἀδικοῦσιν τε τὴν
 πόλιν. ἀλλ', ὦ παγκρατὺς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσῃς, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
 καίπερ γυναιξὶν οὖσαις.

ΚΗΡΥΞ.

ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν Τιμόκλει' ἱππεστάτῃ·
 Λύσιλλ' ἱγραμμάτευν· εἴπε Σωστράτῃ·
 ἱκαλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μίση
 τῶν Θεσμοφορίων, ἥ μάλισθ' ἡμῖν σχολή·
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐρεπίδου,
 ὃς τε χρὴ παθεῖν ἐκείνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

περίθου νῦν τῶνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν.
 αἶγα, αἰώπα, πρόσσιχε τὸν νοῦν· χρεῖμπεται γὰρ
 ἡδῃ,

ὅπερ ποιεῖς· οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λείπειν.

ΓΥΝΗ Α.

φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τῷ θεῷ,
 λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρύνω φίρῳ τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον,
 προπηλακιζομένας ὀρώσ' ὑμᾶς ὑπὸ
 Εὐρεπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,

καὶ πολλὰ καὶ παντὶ ἄκουούσας κακὰ.
 τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
 εἰσὶν θεαταί, καὶ τραγωδοί, καὶ χοροί,
 τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρειαστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ἔγεις, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν*
 ὥς εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἐκρίων
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθείως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦδ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', εἴαν γέ τις πλῆκῃ
 γυνὴ στίφανον, ἱρᾶν δοκεῖ· καὶ ἐκβάλλῃ
 σκαυός τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἄνῃρ ἱρωτᾶ, τὸ κατὰγεν ἢ χύτρα;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Τῶι ΚΟΡΙΝΘΙῶι ΞΕΝῶι.
 κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ἄδελφὸς λέγει,
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἰν* γυνὴ τις ὑποβαλίσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων; οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μέρακας
 ἦγοντο, διαβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδέ*
 ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΑΡ ΓΕΡΟΝΤΙ ΝΥΜΦΙΩι
 ΓΥΝΗ.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνύτιων

σφραγίδας ἰμβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς,
 τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσίτι Μολοτικοὺς
 τρέφουσι, μορμολύκκια τοῖς μοιχαῖς, κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'. ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ,
 αὐταῖσι ταμιεῖον προαιρούσαις λαβεῖν,
 ἄλφειτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτε
 ἴξεσθιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοθηρίστατα,
 Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
 ποιησάμεναισι δακτύλιον τριωβόλου·
 νῦν δ' οὔτε αὐτοὺς ῥ' ἰκότεριφ Εὐριπίδης
 εἰδίδαξε θριπῆδεσθ' ἔχειν σφραγίδα
 ἔξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτω δοκαῖ
 ἐλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγίπως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τω τέχνῃ,
 ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λίγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματίως συγγράψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπῶποτε ταύτης

ἤκουσα πολυπλοκώτερας

γυναικός, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λίγει δίκαια· πάσας δ' εἰδίας

ἔξήτασιν· πάντα δ' ἰβάστασιν φρενί,

πυκνῶς τε ποικίλους λόγους

ἀνσῶρεν εὖ διεζητημένους,

ὅστ' ἂν, εἰ λίγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆης ὁ Καρκίνευ,

δοκεῖν ἂν αὐτόν,

ὥς ἐγῶμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

ὀλέγων ἐνεκα καυτὴ παρήλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πίπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἔμοι γὰρ ἄνῃρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρεα πέντε καταλιπών· ἃ γὰρ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἐβοσκον ἐν ταῖς μυζήναις.
τίως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάπως, ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδαῖς ποιῶν,
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖν.
νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα.
ἄγρια γὰρ ἡμῶς, ὦ γυναῖκες, ὄρεα κακὰ,
αἵτ' ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσι
πλεῖσαι στεφάνους συνθηματίας εἰκοσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτερον αὖτε λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον, ἀναπέφηναν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
καὶ πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὑβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δέκην.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.
τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὕψιθ' ἐμίσθαι σφόδρα

Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,
 οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζειν τὴν χολήν.
 καὶ τὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μείνομαι.
 θμως δ' ἐν ἀλλήλῃαισι χρεὶ δοῦναι λόγον.
 αὐταὶ γὰρ ἴσμεν, κοῦδεμὶ' ἐκφορὰ λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα,
 βαρύνει τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 κακὰ ξυνειδώς εἴπε δρώσας μυρία;
 ἔγω γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λίγω,
 ξύνοιδ' ἔμαυτὴ πολλὰ δαίειν· ἐκείνο δ' οὖν
 δεινότητον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
 ὃ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῖπεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
 ὥσπερ με διακόμευσεν οὔσαν ἐπείτιν.
 οὕτως πόθ' μου κτυεῖν ἑλθὼν τὴν θύραν·
 κῆτ' εἰθὺς ἔγνων· εἴτα καταβαίνω λάθρα.
 ὃ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Ποῦ σὺ καταβαίνεις; — Ὅποι;
 στερόφος μ' ἔχει τὴν γαστήρ', ὧ νερ, κῶδύνῃ·
 εἰς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — Βάδιζε νυν.
 κῆθ' ὃ μὲν ἔτριβεν κιθάρῃδας, ἄνηθον, σφάκον·
 ἔγω δὲ καταγίασα τοῦ στεροφίως ὕδωρ,
 ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἴτ' ἠρειδόμην
 παρὰ τὸν Ἀγνυῖά, κῆβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
 ταῦτ' οὐδαμῶποτ' εἴφ', ὀρῶτ', Εὐριπίδης·
 οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρειοκόμων
 σποδοῦμεθ', ἦν μὴ ᾗωμεν εἰςρον, οὐ λίγει·
 οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ ληκώμεθα
 τὴν νύκθ', ἰώθεν σκόροδα διαμασώμεθα,

ἔν' αὐτοῦς εἰσιὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνῆρ
 μηδὲν κακὸν ὄρῳν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄρῳς,
 οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ θ' αἰδοῖτο λαιδορεῖ,
 ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
 ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τάνδρ' τοῦγκυκλον
 ὑπ' αὐγὰς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
 τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐδ' εἴρηκέ πω.
 ἐτέραν δ' ἐγὼ δ', ἥ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
 δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίαιτο παιδίον·
 ὃ δ' ἀνὴρ περιήρχετ', ὡκυτόκει' ὠνούμενος·
 τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῃ τὸ παιδίον,
 ἵνα μὴ βοῶν, κηρίῳ βεβυσμένον·
 εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φίρουσ', εὐθὺς βοᾷ·
 Ἄπελθ', ἔπελθ', ἥδη γὰρ, ὦ νερ, μοι δοκῶ
 τίξειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἰλάκτισε.
 χῶ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξίσπασεν
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
 εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἥ φερειν τὸ παιδίον,
 θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει·
 Αἶων, λίων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν·
 τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
 τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν, ὥσπερ κύτταρον.
 ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 ἡμῖς γε. κἄτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
 οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον, ἢ δεδρῦκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν,
 ἔπόθεν εὐρέθη τὸ χρεῖμα,

χ' ἤ τις ἐξέθρεψε χώρα
 τήνδε τὴν θρησκείαν οὕτω.
 τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανούργον
 κατὰ τὸ φανερόν ὧδ' ἀναιδώς.
 οὐκ ἄν φόβην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἅπαν γίνονται ἄν ἤδη.
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 παντί που χρῆ, μὴ δάκη ῥήτωρ, ἀθροεῖν.
 ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
 οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἅρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε.
 ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ'
 ἄλλο,

ταύτην ἔωσαι τὴν φθορὸν τοιαῦτα περιυβρίξειν
 ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἴσταιν — εἰ δὲ μὴ,
 ἡμεῖς,

πύται τε καὶ τὰ δουλάρια, τίφραν ποθὲν λαβοῦ-
 σαι,

ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 γυνὴ γυναῖκας οὕσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ, οὔσης
 παρθένης, κἄξον λέγειν, ἥσαι πάρεσμεν ἀσταί,
 εἴτ' εἴπον ἀ' γέγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
 ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἦτις μόνη τέλεικας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμῶς πολλὰ κακὰ δι-
δρακεν,

ἐπίτηδες εἰρίσκει λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγίνετο, Μελανίπκας ποιδῶν, Φαίδρας τε· Πηνελό-
πην δὲ

οὐ πώποτ' ἐποίησεν, ὅτε γυνὴ σῶφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ γάρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξα-
πάσας.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οὗ ἐῖρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμῶς ἀπάσας αὐτὴς αὖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ', ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον εἶπω;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐκ ἐτ' ἂν ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδεις ἐξέχεις ἅπαντα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μυριστὴν μοῖραν, ὣν ποιού-
μεν.

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὄρθς, ὥς στελεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα συμφωνίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Γ.

ἐπιτρεβίης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὥς τ' αὖ τὰ κρε' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροπoῖς
διδούσαι,

ἴπαικα τὴν γαλῆν φαρμέν —

ΓΥΝΗ Γ.

τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὥς τὸν ἄνδρα τῷ πελίκῃ γυνὴ κατεσπόδῃσεν,

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὥς φαρμάκοις ἐτίξα τὸν ἄνδρ'

ἔμηνεν,

οὐδ' ὥς ὑπὸ τῇ πυλῶν κατώρυσξέν ποτ' —

ΓΥΝΗ Γ.

ἐξόλοιο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Γ.

ταυτὲ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὥς σὺ, τῆς δοῦλης τικούσης ἄρξεν', εἴτα σαυτῇ

τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας

αὐτῇ.

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ τοι, μὰ τὸ θεῶν, σὺ καταπρόξει λέγουσα ταυτί

ἄλλ' ἐκποιῶ σοι τὰς ποκάδας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὔποτε μὰ Δία σὺ γ' ἄψει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΓΥΝΗ Γ.

λαβὲ δοιμάτιον, Φιλίστη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρόσθεε μόνον, κἄγώ σε, νῆ τὴν Ἀρτεμιν —

ΓΥΝΗ Γ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δράσεις;

τὸν σησάμου'νθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτόν σε χεῖρ' αὖ
ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πανόσπασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἰσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι
σιγᾶθ', ἐν' αὐτῆς κοσμίως πεθώμεθ' ἕττα λίξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίλοι γυναῖκες, ξυργαγεῖς τοῦ 'μοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνώθεις.
γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀέ.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἤκω φράσω τούτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε, καὶ τηρῆτε, μὴ τι προσπίση
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἴσθιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἵως ἂν οὕτως τὰς γνώθους ψιλὰς ἔχης.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνας γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἐν' ἕττα βουλευοίσθε καὶ μέλλοιτε δράειν,
ἐκείνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς λείληθεν ἐν γυναιξίν ὢν ἀνὴρ;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἄφηνσεν αὐτὸν κἀπίτιλλ' Εὐριπίδης,
καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναικ' ἐσκεύασε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

παίθειςθαι τοῦτω ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἡλίδιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἶομαι ᾿γωγ', ὃ πολυτιμίῳ θιῶ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ πεπύσμεν ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότεων.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὃ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν, ὅπου
λείληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξενε' αὐτὸν, ὥς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχης, ὃ πρόξενε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίρ' ἴδω· τίς ἢ πρώτη σύ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖ τις τρέφεται;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ζητηταί γὰρ ἱστί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗΛ.

ἴμ', ἦτις, ἦρου;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ναί.

ΓΥΝΗ Δ.

Κλεωνύμου γυνή.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γινώσκεθ' ὅμεις, ἦτις ἴσθ' ἢδ' ἡ γυνή·

ΧΟΡΟΣ.

γινώσκουμεν δ' ἡτ'· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρεα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

ΓΥΝΗ Δ.

τίτθῃ, νῆ Δ', ἑμή.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διοίχομαι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

αὕτη σὺ, ποῦ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ, τί τὸ κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔισαν οὐρῆσαί μ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀναίσχυντός τις εἴ.

σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὧ' νερ, σὺ γινώσκουμεν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ Δ', ὧ' μέλε.

στραγγουριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί καρδαμύλεις; οὐ βαδίζει δεῦρ' ὡς ἐμέ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δὴ τὰ μ' ἔλκεις ἀσθενούσας;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

εἴπ' ἐμοί,

τίς ἴσται ἀνὴρ σοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;

τὸν δεῖνα γινώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τὸν δεῖνα; ποῖον; ἴσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.]

τὸν δεῖνα, τὸν τοῦ δεῖνα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖν μοι δοκαῖς.

ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ Δία,

ὅσ' ἔτη γε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ τίς σοῦ ἔστι συσκηνήτρια;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οὐ μοι τάλας!

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐδὲν λίγεις.

ΤΥΝΗ Ε.

ἄπειθ'. ἐγὼ γὰρ βασανίω ταύτην καλῶς

ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσσι· σὺ δ' ἀπόστηθι μοι,

ἵνα μὴ ὑπακούσης ὧν ἀνὴρ. σὺ δ' εἴπ' ἐμοί,

ᾧ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

φίρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί πρῶτον; ἐπίνομαν.

ΓΥΝΗ Ε.

τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

προὔπνομαν.

ΓΥΝΗ Ε.

ταυτὲ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τὸ τρίτον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐκάφιον ἔλνυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἄμις.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λίγεις. δεῦρ' ἔλθε, δεῦρ', ὦ Κλείσθενης·
ᾧδ' ἴστίη ἀνὴρ, δὴν λίγεις.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί οὖν ποιῶ;

ΓΥΝΗ Ε.

ἀποδύσον ἀντόν· οὐδὲν ὕγις γὰρ λίγεις.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κᾶπειτ' ἀποδύσιν' ἐννία παίδων μητέρα;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ ναίονχυντε σύ.

ΓΥΝΗ Ε.

ὥς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·

καὶ, νῆ Δία, τιτθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

στεριφῇ γὰρ εἶμι, κοῦκ ἐκύνῃσα πώποτε,

ΓΥΝΗ Ε.

νῦν; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννία.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀνίστασ' ὀρθός. ποῦ τὸ πῖος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥΝΗ Ε.

τοῦδ', ἰδοῦ, ἔκυψε, καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΓΥΝΗ Ε.

αὐθις εἰς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ ἔν γε ταυθί.

ΓΥΝΗ Ε.

ἀλλὰ δεῦρ' ἤκει πάλιν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'; ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πῖος δώλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Ε.

ὁ μισρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἰλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδόμων ἰγῶ,

εἰς οὗ' ἱμαντὸν εἰσικύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄγε δὴ, τί δρῶμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τουτονὶ φυλάττετε

καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχῆσεται·

ἰγῶ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνευσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἄφα-

μένας χρῆ

ξυζωσάμενας τ' εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων

ἀποδύσας,

ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ πε-
ριθρέξαι
τὴν πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνάς, καὶ τὰς διό-
δους δεαθρήσαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἔξορμαῖν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἴσται μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χρὴ ὥς τάχιστ' ἤδη κύ-
κλω.

εἶα νῦν ἔχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λήληθεν ὢν.

πανταχῇ διάριπον ὄμμα,
καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τοῦτω

τοῖς ἄλλοις ἔπασιν ἔσται

παρῶδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων,

ἀθέτων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερώς,

δείξει τ' ἤδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,

δικαίως τ' ἐφίποντας

δοῖα, καὶ νόμιμα μηδόμενους,

ποιεῖν ὅ τε καλῶς ἔχει.

κἔν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·

αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,

μανίαις φλέγων,

λύσση παράκοπος,
 αἶ τι δρῶν, πᾶσιν ἐμφανὲς ὄρῃν
 ἴσταιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
 ὅτι τὰ παράνομα, τὰ τ' ἀνόσια, θεὸς
 ἀποτίνεται,
 παρσυχρῆμά τι τίνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
 οἶχ' ὀρώμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέιν' ἰγκαθήμινον.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἄ, ἄ.

ποῖ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;
 τάλαιν' ἰγῶ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
 ἔξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κίκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
 ἦν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων
 πληγὴν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίκας φλίβας,
 καθαιματώσει βωμόν.

ΓΤΝΗ Ζ.

ὦ τάλαιν' ἰγῶ.

γυναῖκες, οὐκ ἀρῆξαιτ'; οὐ πολλὴν βοήν
 στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τοῦ μόνου
 τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡΟΣ.

ἴα, ἴα.

ὦ πότνια Μοῖραι, τί δὲ δέχομαι
 πτοχμὸν αὐτῆρας.

ὥς ἅπαν γάρ ἐστι πόλμης ἔργα κῆναισχυντίας.

οἶον αὖ δίδρακεν ἔργον, οἶον αὖ, φίλαι, τόδε!
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἶον ὑμῶν ἱξαράξω τῇ ἄγαν αὐθαδέαν.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἴσθι, καὶ περραιτέρω;
ΓΥΝΗΖ.

δεινὰ δ' ἦθ' ὅτι γ' οἴχεται μου ἑξαράσας τὸ παιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὁδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κοῦπω μέντοι γὰρ πέπυνμαι.

ΓΥΝΗΖ.

ἄλλ' οὐθ' ἤξεις ὅθεν ἤκεις,
φαίλως τ' ἀποδράς, οὐ λίξεις;
οἶον δράσας δίδυς ἔργον.

λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἁθανάτων ἴλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μάτην λαλεῖται· τὴν δ' ἰγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' οὐ, μὰ τῷ θεῷ, τάχ' οὐ

χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,

λόγους τε λίξεις ἀνοσίους.

ἁθείους ἔργοις γὰρ ἄντα-

μειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.

τάχα δὲ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον
ἐπίχει τις τύχη.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφύρειν τε τῶν
ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον
τάχος.

ἔωμιν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία·
κῆγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τέμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθε ταχίως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὲ τί ἐστιν; ἄσχος ἐγίνεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλείως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμώταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταιται,
κῆκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν·
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκεναρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.

ΓΥΝΗ Ζ.

παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδί.
τουτὲ τεκεῖν φῆς;

ΓΥΝΗ Ζ.

καὶ δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ

ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤνεγκας σύ;

ΓΥΝΗ Ζ.

νῆ πῶν Ἰσχυρίων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τρεικότυλον; ἢ πῶς; εἴπ' ἐμοί.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί μ' εἰργάσω;

ἀπέδυσας, ὧ ναισχυντε, μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τυννοῦτο;

ΓΥΝΗ Ζ.

μικρόν, νῆ Δία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἔτη δὲ γίγονε; τρεῖς χοῦς, ἢ τέτταρας;

ΓΥΝΗ Ζ.

σχεδὸν τσσαῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐμπρήσαμεν τοίνυν σε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πάνυ γ' ἐμπέμπρατε·

αὕτη δ' ἀποσφαγίσσεται μάλ' αὐτίκα.

ΓΥΝΗ Ζ.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'. ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χεῖρες ποιεῖ
ὑπὲρ γε τούτου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρότεκνός τις εἰ φύσει.

ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἢδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

οἶμοι τέκνον. δός μοι τὸ σφαγέϊον, Μανία,
 ἔν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦ 'μοῦ λείβω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὑπὶχ' αὐτὸ, χαριεῖμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

κακῶς ἀπόλοι'. ὥς φθονεῖς εἴ καὶ δυσμενής.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτ' ἐν δόγματι τῆς ἱερείας γίνεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί τῆς ἱερείας γίνεται;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτ' λαβέ.

ΓΥΝΗ Η.

ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;

τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδὰ σου ἔξηρῆσατο;

ΓΥΝΗ Ζ.

ὁ πανούργος οὗτος. ἀλλ', ἐπειδὴ περ πάρε,

φύλαξον αὐτόν, ἵνα, λαβοῦσα Κλεισθένη,

τοῖσιν Πρυτάνευσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος, φράσω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;

τίς πείρα, τίς ἐπίνοα; ὁ μὲν γὰρ αὐτίος,

κῆρ' ἰσχυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα,

οὐ φαίνεται οὐπὼ. φέρε, τίν' ἂν, τίν' ἄγγελον

πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὥς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας

ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεσι μοι πλάται.

πόθιν οὖν γίνονται ἂν ἀθλίω πλάται; πόθιν;

Ο *

τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τ' ἀγάλλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
 γράφων διαῤῥήπτουμι; βέλτιον πολύ.

ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἄκεῖν' ἦν ξύλον,

ὧ χεῖρες ἱμαί,

ἐγχειρεῖν χερὶ ἔργῳ πορίμῳ.

ἄγε δὴ πινάκων ξυστῶν δίλτοι,

δίξασθε σμύλης ὀλκοῦς,

κῆρυκας ἱμῶν μόχθων. (οἶμοι·

τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,

χωρεῖ, χωρεῖ ποίαν αὐλάκα·)

βάσκειτ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοῦς,

κείνη, ταύτη· ταχέως χερὶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λίσσωμεν παραβᾶσαι.
 καὶ τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πολλ'

ἀγορεύει,

ὥς πᾶν ἱσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἄξ' ἡμῶν ἐστὶν

ἅπαντα,

ἔριδες, νείκη, στάσεις, ἀργαλῆα λύπη, πόλεμος. φέ-
 ρε δὴ νῦν,

εἰ κακὸν ἱσμὲν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς
 κακὸν ἱσμὲν;

κἄπαγορεύετε μῆτ' ἐξελεσθῆν, μῆτ' ἐγκύψασαν
 ἁλῶναι;

ἀλλ' οὕτως πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυ-
 λάττειν;

κἄν ἐξελεσθῇ τὸ γύναιόν ποι, κἄθ' εὖρητ' αὐτὸ θύ-
 ραισιν,

μανίας μάλισθ'· οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν,
 εἴπερ ἀληθῶς
 ἔνδοθεν εὗρετε φροῦδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατε-
 λαμβάνει' ἔνδον.
 κῆν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτριῶν παίζουσαι καὶ
 κοπιῶσαι,
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τῆς κλένας
 περινοστιῶν.
 κᾶν ἐκ θυρίδος παρακύνπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν
 τεθειᾶσθαι·
 κῆν αἰσχυνθεῖς' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ
 αἰθεὶς παρακύνψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς
 ἐπιδήλως
 ἑμῶν ἱσμεν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν
 ἰδῆσθαι.
 βάσανον δῶμεν, πότιροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ
 φαμὲν ἑμᾶς·
 ἡμεῖς δ' ἡμᾶς· σκεψώμεθα δὴ, κᾶν τιτιθῶμεν
 πρὸς ἕκαστον,
 παραβύλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἕκαστον.
 Νανσιμάχης μὲν ἦτιων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ
 τᾶργα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλιοφῶν χείρων πάντως δήπου Σα-
 λαβακχοῦς.
 πρὸς Μειστομάχην δὲ χρόνον πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
 τὴν Διαραθῶνι,

καὶ Στρατονίκην, ὅμων οὐδαὶς οὐδ' ἐγγειρεῖ πολε-
μίζειν.

ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέφυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν
ἑμείνων,

παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτο
γε φήσεις.

οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εἰχόμεθα
εἶναι.

οὐδ' ἂν κλίψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

εἰς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
ὑφέληται,

φορμὸν πυρῶν τάνδρὸς κλίψασ', αὐθήμερον αὖτ'
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων

ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας·

καὶ πρὸς τοῦτοις γάστριδας ἡμῶν

ὄντας μῦλλον, καὶ λωποδύτας,

καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς.

καὶ μὲν δῆπον καὶ τὰ πατρῷά γε

χείρους ἡμῶν εἶσιν σώζειν.

ἡμῖν μὲν γὰρ τῶν ἔτι καὶ νῦν

πάντων, ὃ κατῶν, οὐ καλῶθίλακος,

τὸ σκιάδειον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις

ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λογῇ·

πολλοῖς δ' ἐτίμεις ἀπὸ τῶν ὤμων

ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρῃται τὸ σκιάδιον.

πολλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφύστατον.

χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,

ταξίαρχον, ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προσδράν τ' αὐτῇ δίδουσθαι Σιτηνίοισι καὶ Σιέροις,
ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἰορταῖς, αἶαν ἡμεῖς ἦγ' μιν·
εἰ δὲ δευλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὁσίτην αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητίρ' ἡμφισμένην
λευκὰ, καὶ κόμας καθεῖσαν, πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, εἰ δανείσειν τινι,
καὶ τόκον πράττειτο, δίδόναι μηδὲν ἀνθρώπων
τόκον,

ἄλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδὲ
ΛΑΪΑ ΓΥΝ ΕΙ ΤΟΚΟΥ, ΤΕΚΟΥΣΑ ΤΟΙ-
ΟΥΤΟΝ ΤΟΚΟΝ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ Η, ΕΥΡΙΠΙ-
ΔΗΣ, ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δ' ἔτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἴσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δ' ἔτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγείμην δράματι;
ἐγὼ δ' αὖ τὴν κακὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Η.

τί αὖ οὐ κυκανῆς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὕψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτανέων τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

„Νέετον μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
„ὅς ἀντὶ δίας ψεκᾶδος Αἰγύπτου πίδαον
„λευκῆς νοτίξει μελανοσσημαῖον λεῶν.

ΓΥΝΗ Η.

πανοῦργος εἶ, ἢ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„Ῥοαὶ δὲ γῇ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος,
„Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

ΓΥΝΗ Η.

σοί γ', ὦ ἑταίρε,

πατήρ ἰκεῖνός ἐστι; Φρυγῶνδας μὲν οὖν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„Ἐλίνη δ' ἐκλήθην.

ΓΥΝΗ Η.

αἰθεὶς αὖ γίγναι γυνή.

πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίαιως δίκην;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ψυχὰς δὲ πολλὰς δέ' ἱμ' ἐπὶ Σκαμανδρείαις

ῥοαῖσιν ἴθανον.

ΓΥΝΗ Η.

ὦφελος δὲ καὶ σύ γε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἶμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις

„οὐμὸς Μενέλαος οὐδέπω προσίχεται.

„τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρία;

„ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν,

„μὴ ψεύσων, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

„κίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,

„ὅστις ξένους δέξαιτο, ποντίῳ σάλῳ

„κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„Πρωτίως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ποῦ Πρωτίως;

ΓΥΝΗ Η.

ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται, νῆ τῷ θεῷ,

ἐπὶ τίθνηκε Πρωτίας ἔτη δέκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ποῖαν δὲ χώραν εἰσικέλισαμεν σκάφει;
ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὦ δύστηνος, οὐ πεπλώκαμεν.

ΓΥΝΗ Η.

παῖθαι τι, ὦ μήτε, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἔνδον ἔστ', ἢ ἕώπιος;

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιῆς ἔτ', ὦ ξένη,
ὅστις γ' ἀκούσας, ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ' ἰρωτῆς, ἔνδον ἔστ', ἢ ἕώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„αἶ, αἶ· τέθνηκε. ποῦ δ' ἐντυμβεύθη τάφῳ;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ Η.

κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἄξολεῖ γέ τοι,
οὗτις γε τολμᾶς σῆμα τὴν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας;

„γράφει καλυπτὸς, ὦ ξένη;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„βιάζομαι

„γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίζαι λίχος.

ΓΥΝΗ Η.

τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατῆς αὖ τὴν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένη,

ὥς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσαίου.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„βᾶῦξε, τοῦ μὲν σῶμα βάλλονσα φόγῃ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ξένη, τίς ἢ γραῦς, ἡ κακοῦ ῥεθοῦσά σε;
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„αὐτὴ Θεονόη Πρωτίως —
ΓΥΝΗ Η.

μὰ τῷ θεῷ.

ἰμὲ Κριτύλλα γ' Ἀντιθίου Γαργητιόθεν
σὺ δ' εἰ πανούργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ὅποσα τοι βούλει, λέγε.

„σὺ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτὶ,
προδοῦσα Μενέλιον τὸν ἱμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„γόναι, τί εἶπας; στρίψον ὀντανγείς κόρας.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„αἰσχύνομαι σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„πουτὲ τί ἐστίν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

„ὦ θεοί, τίς ὑπὲρ εἰσορῶ; τίς εἰ, γόναι;
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„σὺ δ' εἰ τίς; ἀδύτως γὰρ σὲ κῶμ' ἔχει λόγος.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„Ἕλληνες εἰ τίς, ἡ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„Ἕλληνες. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θίλω μαθεῖν.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστα' εἶδον, γόναι.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ἐγὼ δὲ Πηνελόπεια σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυνατυχέστατον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,

„λαβέ με, λαβέ με, πόσι·

„περίβαλλε δὲ χέρας.

„ῥέρε, σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγ'
με

„λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Η.

κλαύσεν ἄρα, νῆ τῷ Θεῷ,

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,

„τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥΝΗ Η.

οἶ μ', ὥς πανοῦργος καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς,

καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάσαι

ἔγρυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.

προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, καὶ τοῖς ὅτλης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἐπὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὲν' ἵσυχος.

οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέ ποτ', ἦν περ ἐμπνέω,

ἦν μὴ προλίπωσ' αἰ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥΝΗ Η.

αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ἔδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, δὴν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
 οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν, εἰσάγων,
 ὦ τοξότ', ἐν τῇ στανίδι, κῆπειτ' ἐνθαδὲ
 στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων,
 παῖ, ἣν προσή τις.

ΓΥΝΗ Η.

νῆ δέ', ὡς νῦν δῆτ' ἀνῆρ
 ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἰστιορῥάφος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ Πρύτασι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
 κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδώ,
 χάρισαι βραχὺ τέ μοι, καίπερ ἀποθανομένῳ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 κίλευε πρὸς τῇ στανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
 ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μέτραις γίρων ἀνῆρ
 γέλωτα παρίχω τοῖς κόραξιν ἰστιῶν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὢν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἱαπαπαταῖς· ὦ κροκῶθ', οἷ' εἰργασαί·
 κούκ ἔστιν ἔτι' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖ-
 σι γυναιξίν,

ὅταν ὄργια σιμνά θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνίσχονται
ἔπερ καὶ

Παύσων αἰβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χώρει

κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὲ σύναπτε χεῖρα, ὅυθ' μὲν χορείας
ἔπαγε πᾶσα' βαῖνε καρπαλίμοις ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δέ, πανταχῇ

κυκλοῦσαν ὄμμα, χορῇ χοροῦ κατάστασιν.

ἄμα δὲ καὶ

γένος Ὀλυμπίων θεῶν

μίλπει, καὶ γίγμιρε φωνῇ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἱρεῖν

ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὔσαν ἄνδρας,

οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆ,

ὥσπερ ἔργον αὐτὸ καινὸν,

πρῶτον ἐγκύκλου χορείας εὐφυῆ στήσαι βύαιν.

πρόβαινε ποσὶν, τὸν Εὐλήραν

μίλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον

Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνὴν.

χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε, ὅπαζε δὲ νίκην.

Ἦσαν τε τὴν τελείαν

μίλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,

ἥ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἱμπαίξει τε, καὶ
 κληῖδας γάμου φυλάττει.
 Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
 καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
 ἐπιγυλάσαι προθύμως
 ταῖς ἡμετέραις χαρίντα χορείαις.
 Ἴξαιρε δὴ προθύμως
 διπλῆν χερσὶν χορείαν.
 παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷά περ νόμος·
 νηστεύωμεν δὲ πάντως·
 ἄλλ' εἴν' ἐν' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθυμ' ποδὶ,
 τόρενε πᾶσαν ᾧδὴν·
 ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
 σὺ, κισσοφόρε Βάκχειε δίσποτ', ἐγὼ δὲ κώμοις
 σὲ φιλοχόροισι μίλπω
 Εὐῖον, ὦ Διόνυσσε,
 Βρόμιε, καὶ Σεμίλῃας παῖ,
 χοροῖς τιρπόμενος, κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν,
 ἱερατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὐῖον, Εὐῖον, εὐοῖ ἀναχορεύων.
 ἄμφι δὲ σοὶ κτυπεῖται
 Κιθαρώνιος Ἥχῳ,
 μιλάμεν ὑλλὰ τ' ὄρη δάσκια, καὶ νῆπαι
 πετρώδεις βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλκε θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙ-
ΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτίαν.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ τοξοῦθ', ἐκείνῳ σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μή μ' ἐκίτευσέ σὺ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

χάλασον τὸν ἥλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλὰ ταῦτα δρῶς ἐγώ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἷ μοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σὺ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἴτε μᾶλλον, ἂν βουλήης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀταταί, ἀτατταταί'

κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σῖγα, κακοδαίμων γέρον.

πίρ' ἐγὼ ξυνίγκω πορμὸς, ἵνα πνύξῃ σοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταυτὲ τὰ βέλτιστ' ἀπολήλυκ' Εὐριπίδου,
 ἴα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἱλίδες.
 ἄνῃρ ἴσκειν οὐ προδῶσειν· ἀλλ' ἔμοι
 σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεύς ἐκδραμῶν,
 ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δ' ἔμοι
 τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἔστιν γ', ὅτε
 ἤξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

φίλοι παρθῖνοι, φίλοι,
 πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ
 τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύοις, ὦ

προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις,
 κατάνευσον, ἔασον ὡς
 τὴν γυναῖκά μ' ἤλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἄνοικτος, ὅς μ' ἔδρασε, τὸν
 πολυπονώτατον βροτῶν.
 μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
 σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
 ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 πάσαι ἐφίστηκ', ὁλοδὸν,
 ἄφελον κριμάσας κόραξι
 δεῖπνον· ὄρεῖς; οὐ χοροῖσιν,
 οὐδ' ὕψ' ἡλίκων νεανίδων,
 ψήφων κημὸν ἔσθηκ' ἔχουσ'.

ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπελεγμένη,

κῆται βορὰ τῷ Γλαυκῆτι πρόκειμαι.

γαμηλῶ μὲν οὐ ξύν

παιῶνι, δεσμῶ δέ,

γοῦσθ' ἐμ', ὦ γυναῖκες, ὥς

μίλ' αὖ μὲν πίπονθα, μέλ' αὖ,

ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,

* * * * *

ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἂν

ἄνομα πάσσα φῶτα λιτομένην,

πολυθάκρυτον λῖδα γόνυ φλέγουσαν,

αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,

ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,

ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσε·

ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψε

λερὸν, ἐνθα γυναῖκες.

ὦ μοι μοῖρας ἄτεργε δαίμων·

ὦ κατάρατος ἐγὼ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐποικτερεῖ

πάντος ἀμείαυτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;

αἶθ' ἐμὲ πυρφόρος αἰθέρης ἀστήρ

τὸν δύσμορον ἐξολίσσειεν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν

ἵστιν ἐμὸν φίλον, ὥς ἐκρεμάσθην,

λαιμότμητ' ἄχρη δαιμονῶν, αἰόλη

νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἡχώ.

„χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφεία,

„ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολίσσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

„σὺ δ' αἶ τίς, ἦ τις τοῦμόν ᾧ κτεῖρας πάσος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„*Ἢχῶ, λόγων ἀντιφθόος ἐπικοκκύστρια,*
 „*Ἢπερ πίρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ*
 „*Εὐριπίδῃ καὶ τῇ ξυνηγωνιζόμενῃ.*
 „*ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τούσαῦτα χρή ποιεῖν,*
 „*κλάειν ἱλεινῶς.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„*σὲ δ' ἐπικλάειν ἔσπερον.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„*ἔμοι μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„*ὦ Νῦξ ἱερὰ,*
 „*ὥς μακρὸν ἐππευμα διώκεις,*
 „*ἄσπεροιδία νῶτα διφρυγέουσ'*
 „*αἰθέρος ἱερᾶς,*
 „*τοῦ σιμνοτάτου δέ' Ὀλύμπου.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„*δε' Ὀλύμπου.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„*τί ποτ' Ἀνδρομίδα περίαλλα κακῶν*
 „*μέρος ἐξέλαχον;*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„*μέρος ἐξέλαχον;*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„*θανάτου τλήμων.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„*θανάτου τλήμων.*

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„*ἄπολεῖς μ', ὦ γράυ, στωμυλλομένη.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,στωμυλλομένη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,νή Δέ', ὀχληρά γ' εἰσήρῃκας

,,λίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,λίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,ὦ γὰρ', ἕασόν με μονωδῆσαι,

,,καὶ χαρεῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,βῆλλ' εἰς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,βῆλλ' εἰς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,τὶ τὸ κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,τὶ τὸ κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,ληρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,οἷμωζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

,,οἷμωζ'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

,,ὀτόνυζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὅτ' ὅτ' αὖτ'."

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὗτος, σὲ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„οὗτος, σὲ λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Πηριάνεις καλίσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„Πηριάνεις καλίσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σὲ κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σὲ κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρωτετοπωνή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„πρωτετοπωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σὺ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σὺ λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„κλαύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακκάσκη μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„κακκάσκη μοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ Δῖ', ἀλλὰ γυνή πησιόν αὕτη.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

„πλησίον αὐτῇ.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

ποῦ 'στ' ἡ μιὰρὰ; καὶ δὴ φεύγει.

ποῖ, ποῖ φεύγεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

„ποῖ, ποῖ φεύγεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

„οὐκ αἰρήσεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

„ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

λαβὲ τῇ μιὰρᾷ.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ.

„λαβὲ τῇ μιὰρᾷ.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

λαλοκαικαταρατόγυναικο.

ΕΥΡΙΠΙΑΗΣ ὥς Περσεύς.

„ὦ θεοί, τίς ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθ

„ταχεὶ πεδίλῳ; διὰ μίσου γὰρ αἰθίρος

„τίμνων κίλευθον, πόδα τίθημι' ὑπόπτερον,

„Περσεύς, πρὸς Ἄεγος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος

„κάρα κομίζων.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

τί λίγι Γοργόνος πύρι;

τὸ γραμματίο σὺ τῇ πεπαλῇ τὴν Γοργόνος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἔγωγε φημί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Τοργό τοι κἄγώ λέγει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἴα· τίς ὄχθον τόνδ' ὄρω, καὶ παρθένον

„θιαῖς ὁμοίαν, νῦν ὅπως, ὠρμισμένην ἃ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ὦ ξένε, κατοικτείρον με τὴν παναθλίαν·

„λῦσόν με δισμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὲ μὴ λαλήσει σύ.

κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλήσῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε, κρεμαμένην ὀρώων.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ παρτίς· ἴστιν, ἀλλ' ἀμαρτωλῇ γέρον,

καὶ κλέπτο, καὶ πανούργο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ληρεῖς, ὦ Σκίθα.

„αὕτη γάρ ἴστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφείως.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σκέψαι τὸ πόσις· μὴ τι μικτὸν παίνεται;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης·

„φίρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα

„ἅπασιν ἴστίς· ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τῆς κόρης

„ταύτης ἔρωσ' εἴληφεν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ ζηλώ σε σέ·

ἀτὰρ εἰς τὸ πρῶτον δεῦρο περιστραμμένον,

οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίξεις ἄγων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„τέ δ' οὐκ εἴς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,

„πεισῖν εἰς εὐνήν καὶ γαμήλιον λίκος;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γεροντοπύγισσ,

τῇ στανιδοτρήσας ἐξοπιστοπρώκτισον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„μὰ Δέ, ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τὸ κεπαλή σ' ἄρα

τὸ ξιπομέκαιραν ἀποκεκόψι τουτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„αἶ, αἶ· τέ δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;

„ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

„σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφά,

„μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινα

„τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστίον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μιαρὸς ἀλώπηξ, ὅλον ἐπιτήκιζέ μοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„μῆμνησο, Περσεῦ, μ' ὥς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἔτι γὰρ σὺ τὴν μαστίγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοῖ

δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
 χορὸν, παρθένον,
 ἄζυγα κόρην,
 ἥ πόλιν ἡμετίραν ἔχει,
 καὶ κράτος φανερόν μόνῃ,
 κληδοῦχος τε καλεῖται.
 φάνηθ', ὦ τυράννους
 στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
 δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι-
 κῶν· ἔχουσα δ' ἱμοὶ μύλοις
 εἰρήνην φιλόροτον.
 ἤκετ' εὐφρονες, Ἰλαιοι,
 Πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
 οὐδ' ἦτι' ἀνδράσιν οὐ
 θεμετὸν εἰσορᾶν
 ὄργια σεμνὰ θεῶν·
 ἵνα λαμπράσι φαέ-
 σιτον ἄμβροτον ὄψιν.
 μύλειτον, ἔλθετον, αἰτούμεθ', ὦ
 Θεσμοφύρω πολὺ ποτνία.
 εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
 ἔλθετον, νῦν ἀφίκε-
 σθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΤΟΞΟΤΗΣ,
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Γυναῖκες, εἰ βούλεισθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἔφ' ᾧ τ' ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῇ
κακὸν τολοπὸν. ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟΡΟΣ.

χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἰδ' ἔστιν, οὗν τῇ σαρδί, κηδεστῆς ἐμός.
ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσῃτ'. ἦν δὲ μὴ πεῖθῃσθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γράυς.

ἔμὸν ἔργον ἔστιν· καὶ σὺν, ᾧ λάτριον, ἃ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιεῖν.

πρῶτον μὲν οὖν δέλωθε, κἄνακόλασσον.
οὐ δ', ὦ Τερηδών, ἱπαναφύσα Περσικόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ παῖς ἔμελλε προμελειᾶν, ὦ τοξότα.
ῥαχισομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ῥακῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὥς ἱλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φίρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τίκνον, τοδί·
καθεζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τὸ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναικί, ναι

κᾶτησο, κᾶτησο, ναικί, ναι, τυγάτριον.
οἴμ', ὡς στίριπο τὸ τιτί', ὥσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐλὴι σὺ θᾶπτον· ἔτι δίδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καλὸ γε τὸ πυγή.

(ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπειρωλημένος.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κλαύσεται, ἂν μὴ νδον μένη.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον· ὦρα στί νῶν
ἤδη βαδίζειν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὲ πιλῆσει πρῶτά με;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε· φέλησον αὐτόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ, ὦ, ὦ, παπαπαπα!

ὥς γλυκερὸν τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μίλις.

τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναί, ναί, γράδιον,

ἱμοὶ χάρις· σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δώσεις οὖν δραχμήν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναί, ναικὲ δῶ σοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰργύριον τολώνν φίρα.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδίν· ἀλλὰ τὸ συμβέλην λαβέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἴπαιτα κομίζεις αὐθις.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀκολούτει, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γεροντογράφειο.

ὄνομα δέ σοι τί ἴσθιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Λεγεμισία,

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μηνῆσαι τοῖνον τοῖνομ'· Ἀρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐρμῇ δόλιε, ταυτὲ μὲν ἔτε καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὲ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξεις, καὶ τενεῖς
ὥς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδ' οἴκαδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἱμοὶ μελήσει ταυτά γ', ἦν ἄπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λίλυσο. σὺν ἔργον, φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἴκοντα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ γράδι', ὡς καρίνιό σοι τὸ τυγάτριον,
κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρῶο. — ποῦ τὸ γράδιον;
οἶμ', ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γίρονι' ἐντεντενέ;
ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιον.

Ἀρταμουξία.

δίβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεχε' ὡς τάχιστα σὺ·
ὀρθῶς δὲ συμβῖνῃ 'στι· καταβινῆσαι γάρ.

οἶμοι, τί δράσει; ποῦ τὸ γράδιον;

Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν γραῦν ἰρωτᾷς, ἥ φερεν τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

να), ναικί. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ.

ταύτη γ' οἴχεται,
αὐτὴ τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἶπετο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ δειώκοις ταυτητ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὃ μισρὸ γρη῏ο· πότερα τρέξει τὴν ὁδόν;
Ἀρταμονξία.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθὴν ἄνω δίδωκε, ποῖ θεῖς; οὐ πάλεν
τηδὲ διώξεις; τοῦμπαλεν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξει Ἀρταμονξία.

ΧΟΡΟΣ.

τρέχε νῦν, τρέχε νῦν, κατὰ τοὺς κόρακας ἱπορεύ-
σας.

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

ῶσθ' ὥρα δὴ 'σσι βαδίζειν

οἴκαδ' ἐκίστη.

τὼ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τόντων χάριν ἀντιδιδούτην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

*Αἱ γυναῖκες συνίθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ
δοῦναι ἄνδρες εἶναι, καὶ ἐκκλησιάζασθαι πείσαι παρα-
δοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐ-
τῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δοῦναι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι,
τοιαῦται· πώγωνας περιθίτους ποιοῦνται, καὶ ἄν-
δρείαν ἀναλαμβάνονται στολὴν, προνοήσασθαι, καὶ
προασκήσασθαι τὸ σῶμα ταυτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἄν-
δρικὸν εἶναι δοῦναι. μία δὲ αὐτῶν, Πραξαγόρα, λύχνον
ἔχουσα, προίρχεται κατὰ τὰς συνθήκας, καὶ φησίν,
Ω ΛΑΜΠΡΟΝ ΟΜΜΑ.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

*Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων πρόκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθίμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἰποίησαν οὕτως. ὕστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὄλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξιν μυρῶ·
ἐκίλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα
τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὥς κικρίσθαι τοῖς νόμοις.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ *ἀνὴρ Πραξαγόρας.*

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ἡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρημένον,
(γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῶ γὰρ ἔλαθεῖς κεραιμικῆς ῥύμης ἄπο,
μυκτῆραι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·)
ὄμμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν· εἰκότως, ἐπεὶ
καὶ τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρώπων
πειρωμέναισι πλησίον παρασταταῖς·
λερδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὄφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξέλκει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορόρητους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφρεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·

στοῖς τε, καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις, ὑπογινύσαισι συμπαραστατεῖς·
 καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον,
 ἀνθ' ὧν ξυνέλαι καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα,
 ὅσα Σκίροισι ἔδοξε ταῖς ἑμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμία πάριυτιν, ἥς ἡκεῖν ἔχρη.
 καὶ τοι πρὸς ὄρθρον ἰστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
 αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ὡς Σφυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μίμνησθ' ἔτι·
 ΔΕΙ ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΕΡΚΑΘΙΖΟΜΕΝΑΣ
 ΛΑΘΕΙΝ.

τὸ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐξῆραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
 ἢ θαιμάτια τάνδρεϊα κλεψύσαις λαβεῖν
 ἦν χαλκὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὄρω τονδὲ λύχρον
 προσιόντα. φέρε νυν ἱπαναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνη.

ΓΥΝΗ Δ.

ὥρα βαδίζειν, ὥς ὁ κήρυξ ἀρετίως,
 ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκαν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐρηγηγόρου
 τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ, φέρε, τὴν γέτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τευγονῶσα τὴν θύραν.
 οἷε γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Η.

ἤκουσά τοι
 ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,

ἄε' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὧ φιλιότητι,
(Σαλαμίνιος γὰρ ἔστιν, ὃ ξύνιμι' ἐγώ)
τὴν νύχθ' ὄλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ῥῆσι' ἔντι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην, καὶ Σωστράτην
προσιούσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκ οὐν ἐπελίζεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοῆς
ἡμῶν ἀποτίσιν, κἄρρεβένθων χοίνικα.

ΓΥΝΗ Α.

τὴν Σμικυθίωνος οὐχ ὄρεῖς Μελιστήην
σπεύδουσιν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; κἄμοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τὰνδρὸς ἐξελεῖν μόνη.

ΓΥΝΗ Β.

τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρεῖς Γενσιστράτην,
ἔχουσιν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὄρῳ προσιούσας χάτις πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστι' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ πάνυ ταλαίπωρος ἔγωγ', ὧ φιλιότητι,
ἐκδοῦσα παρίδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην
ἔβητε, τριχίδων ἱσπίρας ἐμπλήμενος.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ ξυλλελεγμέναις ὄρῳ,
ἔσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ διδράκατε.

ΓΥΝΗ Δ.

ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον
ἱππιθ', ὅπουτ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμίρας
ἐχλαυνόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

ΓΥΝΗ Ε.

κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἐξῆρξα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη,
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερής.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔχετε δὲ τοὺς πρόγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὅποτε συλληγοίμεθα;

ΓΥΝΗ Δ.

νῆ τὴν Ἑκάτην, τὸν καλὸν ἔγωγε τουτονί.

ΓΥΝΗ Ε.

κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὕμεις δὲ τί φατέ;

ΓΥΝΗ Δ.

φασί· καταναύουσι γάρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὀρθῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε, καὶ βακτηρίας,
καὶ θαιμάτια τάνδρεϊα, καθάπερ εἵπομεν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτί καθιεύδοντος λάθρα.

ΓΥΝΗ Α.

τοῦτ' ἔστ' ἐκείνο τῶν σκυτῶλων, ὃν πέρδεται.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ᾔην.
τῆν τοῦ Πανόπτιου διφθίραν ἐνημέμενος,
εἵπες τι βουκολεῖν ἰθίλοι τὸν δῆμιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

λίγοι' ἂν, ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσσομεν,
ὥς ἔτ' ἴσθιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἢ 'κκλησία δ', εἰς ἣν παροσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἔξ ἔω γενήσεται.

ΓΥΝΗ Α.

νῆ τὸν Δ', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ, τῶν Πρυτανίων καταντικρύ.

ΓΥΝΗ Β.

ταυτὲ γέ τοι, νῆ τὸν Δ', ἰφιερόμην, ἔνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πληρουμένης, τάλαινα;

ΓΥΝΗ Β.

νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἰστί μου τὰ παιδία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παρὰφῆναι τοῖς καθημένοις ἴδει.
οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχῃ
ὁ δῆμος ὢν, κἄπειθ' ὑπερβαλινούσῃ τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἦν δ' ἐγκαθιζόμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ἔυστυλάμεναι θαιμάτια· τὸν πάγωνά τε
ἔταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεί,

τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιτο ὄρῳν;
 Ἀγύρῃς γοῦν τὸν Προνόμου πύγων ἔχων
 λείηθε· καὶ τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.
 νυνὶ δ', ὄρῃς, πρᾶττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
 τοῦτου γέ τοι, νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν,
 τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον, σῦνεκα,
 ἦν πῶς παρῆλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθὸν τι πράξαι τὴν πόλιν,
 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Η.

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσά
 δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
 λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
 πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
 ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ὑμπεριεῖ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκοῦν ἐπέτηδες ξυνελέγηνμεν ἐνθάδε,
 ὅπως προμελετήσωμεν, ἅκαὶ δεῖ λέγειν.
 οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι· που;

ΓΥΝΗ Θ.

τίς δ', ὦ μὲν', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ σὺ περιέδου, καὶ ταχέως ἀνήρ γενοῦ·
 ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους, περιδήσομαι

καὐτὴ μεθ' ὁμῶν, ἦν τέ μοι δόξη λίγειν.

ΓΥΝΗ Β.

δεῖρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν,
ὥς καὶ καταγίλαστον τὸ πρῶγμα φαίνεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς καταγίλαστον;

ΓΥΝΗ Β.

ὥσπερ εἴ τις σηπίαις

πώγωνα περιδήσειεν ἱσταθευμέναις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὁ Περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάρειθ' ἰς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν·
κάθειζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Θ.

ἰγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περίθου δὴ τὸν στέφανον τέχῃ 'γαθῇ.

ΓΥΝΗ Θ.

ἰδοῦ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

λίγοις ἂν.

ΓΥΝΗ Θ.

εἴτα πρὶν πιεῖν λίγω;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοῦ ΠΙΕΙΝ.

ΓΥΝΗ Θ.

τί γὰρ, ὦ μίλ', ἱστεφανωσάμην;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄπιθ' ἑκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κίκεϊ.

ΓΥΝΗ Θ.

τί δ'; οὐ πίνουσι κἄν τῇ 'κκλησίᾳ;
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοὺ γέ σοι ΠΙΝΟΥΣΙ.

ΓΥΝΗ Θ.

νῆ τὴν ἄρτεμεν,
καὶ ταῦτά γ' εὐζωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
ὥσπερ μεθύοντων, ἵστί παραπληγμένα.
καὶ, νῆ Δία, σπένδουσί γ'. ἡ τίλος ἂν χάριν
τοσαύτ' ἐπεύχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῇ;
καὶ λοιδοροῦνται γ', ὥσπερ ἑμπεπνότες
καὶ τὸν παροινούντ' ἐκφίρουσ' οἷ τοξόται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐ μὲν βάδιζε, καὶ κάθειζ'. οὐδὲν γὰρ εἴ.

ΓΥΝΗ Θ.

νῆ τὸν Δ', ἡ μοι μὴ γενεῖαν κρεῖττον ᾔν.
δίψει γὰρ, ὥς ἴοικ', ἀφανανθήσομαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴσθ' ἥτις ἐτίρα βούλεται λέγειν;

ΓΥΝΗ Ι.

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἱκεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

ΓΥΝΗ Ι.

Ἐβουλόμην μὲν ἔτερον ἂν τῶν ἡθάρδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἐν' ἑκαδήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἰάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μέλει

ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. Ἰμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τῷ θεῷ —

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΜΑ ΤΩ ΘΕΩ. τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

ΓΥΝΗ Ι.

εἰ δ' ἴστιν; εὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δε', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας,
καὶ τοι τὰ γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

ΓΥΝΗ Ι.

ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

παῦτε τοίνυν, ὥς ἐγὼ

ἐκκλησιάζου' οὐ προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἔισρον αὖ, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβοθήσεται.

ΓΥΝΗ Ι.

φίξε τὸν στίφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετημέναι καλῶς.

Ἔμοι γὰρ, ὦ γυναῖκες αἰ καθήμεναι —

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις;

ΓΥΝΗ Ι.

οἶ· Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον. ἐπιβλήψασα γὰρ
ἐκείνῃ, πρὸς γυναῖκας ψόμην λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀπὸρρῶ καὶ σὺ, καὶ κάθεσ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἐνεκά μοι λέξειν δοκεῖ,
τονδὲ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι,
τιχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.

Ἔμοι γ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,

ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φίρῳ
 τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρίως πράγματα,
 ἔρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένῃν
 ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμίραν μίαν
 χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
 ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; πλείον' ἔτι δράσει κακά.
 χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρτίστους νοουθετεῖν,
 οὗ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
 τοὺς δ' οὐκ ἐθίλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.
 ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τοπαράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύριον
 πονηρὸν ἡγούμεθα· νῦν δὲ, χρωμένων,
 ὁ μὲν λαβὼν ἀγύριον, ὑπερεπήνεσεν·
 ὁ δ' οὐ λαβὼν, εἶναι θανάτου φήσ' ἀξιῶν
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὖγε ταυταγὲ λέγεις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν
 ἴδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπες ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.

Τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
 εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
 ὅτε δὴ δ' ἐγίγνετ', ἤχθοντο· τῶν δὲ φητόρων
 ὁ ταῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδράς ᾤχετο.
 ναὺς δὲ καθέλκειν τῷ πίνητι μὲν δοκεῖ·

τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
 Κορινθίοις ἄχθισθαι· καὶ κεινὸί γέ σοι
 νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
 Ζιγείως ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός.
 σιωπήν παρῆκυψεν, ἀλλ' ὀρῆζεται
 Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥΝΗ Α.

ὥς ξυνετὸς ἀνὴρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῦν καλῶς ἐπῆνεσας.

Ἑμεῖς γ' ἄρ' ἴστ', ὦ δῆμε, τούτων αἵτιοι.
 τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
 ἰδίᾳ σκοπιῦσθ' ἕκαστος, ὃ τι τις κερδανεῖ·
 τὸ δὲ κοινὸν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.
 ἦν οὖν ἱμοὶ πείθῃσθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
 ταῖς γὰρ γυναῖξιν φημι χρῆναι τὴν πόλιν
 ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
 ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρῶμεθα.

ΓΥΝΗ Β.

εὖ γ', εὖ γε, νῆ Δ', εὖ γε· λίγε, λίγ', ὦ γαστήρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
 ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάριχα
 βάπτουσιν θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι· κοῦχλ' μεταπειρωμένας
 ἰδοὺς ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο;
 καθήμεναι φεγγύουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 τὰ Θεσμοφόρε' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 τοὺς ἄνδρας ἐπιτρέβουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 μοιχοὺς ἔχουσιν ἐνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 τὸν ὄλνον εὐζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ προτοῦ.
 βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 ταῦταισιν οὖν, ὦ ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,
 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα,
 τί ποτ' ἄρα δοῦν μέλλουσιν, ἀλλ' ἡπλῶ τρόπῳ
 ἔωμιν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὲ μόνον.
 ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητίεες
 σώζειν μάλ' ἐπιθυμοῦσιν· εἴτα σιτὰ
 τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
 χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή.
 ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἰάσω· ταῦτα δ' ἂν πείδησθέ μοι,
 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διαΐξετε.

ΓΥΝΗ Α.

εἰ γ', ὦ γλυκντιάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐν ταῖσι φυγαῖς μετὰ τάνδρῳς ὥκησ' ἐν Πενυκί.
 ἐπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥΝΗ Α.

οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφῇ.
 καὶ σὺ στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθ' ἔαν
 αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ', ἡ' πινοεῖς, κατεργάσῃ.

ἀτὰρ ἦν Κίφαλός σοι λοιδορεῖται προσφθαρείς,
 πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

φῆσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλὰ τοῦτό γε

ἴσασι πάντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ μελαγχολῶν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία

κακῶς κερამεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἦν Νεοκλειδὴς ὁ γλάμων σε λοιδορεῖ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τούτῳ μὲν ἂν εἴποιμ' ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρεῖν.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἦν ὑποκρούσασαί σε;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

προσκινήσομαι,

ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥΝΗ Α.

ἔκτεινο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σε τοξόται

ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔξαγκωνιῶ

ὠδὲ· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝΗ Α.

ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρώσ', ἱᾶν κτελεύσομεν.

ΓΥΝΗ Β.

ταυτὲ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς·
 ἔκειτο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, διὰ τὸ πόρ-
 τας χειρὰς αἰεὶ μνημονεύσομεν τότε.
 εἰθισμέναι γὰρ ἴσμεν αἶρειν τὰ σκίλη.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὁμῶς δὲ χειροτονητίον
 ἐξωμιάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
 ἄγε νυν ἀναστῆλυσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
 ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
 ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθιῶσθ', δι' εἰς ἐκκλησίαν
 μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἐκαστοτε.
 ἔπειτ', ἐπιιδὼν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
 περιδεῖσθε τοὺς πάγωνας. ἥνίκ' ἂν δέ γε
 τούτους ἀκριβώσητε περιηρησμένοι,
 καὶ θαιμάτια τάνδρεϊά γ', ἅπερ ἐκλέψατε,
 ἐπαναβάλεσθε, κἄτα ταῖς βακτηρίαις
 ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἔδουσαι μέρος
 πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
 τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥΝΗ Β.

εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
 προῖομεν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἐτέρως οἶομαι
 ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν Πνύχ' ἤξειν ἄντικρυς
 γυναῖκας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
 τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθοῶς εἰς τὴν Πνύκα,
 ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάταλον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἔστι. τοῦτο γὰρ χρὴ
μνησθῆναι ἀεὶ λίσσιν, ὥς μὴ ποτ' ἐξολίσθη,
ἡμῶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἁλώμεν
ἐνδυνάμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ ἄνδρες· ἠπειλήσεν γὰρ
ἡ Θεομοθέτης, ὅς ἂν μὴ πρὶ πάντων τοῦ κνέφους

ἦκη κεκονιμένος, βλέπων ὑπόκριμα,
στέργων σκοροδάλμη, μὴ δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη, καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
ἔπου κατεπείγων σαυτὸν, προσέχων, ὅπως
μηδὲν παραχορδίζεις, ὧν δεῖ σ' ἀποδείξει·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθιεύμεσθ', ὥς ἂν χειροτονώμεν
ἅπανθ', ὁπόσ' ἂν δέη τὰς ἡμετέρας φίλας,
καὶ τοι τί λίγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστios
ἔκοντας, ὅσοι προτοῦ μὲν, ἤνικ' ἐλθόντας ἴδεις
λαβεῖν ὕβελον μόνον, κάθηντο καλοῦντες·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχὶ, Πυρωνίδης
εἴ τίς ἦεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον λαβών·
ἀλλ' ἦεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδῷ φέρον
πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον, καὶ δύο κορμύας,
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον

ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινόν,
ὥσπερ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΑΝΗΡ ΤΙΣ, ΧΡΕΜΗΣ
ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φροῦδῃ' στί μοι
ἵπεδ' πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν· ἢ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάνκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὐρεῖν, ὃ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπεραιῖος, λαμβάνω
τοῦτ' ἐν τῇς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλλομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ.
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὕπνεται.
οἷμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὦν ἡγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἰμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσους'. ὁμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητίον.

ΑΝΗΡ.

τίς ἐστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτινῶν;
 νῆ τὸν Δ΄, αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
 τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστιν; οὐ τι πευ
 Κινησίας σου κατατετλήκειν ποθεν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελέλυθα
 τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, ὀυνδύεται.

ΑΝΗΡ.

τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝΗΡ.

εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τὸν Δ΄· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει.

ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·

ὃ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν ἄντικρυς
 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ, ἥ ξύνειμ' ἐγὼ,
 φρούδη ἔστ', ἔχουσα θοιμάτιον, ὅν γ' ὀφείρου·
 κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας,
 οὐκ οὖν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τὸν Αἰόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς

Λακωνικάς· ἀλλ' ὥς ἔτυχον χεζητινῶν,

ἐς τὸ κοθόρνω τὸ πῶδ' ἐνθεῖς ἱέμην,

ἵνα μὴ ᾿γχείσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φάνη γὰρ ἦν.

ΑΝΗΡ.

τί δ' ἦτ' ἂν εἴη; μὼν ἐπ' ἄριστον γυνή
κίκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

γνώμην γ' ἔμην.

οὐκ οὐν πονηρά γ' ἐστίν, ὅ τι καὶ εἰδέναι.

ΑΝΗΡ.

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστίν εἰς ἐκκλησίαν,

ἥπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

κῆγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δ' ἐμοῦ
ἄχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία.

ΑΝΗΡ.

μὼν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.

ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ἔποι βαδιεῖται μοι τολοιπὸν ἢ κόπρος.

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
δοτις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος Ἀ'χραδούσιος.

τίς ἂν οὖν ἱατρόν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;

τίς τῶν κατὰ πρῶκτόν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἄρ' οἷδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ὥσως ἀρνήσεται.

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνη.

οὗτος γὰρ ἄνῃρ ἐνεκά γε στεναγμάτων

οἶδεν, τί πρῶκτός βούλεται χεζήτιών.

ὦ πότνη! Εἰλήθνια, μὴ με περιεῖδης

διαῤῥαγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμίς κωμωδική.

ΧΡΕΜΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τι πονεῖς;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἰγώ;

οὐ δὴτ' ἔτι γε, μὰ τὸν Δι', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δὲ τῆς γυναικὸς ἀμπέχει τὸ χιτῶνιον;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐν τῷ σκοτῷ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.

ἅτῃ πόθιν ἤκεις ἑτερόν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἐξ ἐκκλησίας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἤδη λέλυται γάρ;

ΧΡΕΜΗΣ.

νῆ Δι', θερρῖον μὲν οὖν.

καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φιλάτε,

γίλων παρίσχεν, ἦν προσέτρεχαινον κύκλω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ τριώβολον δὴτ' ἔλαβες;

ΧΡΕΜΗΣ.

εἶ γὰρ ὄφελον.

ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι

ἔχων μὰ Δι' οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δ' αὔτιον τί;

ΧΡΕΜΗΣ.

πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,

ὅσος οὐδεπώποτε ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν Πύκνα.

καὶ δῆτε πάντα σκυτοτόμοις ῥιζοῦμεν,
 ὀρῶντες αὐτοὺς, οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυῶς
 ὡς λευκοπληθὺς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία·
 ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὐτ' αὐτὸς, οὐτ' ἄλλοι συχνοί.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθὼν;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐδ' εἰ μὰ Δία τότε ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
 ἄλεκτρον ἐφθέγγετ'.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἶμοι δαίλαιος.

ΑΝΤΙΑΟΧ', ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ ΤΟΥ ΤΡΙΩ-
 ΒΟΛΟΥ

ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
 ἅταρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
 οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ
 ἔδοξε τοῖς Πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
 γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κἄτ' εὐθὺς
 πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρσίρπυσσε·
 κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, πόσον δοκεῖς,
 ὡς δεινὰ τολμᾷν τουτοῖς δημηγορεῖν,
 καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
 ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
 ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
 Τί δαί μ' ἐχρῆν δοῦν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Σκόροδ' ὁμοῦ τρέψαντ' ὁπῶ,
 τιθύμαλλον ἑμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ,
 σπουδῶ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
 ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
 παρῆλθε γυμνός, ὥς ἰδοῦναι τοῖς πλεοσιν.
 αὐτός γε μέντ' οὐ φασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
 κῆπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.

Ὅρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
 τετραστυγίου καὐτόν· ἄλλ' ὅμως ἐρῶ,
 ὥς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
 χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
 πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
 ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ᾖ, μὴδὲ στρώματα,
 ἵεναι καθευδόμενους ἀπονειμμένους
 εἰς τῶν σκυλοδεσφῶν· ἦν δ' ἐπικλίνη τὴν θύραν,
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέθηκεν, οὐδείς ἀντεχειροτόνησεν ἄν·
 τοὺς ἀλφειοῦ μοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ,
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλυσαν Ναυσικύδους τάχαθόν.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτο τὸν εὐπρεπῆς νεανίας
 λευκός τις ἀνέπήδησεν, ὅμοιος Νικίᾳ,

δημηγορήσαν, καὶ περιέειπεν λέγειν,
ὥς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναῖξι τὴν πόλιν.
αὐτ' ἐθορύβησαν, κηνέκραγον, ὥς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλήθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγῶν
ἀνεβορβόρευξαν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νοῦν γὰρ εἶχον, νῆ Δία,

ΧΡΕΜΗΣ.

ἀλλ' ἦσαν ἥτιους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τάς μιν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, οἱ δὲ
πολλὰ κακά.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τί εἶπε;

ΧΡΕΜΗΣ.

πρῶτον μὲν σ' ἔφη

εἶναι πανούργον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ σέ;

ΧΡΕΜΗΣ.

μή πω τοῦτ' ἔφη.

ἡψαίτα κλέπτειν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

εἰ μὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ, νῆ Δία,

καὶ σκυοφάντην.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

εἰ μὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ, νῆ Δία,

τωνδὲ τὸ πλήθος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

ΧΡΕΜΗΣ.

γυναῖκα δ' εἶναι ἡγᾶμ' ἔφη νομβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πᾶρῶντ' ἔφη
ἐκ Θεισμοφόρον ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφίρειν·
σὲ δὲ καὶ μὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν ἀεὶ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καί, νῆ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσέ', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις γ', οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφίρειν πάντα, κοῦκ ἀποστρεῖν
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ τε πολλὰ κῆγαθὰ
ἑτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τί δῆτ' ἔδοξεν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
αὐταῖς. ἔδοκε γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὐπω γεγενῆσθαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ δέδοκται;

ΧΡΕΜΗΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἴσσι προστεταγμένα,
ἃ τοῖσιν ἄστοις ἔμελει;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρῶγμ' ἔσσι μοι;

ΧΡΕΜΗΣ.

μὰ Δῦ', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μίλει·

σὺ δ' ἄστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἔκεινο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκουσι νῦν,

μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,

ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν —

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δοῦν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κινεῖν ἑαυτάς.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἦν δὲ μὴ συνώμεθα;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἄριστον οὐ δώσουσι.

ΧΡΕΜΗΣ.

σὺ δὲ γε, νῆ Δία,

δοῦν ταῦθ', ἦν' ἀριστῆς τε καὶ κινῆς ἕμα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἀλλ' εἰ τῇ πόλει

τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δοῦν.

λόγος τί τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων·

Ἄνὸςθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,

ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν συμφέρειν.

καὶ συμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.

ἀλλ' εἴμε· σὺ δ' ὕγιάινε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ σύ γ', ὦ Χρίμης.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμβα, χώρει.

ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν δοτις ἐπακολουθεῖ;

στρέφου, σκόπει,

φύλαττε στυτήν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανούρ-
γοι,

μήπου τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυ-
λάξῃ·

ἀλλ' ὥς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βιάδιζε.

ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃην φίροι

πάσαισε παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρῶγμα τοῦτ'
ἐλεγχθῆν.

πρὸς ταῦτα συστήλλου στυτήν,

κύκλῳ περισκοπουμεῖνη κἀκλῖσε καὶ τὰ τῇδε

ἐκ δεξιῶν, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρῶγμα.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἔσμεν ἥδε,

ἔθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὠρῶμεθ', ἥντιν' ἔμμεν·

τὴν δ' οἰκίαν ἔξεισθ' ὄρῃν, ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
ἴσθ', ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολί-
ταις·

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἵστ' ἐπαναμενο-
σας,

πείγωνάς ἐξηρημένας, μὴ καὶ τις ὄψιθ' ἡμᾶς,
χ' ἡμῶν ἔσω κατίπτῃ.

ἀλλ' εἴα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾷ,

ἔλθοῦσα πρὸς τὸ τιχίον,

παραβλίσκουσα θατέρω,

πάλιν μετασκεύαζε στυτὴν αὐθις, ἤπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατη-
γῶν

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρώμεν. ἀλλ' ἐπιέγου
ἥλυσσας, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχου-
σα·

χ' αὐταὶ γὰρ ἤκουσιν, πάλας τὸ σχῆμα τοῖς
ἔχουσας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ταυτὲ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
τὰ πρᾶγματ' ἐβέβηκεν, ἃ βουλευόμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαῖνας· ἱμβὰς ἐκποδῶν ἔω·
χαλᾷτε συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς·
βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρίψιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
ἔσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν,

ἔθιν περ ἔλαβον, τᾶλλα θ', ἄ' ξηνεγκάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη κεῖται πάνθ', ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τᾶλλα
διδάσκειν,

ὅ τι σοι δοῦσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
ὑπακούειν.

οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξας' οἶδα γυναικί.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειρο-
τόνημαι,

ξυμβούλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ
ἐκίμ μοι

ἐν τῷ θυορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γιγί-
νησθε.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ἐοδή.)

ΒΛΕΠΤΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ,
ΧΟΡΟΣ.

ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

Ἄντη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δ', ὦ φίλε,

σοὶ τοῦθ' ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὅ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὥς εὐηθεύω.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐ τοι περὶ του μοιχοῦ γε φήσεις.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐνός γε;

οὐκ ἴσως

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν βασανίσαι τοῦτί γέ σοι
ἔξεστι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰ τῆς κεφαλῆς ὕψω μύρου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τί δ'; οὐχὶ βενεῖται γυνή κἄνεν μύρου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν ὕφθριον

ᾧχον σὺ, καὶ πῇ, θοιμάτιον λαβοῦσά μοι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

γυνή με τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φίλη
μετεπίμψατ' ὠδίνουσα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κἄτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ

φράσσασαν εἶναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τῆς λεχοῦς δ' ἦν φροντίσαι,
οὕτως ἐχούσης, ὧ' νερ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

εἰποῦσάν γ' ἰμοί.

ἀλλ' ἔστιν ἔνταυθά τι κακόν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ τῷ θεῷ.

ἀλλ' ὅσπερ εἶχον ὥχόμην· ἰδεῖτο δὲ,
ἤπερ μεθ' ἡκί μ', ἰξίέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἑμάτιόν σ' ἔχρῃν ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσας, ἐπιβαλοῦσα τοῦ γκυκλον,
ἔχου καταλιποῦς ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσας, οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθεν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ψύχος γὰρ ἦν· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἄσθενής·
ἔπειθ' ἐν' ἀλεινοίμι, τοῦτ' ἡμπισχόμεν·
σὲ δ' ἐν ἀλίᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
κατέλιπον, ὦνιερ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ

ἔχοντο μετὰ σοῦ, κἄτι γ' ἡ βακτηρία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἵνα θοιμάτιον σώσῃμι, μεθυπεδησάμην,
μιμουμένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παύουσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἷός· οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτίς,
ὄν χρῆν ἔμ' ἰξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ φροντίσης· ἄρῃαν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

ἡ κλησία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δε, ἀλλ' ἐφ' ἥνπερ ἐχόμην.

ἀτὰρ γιγνέται;

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

ναί μὰ Δε. οὐκ ἐδησά με

φράσαντά σοι χθίς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄρτι γ' ἀνεμνήσκουμαι.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δε' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

κάθησο τοίνυν σπηλας μασσωμένη.

ὁμῶν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δρῶν; ὑφαίνειν;

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

οὐ μὰ Δε', ἀλλ' ἄρχειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τίνων;

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

ἐπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τῇ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γ' ἂρ' ἡ πόλις
ἵσταται τοιοπόν.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μολλῶν οὐνεκά.

οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δοῖν
 ἴσται τολοπὸν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 οὐδ' συκοφαντεῖν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοῦτέ ποιήσης, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
 μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδίνα,
 μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νειχεραζόμενον φέρειν.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Πουεῖδῳ. μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύδεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστ' ἰμοί σε μαρτυρεῖν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντιπεῖν ἰμοί.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὴ δοῖ σε πυκνὰν φρένα, καὶ
 φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
 ταῖσι φιλαίαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πόλιτιν
 δῆμον ἐπαυλαῖοῦσα μυριάσιςιν εὐτυχίαισι βίου,
 δηλοῦν, ὅ τι πικρὸν δύναται καιρὸς.
 δεῖται γὰρ τι σοφοῦ ἔξυρῆματος ἢ πόλις ἡμῶν.
 ἀλλὰ πείρουνε μόνον μήτε διδραμένα, μήτ'
 εἰρημένα πῶ πρότερον.

μισοῦσι γὰρ, ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεωῦνται
 ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἔπιτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
 διανοαίαις,
 ὥς τὸ ταχύνειν χαρῶν μετίχει πλεῖστον παρὰ
 τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν ὅτε μὲν χρησά διδάξω πιστεύω τοῦτο,
 θιατῆς,
 εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν, καὶ μὴ τοῖς ἡθεσι-
 λίαν
 τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατελεῖν· τοῦτ' ἴαθ', ὃ μάλιστα
 δίδοικα.

ΒΑΕΠΥΡΟΣ.

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δέλσης· τοῦτο
 γὰρ ἡμῖν
 ὄρεν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμε-
 λῆσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ νυν πρότερον μηδαῖς ὑμῶν ἀντείπη, μηδ' ὑπο-
 κρούση,
 πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζον-
 τος ἀκούσαι.
 κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων με-
 τίχοντας,
 κἢ ταυτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
 ἄθλιον εἶναι·
 μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
 ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολουθῶν·

ἀλλ' ἵνα προῶ κοινὸν πᾶσιν βίωτον, καὶ τοῦτον
ὁμοιον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ,

πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κατίδδει σπείλειθον

πρότερός μου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τῶν σπείλειθων κοινωνοῦμεν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δῦ', ἀλλ' ἔφθης

μ' ὑποκρούσας.

τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξιεν. τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω

κοινήν πάντων, καὶ τὰργύριον, καὶ τᾷλλ', ὅπόθ'
ἔστιν ἐκάστω.

εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βροσκήσομεν
ὑμᾶς,

ταμιευόμεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γνώμην
προσίσχουσαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δι'
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον —

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ταῦτ' ἐς τὸ μῖσον

καταθήσει,

καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κἀκλήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἴσται πάντως αὐτῷ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ δὲ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐδείς οὐδὲν πινία δράσει. πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες.ἄρτους, τιμάχη, μᾶζας, χλαίνας, οἶνον, στεφά-
νους, ἱερβένθους.ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν
ἀπόδειξον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα
πάρεστι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πρότερόν γ', ὦ τῶν, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμε-
θα τοῖς προτίροισι·νῦν δ', ἴσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἦν μείρακ' ἰδὼν, ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῆραι,ἔξει, τούτων ἀφελὼν, δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μεθίξει.

ξυγκαταδαρθῶν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἔξεσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκατα-
δαρθεῖν.

καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκα-
τακείσθαι,

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν, εἰ πάντες

ἴασιν

ἐπὶ τὴν ὥραιότητα αὐτῶν, καὶ ζητήσουσιν ἐρεί-
δειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

αἱ φανυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σιμὰς
καθεδοῦνται.

κῆρ' ἦν ταύτης ἐπιθυμία, τὴν αἰσχράν πρῶθ'
ὑποκρούσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
συνῶμεν,

οὐκ ἐπιλείψει τὸ πῖος πρότερον, πρὶν ἐκείσ', οὐ
φῆς, ἀφικέσθαι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

θάρξαι, μὴ δέσεως, οὐχὶ
μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον
ὑπάρχει.

τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν' ἔχει. προβεβούλευ-
ται γάρ, ὅπως ἀν-
μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τί
ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχύλους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιούνται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ φυλάξουσ' αἱ φανυτέριαι τοὺς καλλίους ἀπι-
όντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου· καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημο-
σίοισιν
οἱ φανυτέριοι· κοῦκ ἔξεσται παρὰ τοῖσι καλοῖς
καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξίν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μι-
κροῖς χαρίσωνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἡ Αὐσικράτους ἔρεν νυνὲ ῥίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι
φρονήσει.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ
καταχρήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή, καὶ τῶν σφραγιδᾶς
ἐχόντων,
ὅταν ἐμβύς δὴ γ' εἴπῃ· Προτίρω παραχώρει, κἄτ'
ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη γ' ὧ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτε-
ριάζειν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οἶν, οὕτω ζώντων ἡμῶν, τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἐκαστος

ῥησται δυνατός διαγιγνώσκειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δὲ δεῖ; πατίρας

γὰρ ἅπαντας

τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοιςιν
νομιοῦσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γίγοντα

διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἱπὲρ καὶ νῦν, γιγνώσκοντες πα-
τίρ' ὄντα,

ἄγχουσι. τί δὲ θ', ὅταν ἀγνῶς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀ-
πιγισσύνεται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὅλλ' ὃ παριστῶς οὐκ ἐπιτιγίψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδὲν

τῶν ἄλλοτριῶν, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγίν-
τος ἀκούση,

μὴ ὅτ' ἐκεῖνον τύπη δεδιῶς, τοῖς δρωσιν τοῦτο
μαχεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θὼν Ἐπίκουρος,

ἢ Λευκολόφας, πάμπαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεῖ-
νὸν ἀκοῦσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὸ ποῖον;

εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστουλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ
εἶναι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐ μῶζοι γ' ἂν, καὶ κωκύοι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

σὺ δὲ γ' ὄξοις ἂν καλα-

μίνθης.

ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφι-
σμα γενέσθαι,

ὥστ' οὐχὶ δέος, μή σε φιλήσῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

δεινὸν μέντ' ἂν γ'

ἐπεπόνθη.

τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὃ γεωργήσων;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οἱ δοῦλοι, σοὶ δὲ

μελήσει,

εἴταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἵρεσθαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ μὲν ἔνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοῖπ'
ἡμεῖς ὑφαναοῦμεν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὁφλή παρὰ τοῖς ἄρχουσι
 δίκην τῷ,
 πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
 δίκαιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἴσονται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τουτὶ δὲ πόσους ἐπι-
 τρίψει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐ-
 νεκ' ἴσονται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πολλῶν ἐνεκεν, νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἐνδὲς
 οὐνεκα δῆπου,

ἦν τις ὁφείλων ἰξαρνῆται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πόθεν οὖν ἰδάνεις' ὁ δα-
 νείσας,

ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δὴ που 'στ'
 ἐπίδηλος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρ', εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν
 σὺ φράσον μοι.

τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπει-
 δὰν

εὐωχηθῶντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἴμαί σ' ἀπο-
 ρήσειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀπὸ τῆς μάξης, ἥς αἰτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φανύως οὐδεὶς οὕτως τῇ γαστρὶ κο-
λασθεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς γὰρ κλέψει, μετὸν
αὐτῷ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἅρα τῶν νυκτῶν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκ, ἦν οἴκοι γε

καθεύδῃς,

οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον. βίσιος γὰρ
πᾶσιν ὑπάρξει.

ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρῶγ-
μα μάχεσθαι;

ἴτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον κομμεῖται
ἐκείνου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδέ κνυβεύσουσιν ἅρ' ἄνθρωποι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο

ποιήσῃ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὴν δὲ δλαιταν τίνα ποιήσῃς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κοινὴν πᾶσιν. τὸ

γὰρ ἔστιν

μίαν οἴκησιν φημι ποιήσιν ξυρρήξας εἰς ἓν ἅ-
παντα,

ὥστε βαδίζεν εἰς ἀλλήλους.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ πα-
ραθήσεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στωάς, ἀνδρῶνας πάντα
ποιήσω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἴσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοὺς κρατῆρας

καταθήσω,

καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἴσται τοῖς παιδα-
ρίοις

τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γε-
γίνηται,

ἵνα μὴ διπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, χά-

ριέν γε.

τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρίψεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·

κἄτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίου κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδῶς ὁ λαγὼν ἀπὲρ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι διπνεῖ
καὶ κηρύξῃ τοὺς ἐκ τοῦ Βῆτ' ἐπὶ τὴν στωάν ἀκολου-

θεῖν

τὴν Βασιλείον δειπνήσοντας· τοὺς Θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην·
τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν στωάν χωρεῖν τὴν
Ἀλφειτόπωλιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνα κῆπτωσιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δὲ, ἀλλ' ἔν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὅτω δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἔλκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶ-
σιν ἅπαντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἴσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρτίζομεν·
ὥστε μεθύσθεις αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
τάδε λίκουσιν· Δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μείραξ ἴσθ' ὥραία.
Παρ' ἱμοί δ', ἐτέρα φήσει τις ἄνωθ'
ἐξ ὑπερφῶν, καὶ καλλίστη,
καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι
δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἱμοί.
τοῖς δ' εὐπερίεσιν γ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις αἱ φανλότεραι
τοιὰδ' ἱροῦσιν· Ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δρᾶσεις ἐλθών·

τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
 ἐψηφίσται προτίροις βινεῖν·
 ὑμᾶς δὲ τέως θορᾷ λαβόντας
 διεφόρου σύκῃς

ἐν τοῖς προθύροις διέφεισθαι.

ἦίτε νῦν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρίσκει σφῶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πάνν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

βαδιστόν τ' ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἔμοι,
 ἐν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωνόν τινα.
 ἔμε γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δοῦν, ἡρημένην
 ἔρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
 ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τίμειρον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

φῆμ' ἐγώ.

ἴππειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι
 ἀπαξάπασας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνατί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

δῆλον τουτογί·

ἵνα τῶν νέων ἔχωμεν αὐταὶ τὰς ἀκμάς.
 καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
 τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
 ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοις κοιμᾶσθαι μόνον,

κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετελμένας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

φίρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
 ἔν' ἀποβλέπωμαι, καὶ λίγωσί μοι ταδί·

ΤΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΘΑΥ-

ΜΑΖΕΤΕ;

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ὥδή.)

ΑΝΗΡ Α, ὁ καταθείς, ΑΝΗΡ Β,
 ὁ μὴ καταθείς, ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΗΡ Α.

Ἔγωγ, ἔν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
 προχειριούμαι, κᾶξιτάσω τὴν οὐσίαν.
 χώρει σὺ δεῦρο, κινεγύρα καλὴ καλῶς,
 τῶν χρημάτων θύραζε πρῶτη τῶν ἐμῶν,
 ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληροφοῇς.
 πολλοὺς κἀτῶ δὴ θυλάκους στρέψας' ἐμούς.
 ποῦ 'σθ' ἡ διεφροφόρος; ἡ χύτρα, δεῦρ' ἔξειθι,
 νῆ Δία, μέλαινά γ', οὐδ' ἂν, εἰ πὸ φάρμακον
 ἔψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
 ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἔθ', ἡ κομμώτρια·
 φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,

ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ', ἢ καθαρωδὸς, ἔξειθι,
πολλῶς ἀνακατήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἁγρὲ νηκτῶν διὰ τὸν ὁρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω, τὰ κηρία
κόμειζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τῷ τρέποδ' ἰξίνεγκε, καὶ τὴν λήκυθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ΑΝΗΡ Β.

ἰγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
ἄνηρ ἴσομαι, καὶ νοῦν ὀλέγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτε, ἀλλὰ βασανῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σίψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἵππος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὲ βούλεται;
πότερα μετακίζομενος ἰξενήνοχας
αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

ΑΝΗΡ Α.

οὐδαμῶς.

ΑΝΗΡ Β.

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου ὅτιν οὕτως; οὐ τι πού
ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

ΑΝΗΡ Α.

μὰ Δῖ', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

ΑΝΗΡ Β.

μέλλεις ἀποφέρειν;

ΑΝΗΡ Α.

πάνυ γε.

ΑΝΗΡ Β.

κακοδαίμων ἄρ' εἴ,

νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα.

ΑΝΗΡ Α.

πῶς;

ΑΝΗΡ Β.

πῶς; ἡδύως.

ΑΝΗΡ Α.

τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοις δεῖ;

ΑΝΗΡ Β.

ποίοισιν, ὡ δύστης;

ΑΝΗΡ Α.

τοῖς δεδογμένοις.

ΑΝΗΡ Β.

δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

ΑΝΗΡ Α.

ἀνόητος;

ΑΝΗΡ Β.

οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἐπαξαπάντων.

ΑΝΗΡ Α.

ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;
τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα
μάλιστα πάντων.

ΑΝΗΡ Β.

τὸν μὲν οὖν ἀβίλτιρον.

ΑΝΗΡ Α.

σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;

ΑΝΗΡ Β.

φυλάξομαι,

πρὶν ἢ γ' ἴδω τὸ πλήθος ὃ τι βουλευέται.

ΑΝΗΡ Α.

τί γὰρ ἄλλο γ', ἢ φέρειν παρσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσέν;

ΑΝΗΡ Β.

ἀλλ' ἰδὼν ἂν ἱπιθόμην.

ΑΝΗΡ Α.

λίγουσε γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

ΑΝΗΡ Β.

λίξουσε γοῦν,

ΑΝΗΡ Α.

καὶ φασὶν οὔσιν ἀράμενοι.

ΑΝΗΡ Β.

φίξουσε γοῦν.

ΑΝΗΡ Α.

ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.

ΑΝΗΡ Β.

ἀπιστήσουσε γοῦν.

ΑΝΗΡ Α.

ὁ Ζεὺς σὶ γ' ἱπιτρέψειν.

ΑΝΗΡ Β.

ἱπιτρέψουσε γοῦν.

οὔσιν δοκεῖς τιν', ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ, νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί.

γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων

ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τάγαθὰ,

ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπείαν.

οὐχ ὥς τι δώσουτ', ἀλλ' ὅπως τι λήπεται.

ΑΝΗΡ Α.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἴα με τῶν προὔρου τε δρᾶν.

ταυτὲ γὰρ ἐστὶ συνδετία. ποῦ μου 'αδ' ἰμάς;

Αριστοτ. Tom. III,

T

ΑΝΗΡ Β.

ὄντως γὰρ οἴσεις;

ΑΝΗΡ Α.

καὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
ιωδὶ ξυνάπτω τὸ τρίποδε.

ΑΝΗΡ Β.

τῆς μωρίας,
τὸ μὴδὲ περιμέναντα τοὺς ἄλλους, ὅτε
δράσουσιν, εἴτα τηλικαῦτ' ἤδη —

ΑΝΗΡ Α.

τί δρῶν;

ΑΝΗΡ Β.

ἵπαναμένειν· ἔπειτα διατρέβειν ἔτι.

ΑΝΗΡ Α.

ἕνα δὴ τί;

ΑΝΗΡ Β.

σεισμὸς εἰς γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλήν,
πασσαιντ' ἂν εἰσφύροντες, ὧς μβρόντητε σύ.

ΑΝΗΡ Α.

χαλέντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ ᾗχοιμ' ὅποι
ταῦτα καταδείην.

ΑΝΗΡ Β.

μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάλλῃ, καταθήσεις, ἅν ἔνης ἔλθῃς.

ΑΝΗΡ Α.

τιλῇ;

ΑΝΗΡ Β.

ἐγὼ δα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς·
ἅτε ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀγνομήνους.

ΑΝΗΡ Α.

οἴσουσιν, ὦ 'τάν.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝΗΡ Α.

ἀμίλει κομιοῦσι.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝΗΡ Α.

μαχοῦμεθ' αὐτοῖς.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν δὲ κρείττους ᾖσι, τί;

ΑΝΗΡ Α.

ἄπειμ' ἰάσας.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;

ΑΝΗΡ Α.

διαρῥαγείης.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν διαρῥαγῶ δέ, τί;

ΑΝΗΡ Α.

καλῶς ποιήσεις.

ΑΝΗΡ Β.

οὐ δ' ἐπιθυμήσεις φέριν;

ΑΝΗΡ Α.

ἔγωγε* καὶ γὰρ τοὺς ἱμαντοῦ γέιτονas
ὀρῶ φέροντας.

ΑΝΗΡ Β.

πάνυ γ' ἄν οὖν Ἀντισθένης

αὐτ' εἰσενέγκοι* πολὺ γὰρ ἱμμελίστερον

πρότερον χεῖσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Τ,

ΑΝΗΡ Α.

οὐ μωζέ.

ΑΝΗΡ Β.

Καλλήμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσίσαι τί πλεῖον Καλλίου;
ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

ΑΝΗΡ Α.

δεινά γε λήγεις.

ΑΝΗΡ Β.

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὄρων
ἀλλ' τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν', ἄδοξε, τὰ περὶ τῶν ἀλῶν;

ΑΝΗΡ Α.

ἔγωγε.

ΑΝΗΡ Β.

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἤνικα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

ΑΝΗΡ Α.

καὶ κακόν γ' ἐμοὶ
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρους,
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνώθον χαλκῶν ἔχων·
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἀλφειά.
ἔπειθ' ὑπάρχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕΝΑ
ΧΑΛΚΟΥΝ ΤΟΛΟΙΠΟΝ· ΑΡΙΥΤΩ ΓΑΡ
ΧΡΩΜΕΘΑ.

ΑΝΗΡ Β.

τὸ δ' ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν,
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
ἢς τεσσαροκοστῆς, ἣν ἐπόρεο' Εὐριπίδης;

κεῖθ' οὗς κατεχρύσους πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπομένοις ἐφαίνετο

Ο ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ, καὶ τὸ πρῶγμ' οὐκ ἤρ-
κισεν,

πάλιν κατεπίττει πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

Α Ν Η Ρ Α.

οὐ ταυτὸν, ὦ 'τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν·

νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

Α Ν Η Ρ Β.

ὡς γ' ἐγὼ φυλάξομαι,

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατοικήσωσί μου.

Α Ν Η Ρ Α.

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τάνάφορον, ὁ παῖς.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

ὦ πάντες ἄστοι, νῦν γάρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

χωρεῖτ', ἐπιέγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,

ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅπου διεπνήσετε·

ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι

ἀγαθῶν ἀπάντων, καὶ παρσκευασμέναι,

κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπιδῶν νενασμέναι.

κρατήρας οὓς κιρνῶσιν αἱ μυροπώλιδες,

ἱστῶσ' ἰφειξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,

λαγῶ' ἀναπηγνύσιν, πόπανα πίπτεται,

στέφανοι πλίκονται, φρύγεται τραγήματα·

χέτρας ἔττους ἐφρουσιν αἱ πτωτάται·

Σμοῖδς δ' ἐν αὐταῖς ἐπικλὴν στολὴν ἔχων

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

γίρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδας

ἔχων, καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου·
 ἐμβάς δὲ καίται, καὶ τρέβων ἐϋρέμεινος.
 πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μάζαν φέρων
 ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διολγνυτε.

ΑΝΗΡ Β.

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
 ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

ΑΝΗΡ Α.

καὶ ποῦ βαδιεῖ σὺ, μὴ κατασθῆς τὴν οὐσίαν;

ΑΝΗΡ Β.

ἐπὶ δεῖπνον.

ΑΝΗΡ Α.

οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκίλναις νοῦς ἐνῆ,
 πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκης.

ΑΝΗΡ Β.

ἀλλ' ἀποίσω.

ΑΝΗΡ Α.

πηνίκα;

ΑΝΗΡ Β.

οὐ τοῦμόν, ὦ τὰν, ἐμποδὼν ἔσται.

ΑΝΗΡ Α.

τί δῆ;

ΑΝΗΡ Β.

ἐτέρους ἀπολίσσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

ΑΝΗΡ Α.

βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως;

ΑΝΗΡ Β.

τί γὰρ πάθω;

τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
 τοὺς εὐ φρονοῦντας.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ κωλύσῃσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

ὁ μὲν εἶμι κύψας.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

καλοῦμεθ' αὐτάς.

ΑΝΗΡ Α.

ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

ΑΝΗΡ Β.

ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστὼς —

ΑΝΗΡ Α.

τί δράσεις; εἴπ' ἱμοί.

ΑΝΗΡ Β.

τῶν εἰσφερόντων ἀρκάσομαι τὰ σιτία.

ΑΝΗΡ Α.

βάδιζε τοίνυν ὑστερος· σὺ δ', ὦ Σίμων,

καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμψησίαν.

ΑΝΗΡ Β.

φίξε νυν ἰγὼ σοι ξυμφύτω.

ΑΝΗΡ Α.

σὺ; μηδαμῶς.

δίδοικα γὰρ, μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,

ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

ΑΝΗΡ Β.

νῆ τὸν Δία, δεῖ γοῦν μηχανήματος τινος,

ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ

τῶν ματομένων κοινῇ μεθίξω πως ἰγὼ.

δρῶν ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστίον
 ὁμῶς ἔστι δευπνήσοντα, καὶ μελλητίον.

ΧΟΡΟΣ.

(λαίπει ἢ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ.)

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΝΕΑΝΙΣ, ΝΕΛ-
 ΝΙΑΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΔΕΣΠΟ-
 ΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΓΡΑΥΣ Α.

Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
 ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
 ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη,
 ἄργος, μιγυρομένη τι πρὸς ἱμαντὴν μέλος,
 παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἔτ' ἐπὶ τοῦμόν στομα,
 μελύδριον εὐροῦσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

ὦν μὲν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
 ᾧου δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνθαδὶ
 ἔμοῦ, τρυγήσειν, καὶ προσάξεισθαι τινὰ,
 ἕδουσ'· ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντίσσομαι.

καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἵστί τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τιρπνόν τι, καὶ κωμωδικόν.

ΓΡΑΥΣ Α.

τούτῳ διαλέγου, κἀπιχώρησον· σὺ δὲ
φιλοτιμίον αὐλητά, τοὺς αἰλοὺς λαβὼν,
ἄξιον ἑμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται

παθεῖν τι, παρ' ἑμοὶ χρή καθεύδειν.

οὐ γὰρ ἐν νύκτι τὸ σοφὸν ἔν-

ιστιν, ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπεύροις·

οὐδέ τις στίργειν ἂν ἐθέλοι

μᾶλλον ἢ ἰγὼ τὸν φίλον,

ᾧπερ ξυνεῖην· ἀλλ' ἐφ' ἔτερον ἂν πίτοίτο.

ΝΕΑΝΙΣ.

μὴ φθόνει ταῖσιν νύκτισι,

τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε

τοῖσιν ἀπολοῖς μηρίοις,

κἀπὶ τοῖς μήλοισι ἐπανθεῖ·

σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλίεξαι, κἀντέτριψαι, τῷ
θανάτῳ μέλημα.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἐκπίσσοι σου τὸ τρῆμα,

τό τ' ἐπέκλιντρον ἀποβάλοις,

βουλομένη σποδεῖσθαι,

κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὖροις,

καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλεῖσαι.

ΝΕΑΝΙΣ.

αἶ. αἶ. τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἦκει μοι ταῦρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·

ἡ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε,

καὶ τᾷλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα.

ἄλλ', ὦ μαῦ', ἐκτεύω,

κάλει τὸν Ὀρθαγόμαν, οὕτως

σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

τρόπον, τάλαινα, κνησιῶς·

δοκεῖς δ' ἐμοὶ καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

ἄλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο

τάμ'α παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ῥαν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἔδ' ὅποσα βούλει, καὶ παράκλυτον, ὡς γαλή.

οὐδεὶς γὰρ ὥς σὲ πρότερον εἴσεις' ἀντ' ἐμοῦ.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐκ οὖν ἐπ' ἐκφορὰν γε.

ΝΕΑΝΙΣ.

καινόν γ', ὦ σαπρά.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ δῆτα.

ΝΕΑΝΙΣ.

τί γὰρ ἂν γραῦς κακρῶσά τις λέγοι;

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ τοῦμὸν ὀδυνήσῃ σε γῆρας.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἀλλὰ τί;

ἡ γχουσα μᾶλλον, καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΓΡΑΥΣ Α.

τί μοι διαλέγει;

ΝΕΑΝΙΣ.

σὺ δὲ τέ διακύπτεις;

ΓΡΑΥΣ Α.

Ιγώ;

Ἰδω πρὸς ἱμαυτὴν Ἐπιγίνει τῷ ἴμῳ φίλῳ.

ΝΕΑΝΙΣ.

σοὶ γὰρ φίλος τις ἵσταιν ἄλλος, ἢ Γέρης;

ΓΡΑΥΣ Α.

δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν.

ΝΕΑΝΙΣ.

οὐ σοῦ γ', ὦ Λεῖθρ,

δεόμενος οὐδέν.

ΓΡΑΥΣ Α.

νῆ Δ', ὦ φθίνυλλα σὺ.

ΝΕΑΝΙΣ.

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπείρχομαι.

ΓΡΑΥΣ Α.

κἄγωγ', ἔνα γυνῶς, ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἴθ' εἰξὴν παρὰ τῇ νύφ' καθεύδειν,

καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμον ἢ πρσιβύτερον. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡΑΥΣ Β.

οἰμώζων ἄρα, νῆ Δία, σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξίνης τὰδ' ἵσταιν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

ἔστιν δίκαιον, εἰ γε δημοκρατούμεθα.

ἄλλ' εἴμι τηρήσουσ', ὃ τε καὶ δρᾷσει ποτί.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἴθ' ὦ θεοὶ, λάβετε τὴν καλὴν μόνην,
εἴθ' ἦν πεπωκώς ἐρχομαι ποθὼν πάλαι.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἐξηπάτησα τὸ κατάρσιον γρόδιον·
φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἐνδον μένειν.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὐτοσε γὰρ αὐτὸς, οὗ μεμνήμεθα.
δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἱμὸν, δεῦρό μοι
πρόσελθε, καὶ ξυνεννός μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσσι. πάνυ γὰρ τις ἔρως μιν
δονεῖ

τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειται μοι τις πόθος,
ὅς με διακναίσας ἔχει.
μίθης, ἰκνοῦμαί σ', ὦ ἔρως, καὶ ποιήσον τὸνδ' ἐς
εὐνὴν

τὴν ἐμὴν ἐκείσθαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμούσα τὴν θύραν ἀνοιξον
τὴνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπείσων κίλισμας.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κύλπη
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μίθης, ἰκνοῦμαί σ', ὦ ἔρως, καὶ ποιήσον τὴνδ' ἐς
εὐνὴν

τὴν ἐμὴν ἐκείσθαι.

καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως

πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημίν' ἰστέ· σὺ δ' ἐμοὶ,
φιλάτορον, ὦ ἐκτενέω,

ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.
ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μίλημα,

Κυπρίδος ἔρνος, μίλιττα Μούσης, Χαρίτων Θρίμμα,
Τρυφῆς πρόσωπον,

ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὗτος, τί κόπτεις; μὲν ἐμὲ ζητεῖς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πόθεν;

ΓΡΑΥΣ Α.

καὶ τὴν θύραν γ' ἤρατιες.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀποθάνοιμ' ἄρα.

ΓΡΑΥΣ Α.

τοῦ δὲ σὺ διεόμενος δῶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

Ἀναφύσσιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπον.

ΓΡΑΥΣ Α.

τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αὐτὴν σε κινεῖνθ', ὅν σὺ προσδοκᾷς ἔσως.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἢ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ', ἣν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' οὐχὲ νυνὶ τότ' ὑπερξήκοντέτις

ἰσάγομεν, ἀλλ' ἰσαῦτις ἀναβεβλήμεθα.

τάς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἐπὶ τῆς πρότερον ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκιον·

νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσαγγεῖν ἡμᾶς δοκεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ὅ τι λίγεις. τήνδε δὲ μοι κρουστίον.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἔταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησάραν αἰτούμεθα.

ΓΡΑΥΣ Β.

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις, ὅτι
θύραισί μ' εὔρες· ἀλλὰ πρόσσางε τὸ στόμα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ', ὦ μέλ', ὑβλύδῳ τὸν ἱραστήν σου.

ΓΡΑΥΣ Β.

τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τὸν τῶν γραφίων ἄριστον.

ΓΡΑΥΣ Β.

οὗτος δ' ἔστι τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὅς τοις νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύνθους.

ἀλλ' ἀπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὀφείτω.

ΓΡΑΥΣ Β.

οἶδ', οἶδ' ὅ τι βούλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

καὶ γὰρ ἐγώ σε, νῆ Δία.

ΓΡΑΥΣ Β.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχεν κληρουμένη,

μὴ γὰρ σ' ἀφῆσω.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

παραφρονεῖς, ὦ γραδίον.

ΓΡΑΥΣ Β.

ληριῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὲν στρώματα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί δῆτα κραάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἔν,

ἔξον, καθέντα γραδίον τοιουτονλ,

ἐκ τῶν φριάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡΑΥΣ Β.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοι 'στίν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν

τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡΑΥΣ Β.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δι᾽ γε μέντοι. ὥς ἐγὼ

τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἡδομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἀχθομαι,

οὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτε'.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἀλλὰ, νῆ Δία,

ἀναγκάσει τουτί σε.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡΑΥΣ Β.

ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίξειν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

λίγ' αὐτὸ, τί ποτε κῆστι.

ΓΡΑΥΣ Β.

καὶ δὴ σοι λέγω.

Ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἣν ἀνὴρ νέος
 νίας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτήν, πρὶν ἂν
 τὴν γράϊν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θίλῃ
 πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νίας,
 ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἴστω τὸν νέον
 ἔλκειν ἀναταί, λαβομένας τοῦ πατρίου.

NEANIAΣ.

οἶμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡΑΥΣ Β.

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροις πιστίον.

NEANIAΣ.

τε δ', ἣν ἀφαιρηταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
 ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;

ΓΡΑΥΣ Β.

ἀλλ' οὐ κύριος.

ὑπὲρ μίθιμον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἐμ.

NEANIAΣ.

ἔωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

ΓΡΑΥΣ Β.

οὐ γὰρ δεῖ στρεφῆς.

NEANIAΣ.

ἀλλ' ἔμπαρος εἶναι σκήψομαι.

ΓΡΑΥΣ Β.

κλέων γε σὺ.

NEANIAΣ.

τί θῆτα χορὴ δρᾶν;

ΓΡΑΥΣ Β.

δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὥς ἐμέ.

NEANIAΣ.

καὶ τοῦτ' ἀνάγκη μοι ᾽στί;

ΓΡΑΥΣ Β.

Διομηδεῖα γέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὁποσφόρισαί νυν πρῶτα τῆς ὁρηγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου ξυγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὑδατός τε κατὰθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σύ καὶ στεφάνην ἱμοῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

νῆ τὸν ΔΒ, ἣν περιῆς γέ που τῶν κρητῶν.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπισεῖσθαί σ' αὐτίκα.

ΝΕΑΝΙΣ.

ποῖ τοῦτον ἔλκεις σύ;

ΓΡΑΥΣ Β.

τὸν ἑμαυτῆς εἰσάγω.

ΝΕΑΝΙΣ.

οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν· ἱλαὶ
μήτηρ ἂν αὐτοῦ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡΑΥΣ Β.

ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἰξεῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

νῆ τὸν ΔΙΑ τὸν Σωτήρα, κεχάρισαί γ' ἱμοῖ,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἱσπίραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ Α.

αὕτη σὺ, ποῦ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
 ἔλκεις, παρ' ἱμοῖ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
 πρότερον καθεύδειν αὐτόν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἶμαι δέλαιος.

πόθεν ἐξέκνυπας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
 τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλίστερον.

ΓΡΑΥΣ Α.

βάδιζε δεῦρο.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

μηδამῶς με περιῖδης

ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὐκ ἐγώ,

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἐμπουσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφευσμένη.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλεις.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἴθι νυν ἕασον ἐς ἄφροδον πρῶτιστά με
 ἐλθόντα θαρῆσαι πρὸς ἱμαντόν· εἰ δὲ μὴ,
 αὐτοῦ τε δρῶντα πυρρὸν ὕψει μ' αὐτίκα
 ὑπὸ τοῦ δέους.

ΓΡΑΥΣ Α.

θάρξει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

δέδοικα καὶ γὰρ, μὴ πλέον γ', ἢ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἀξιόχρεως.

ΓΡΑΥΣ Α.

μή μοι καθίστη.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ποῦ σὺ, ποῦ

χωρεῖς μετὰ ταύτης;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἔλκομαι.

ἄτάρ, ἥτις εἴ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,

ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτρεβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,

ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,

τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἰξωλίστερον.

ἄτάρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;

πότερον πέθηκες ἀνάπλεως ψιμυθίου,

ἢ γραῦς ἀνεστηκυσία παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡΑΥΣ Γ.

μή σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.

ΓΡΑΥΣ Α.

δευρὲ μὲν οὖν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ὥς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

διασπάσασθέ μ', ὡς κακῶς ἀπολούμεναι.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ἔμοι γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἴδει κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίον φανῇ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,

φύρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφρίζομαι;

ΓΡΑΥΣ Γ.

αὐτὸς σκοπεῖ σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ποτίρας προτίρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐκ οἶσθα; βαδιεὶ δεῦρ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀφ' ἑτέρω νῦν μ' αὐτῇ.

ΓΡΑΥΣ Γ.

δευρὲ μιν οὖν ἔθ' ὡς ἔμ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἦν γ' ἡδέ μ' ἀφ' ἧς.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

χαλεπαί γ' εἰν ἔστε γινόμεναι πορθμῆς.

ΓΡΑΥΣ Α.

τιγί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἔλκοντα τοὺς πλωτήρας ἂν ἀπενναίετε.

ΓΡΑΥΣ Α.

σιγῇ βάδιζε δεῦρο.

ΓΡΑΥΣ Γ.

μὰ Δέ, ἀλλ' ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τοῦτ' ἐπὶ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννῶνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτίρας δυνήσομαι;

ΓΡΑΥΣ Α.

παλῶε, ἱππεῖδ' ἀν καταφάγης βολβῶν χύτρεπν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἱμοι κακοδαίμων, ἔγγυς ἤδη τῆς θύρας
ἰλκόμενος εἼμι'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

ξυνεπισοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

μὴ πρὸς θεῶν.

ἰτὶ γὰρ ξυνέχισθαί κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

νῆ τέλιν Ἐκάτην, εἰάν τε βούλῃ γ', ἦν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὦ τρεσκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὸν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν·
κῆπειτ', ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὗν,
νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ', ἀνδρ', καὶ δυστυχῆς,
δοτις τοιοῦτοις θεοῖσι ξυννήξομαι.

ὅμως δ', εἰάν τι πολλὰ πολλὰκίς πύθω
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἱσπλέων,
θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἱσβολῆς·
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιτώσαντας, εἴτα τῷ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἰγὰ,
αὐτὴ τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη.

ὕμεις δ', ὅσαι παρίσταται ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γέγονέν τε πάντες, οἱ τε δημόται,
ἐγὼ τε πρὸς τοῦτοισιν ἢ διάκονος,
ἢ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπίπτειν αὐ
τούτων ἀπάντων τὴ θάσσι ἀμφοτέριδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἱμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπίπτειτο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτεστα, πολὺ δὴτ', ὦ θεοί.
κίρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας δ' τι ἂν μάλειστ' ὁσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στὶ, τῆς ἐμῆς κικτημένης.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἱξυρεῖν δοκίῃς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

πόλειθ'· ὁδὸ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.

ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ἐγώ;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

σὺ μέντοι, τῇ Δ', ὣς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος, σὺ διδείκνηκας μόνος.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἰρηκας σαφῶς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ποῦ, ποῦ βαδίσεις;

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ.

καὶ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὑστάτος.
 ἔμως δ' ἐκίλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνή
 ἄγειν σε, καὶ τασδὲ μετὰ σοῦ τὰς μείρανας.
 οἶνος δὲ Χῖος ἵστί περιλειμμένος
 καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετα,
 καὶ τῶν θιατῶν εἴ τις εὐνους τυγχάνει,
 καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρως βλέπει,
 ἔγωγε μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρίξομεν.
 οὐκοῦν ἅπασα δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
 καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἔλευθέρως
 καλεῖν γέροντα, μισράκιον, παιδίσκον· ὥς
 τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἴσθ' ἐπισκευασμένον
 ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπέωσιν οἴκαδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη· πεῖζομαι,
 ἔχουσά τοι καὶ δῶδα ταυτηνὲ καλῶς.
 τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 πεσδὲ λαβών; ἐν δαψὶ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
 ἐπήσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
 σμικρὸν δ' ὑπαθίσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
 τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν
 ἐμὲ·
 τοῖς γελῶσι δ' ἡδίστως, διὰ τὸν γέλωτ κρίνειν ἐμὲ·
 σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμὲ
 μηδὲ τὸν κληῖρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 οἷε προεῖληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
 μὴ· πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς αἰετ'
 μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίρῃσι τὸν τρόπον προσεκίναί,

αὐτὸν μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεῖ.

ὦ, ὦ, ὦρα δὴ, φίλαι

γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρεῖμα δοῦν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανανικεῖν. Κρητικῶς οὖν τὸ πόδι
καὶ αὐτὸ κίνει.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τοῦτο δοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τάσδε νῦν λαγαράς

τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπαισ-
λεπαδοτεμαχοσιλαχογαλο-
κρανιολιψανοδριμυποτιτριμματο-
σιλφιοπαραιομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαιτοπεριστρε-
λακτρυνοπτεκεφυλλιοκιγκλοπ-
λειολαγωσισραιοβαφητραγανοπτέρυγων.

οὐ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβὶ τρυβλίον· εἴτα λαβὼν κόνισσα

λεχίθον, ἐν' ἐπιδειπνῆς.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ λαμάρτουνί που.

ΧΟΡΟΣ.

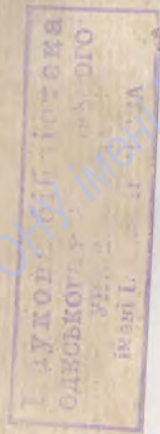
αἶρεσθ' ἄνω· εἰαὶ εἰαὶ.

δαμπνήσομεν εἰδοί, εἰαὶ,

εἰαὶ, εἰαὶ, εἰαὶ, εἰαὶ, εἰαὶ.

273827

1948

22/08/25

902369

НБ ОНУ

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова